

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ

A COMPARISON OF SIXTH GRADE STUDENTS' COMMUNICATIVE WRITING ABILITY
IN THAI LANGUAGE THOUGH COOPERATIVE LEARNING APPROACH WITH DIGITAL
LEARNING AND CONVENTIONAL LEARNING.

ญาณิศา เนียมหอม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A COMPARISON OF SIXTH GRADE STUDENTS' COMMUNICATIVE WRITING ABILITY
IN THAI LANGUAGE THROUGH COOPERATIVE LEARNING APPROACH WITH DIGITAL
LEARNING AND CONVENTIONAL LEARNING.

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย
ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ

ของ

ญาณิศา เนียมหอม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย) (อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ พิทักษ์สาส์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย สุภาสิโนบล) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง)

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ
ผู้วิจัย	ญาณิศา เนียมหอม
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี เชื้อชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติชัย สุธาสีโนบล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวนห้องเรียน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 8 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล แผนการสอนแบบปกติ รวมจำนวน 10 แผน และแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย โดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ t-test แบบ Dependent Samples และแบบ Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การเรียนรู้ดิจิทัล, ความสามารถในการเขียนสื่อสาร, วิชาภาษาไทย

Title	A COMPARISON OF SIXTH GRADE STUDENTS' COMMUNICATIVE WRITING ABILITY IN THAI LANGUAGE THOUGH COOPERATIVE LEARNING APPROACH WITH DIGITAL LEARNING AND CONVENTIONAL LEARNING.
Author	YANISA NIAMHOM
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sumalee Chuachai
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Kittichai Suthasinobol

The purposes of this research are as follows: (1) to compare the communicative writing ability posttest scores in the Thai language between sixth grade students who learned with cooperative and digital learning and those who learned through conventional means; and (2) to compare the communicative writing ability pretest and posttest scores in the Thai language among sixth-grade students using cooperative and digital learning. The Cluster Sampling technique was used with 58 sixth-grade students at Srinakharinwirot University Demonstration School (Elementary), Bangkok, in the second semester of the 2019 academic year. The research instruments included the following: (1) cooperative learning with digital learning lesson plans; (2) the ability to write for communication tests; and (2) conventional lesson plans. The one-group pretest-posttest design was used as the methodology of this research. The data was analyzed data the mean and a t-test for the dependent and independent samples. The results were as follows: (1) the communicative writing ability posttest scores in Thai language of sixth grade students learned by using cooperative and digital learning was significantly higher than those of students taught using the conventional method at a level of .05; and (2) communicative writing ability posttest scores in the Thai language among sixth-grade students was significantly higher than the pretest at a level of .05.

Keyword : COOPERATIVE LEARNING, DIGITAL LEARNING, THE COMMUNICATIVE WRITING ABILITY, THAI LANGUAGE

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย สุทธาสีโนบล ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำแนวทางในการทำวิจัย ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ รวมถึงเป็นกำลังใจในการทำงานวิจัยฉบับนี้เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมา จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ไพโรจน์ พิทักษ์สาธิต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง ที่กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล อาจารย์ ดร.อรัญญา สุทธาสีโนบล และอาจารย์ณฤมล พชรปิยะกุล ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำปรึกษาแนะนำต่าง ๆ

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยให้คำปรึกษาในเรื่องของการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำการเล่มปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และคณาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม) ที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (วิชาเอกการประถมศึกษา) ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวทุกท่านที่เป็นกำลังใจในการทำงานวิจัยและสนับสนุนส่งเสริมมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาครู อาจารย์ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา เสียสละแรงกายแรงใจ และเป็นกำลังใจเสมอมา

ญาณิศา เนียมหอม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
ความสำคัญของการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	9
กลุ่มตัวอย่าง.....	9
ตัวแปรที่ศึกษา	9
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	9
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
กรอบแนวคิดการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	15

1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	15
1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	16
1.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	20
1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ดิจิทัล	25
2.1 ความหมายของการเรียนรู้ดิจิทัล	25
2.2 คุณลักษณะของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล	26
2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล	27
2.4 ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล	30
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสื่อสาร	35
3.1 ความหมายของการเขียนสื่อสาร	35
3.2 จุดมุ่งหมายของการสื่อสาร	36
3.3 การใช้ภาษาเพื่อสัมฤทธิ์ผลทางการสื่อสาร	37
3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนสื่อสาร	38
3.5 องค์ประกอบของการเขียน	40
3.6 คุณสมบัติของผู้เขียน	41
3.7 การประเมินการเขียน	42
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปกติ	46
4.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ	46
4.2 ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ	47
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย	49

5.1	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	49
5.2	คุณภาพผู้เรียน.....	49
5.3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	50
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
1.	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	52
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	52
	ประชากร.....	52
	กลุ่มตัวอย่าง.....	52
2.	แบบแผนการวิจัย.....	53
3.	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
	1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล จำนวน 5 แผน	53
	2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร	60
	3. สร้างแผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน	63
4.	การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
	ขั้นตอนดำเนินการทดลอง.....	64
5.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	66
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
	1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับ การสอนแบบปกติ	67

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	68
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ความมุ่งหมายของการวิจัย	72
สมมติฐานการวิจัย	72
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	72
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	73
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	73
ตัวแปรที่ศึกษา	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	81
ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	81
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก	87
ภาคผนวก ข	89
ภาคผนวก ค	171
ภาคผนวก ง.....	175

ภาคผนวก จ	181
ประวัติผู้เขียน.....	194

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง.....	53
ตาราง 2 เกณฑ์การตรวจผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์.....	61
ตาราง 3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้.....	64
ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอน แบบ ปกติ.....	68
ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน.....	69
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน.....	70
ตาราง 7 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล	172
ตาราง 8 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนแบบปกติ.....	173
ตาราง 9 ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการ เขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	174
ตาราง 10 ผลการตรวจสอบค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบประเมินความสามารถในการ เขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (จำนวน 5 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน).....	174
ตาราง 11 คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล.....	176

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	177
---	-----

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	13
ภาพประกอบ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล	56
ภาพประกอบ 3 ความเชื่อมโยงของหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งผลถึงความสามารถในการเขียนสื่อสาร	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 นี้เรียกว่าได้เป็น “สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง” ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ มีความรวดเร็ว และเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาด้วยระบบดิจิทัล ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารที่เชื่อมโยงผู้คนทั่วทุกมุมโลกให้เข้าถึงข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย รวมถึงสามารถสื่อสารถึงกันได้อย่างเป็นเครือข่ายโยงใยบนอากาศ (wireless communication) ดังนั้น ประชากรของประเทศไทยจะมีได้มีฐานะเป็นเพียงประชากรภายในประเทศเท่านั้น หากแต่ต้องอยู่ในฐานะพลโลกด้วย กล่าวคือประชากรทุกคนบนโลกไร้พรมแดนนี้ล้วนสามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ซึ่งกันและกันได้อย่างไม่จำกัด ดังนั้นประชากรทุกคนจึงจะต้องมีความตื่นตัว เตรียมความพร้อม และรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อการก้าวออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษใหม่นี้ได้อย่างมีคุณภาพ (อดุลย์ วังศรีคุณ, 2557)

ภาษา ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและใช้ในการเรียนรู้ เพราะภาษาสามารถสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความเข้าใจตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของคนเราได้ และสำหรับประชากรไทยแล้วนั้น “ภาษาไทย” มีความสำคัญเป็นอันมาก เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และช่วยสร้างเอกภาพให้กับชาติไทย(จิรวรรณ เพชรรัตน์, 2560; อดุลย์ ไทรเล็กทิม, 2550) ดังที่ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2547) นักวิชาการผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาและวรรณคดีไทย รวมถึงมีงานเขียนเกี่ยวกับตำราภาษาไทยหลายเล่ม ได้แสดงแนวความคิดว่า ภาษาไทย มีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติไทย และเป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนการสืบทอดวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยที่ดี จนทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (วรรณ โสมประยูร, 2553). ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเกิดจากการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพราะเมื่อบุคคลเรียนรู้จึงมีภาษาเกิดขึ้นแล้วก็ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ต่อไป ด้วย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้แยกการสื่อความหมายทางภาษาเป็น 2 ทางคือ “ความเข้าใจของภาษา” อันเป็นการสื่อสารฝ่ายรับเข้า นั่นคือ การฟังและการอ่าน ส่วนอีกทางหนึ่งคือ “การใช้ภาษา” อันเป็นการสื่อสารฝ่ายส่งออก ได้แก่ การพูดและการเขียน โดยมนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนานาบุคลิกภาพและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ เพราะคนเราทุกคนจะได้รับความรู้ความคิดต่าง ๆ ได้จากการฟังและการ

อ่าน แล้วถ่ายทอดหรือแสดงภูมิความรู้นั้นด้วยการเขียนและการพูด ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อ่อนภาษาจะส่งผลทำให้อ่อนวิชาอื่น ๆ ไปด้วย (วรรณิ โสมประยูร, 2553) ด้วยเหตุที่ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่กล่าวมาข้างต้น ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และใช้สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการกำหนดให้รายวิชาภาษาไทยนั้นเป็นรายวิชาพื้นฐานของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนระดับถึงอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) โดยมีการกำหนดให้แนวทางการสอนภาษาไทยในปัจจุบันต้องมีไม่เพียงเน้นที่การอ่านออกและเขียนได้เท่านั้น หากแต่จะต้องเสริมสร้างให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (อดุลย์ ไทรเล็กทิม, 2550) ดังที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พ.ศ. 2551 ว่าคุณภาพของนักเรียนเมื่อจบการศึกษา จะต้องมีความสามารถดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

- **การอ่าน** ใช้กระบวนการอ่านในการสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยเป็นผู้รักการอ่าน

- **การเขียน** มีการใช้กระบวนการเขียน ทั้งการเขียนเพื่อสื่อสาร การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ และการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

- **การฟัง การดู และการพูด** โดยสามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกฟังและดู สามารถพูดเพื่อแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในวาระโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

- **การใช้ภาษา** ต้องถูกต้องโดยเข้าใจธรรมชาติของภาษา หลักภาษาไทย พลังของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

- **วรรณคดีและวรรณกรรม** มีความเข้าใจและวิจารณ์วรรณกรรมและวรรณคดีไทยอย่างสร้างสรรค์ เห็นคุณค่ารวมถึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

การเรียนการสอนภาษาไทยในยุคปัจจุบัน จึงต้องเป็นไปเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่โลกใหม่ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะประเทศไทยอยู่ในฐานะพลโลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาประเทศ และประชากรให้มีสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสารสนเทศรูปแบบดิจิทัลต่าง ๆ ได้ โดยจะต้องสามารถค้นคว้าหาข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมหาศาลบนโลกดิจิทัลและรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้

(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังนั้นแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นของประชากรในศตวรรษ 21 คือ 3R x 8Cs ซึ่งจะต้องเร่งพัฒนาให้เกิดแก่ประชากรและนักเรียนในยุคนี้ อันจะขยายความ 3R ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่ทุกคนต้องมี ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ มีทักษะการคำนวณ และอีกส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งนั่นคือ 8Cs หรือทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และดำรงชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วย (1) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและมีทักษะในการแก้ปัญหา (2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (3) ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และการมีภาวะผู้นำ (4) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างของวัฒนธรรมและกระบวนทัศน์ (5) ทักษะด้านการติดต่อสื่อสาร สารสนเทศ และการสื่อสาร (6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (7) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ และ (8) ความมีเมตตา วินัย คุณธรรม และจริยธรรมอันจะช่วยกล่อมเกลานักเรียนเติบโตไปเป็นประชากรที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ซึ่งจากทักษะทั้ง 8 ดังที่กล่าวมานั้นมีความเกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทยอย่างยิ่ง โดยเฉพาะทักษะความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งจากการสื่อสารทั้ง 4 ด้านนั้น การเขียนเป็นด้านที่จะช่วยสะท้อนความสามารถของการสื่อสารในด้านอื่น ๆ ได้อย่างเด่นชัดที่สุด เพราะการแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจจะต้องอาศัยเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น ทรรศนะ ความรู้สึก เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการอ่าน ดู หรือฟัง ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่รับรู้และประเมินผลได้ ก็ทำให้สามารถสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการสื่อสารได้ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงต้องเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้แล้วจดบันทึกหรือถ่ายทอดให้ชัดเจน ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำตรงตามความหมาย เหมาะสมตามฐานะของบุคคลและสถานการณ์ (อดุลย์ ไทรเลิศทิม, 2550) การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและต้องใช้เวลาฝึกฝนมากกว่าทักษะอื่น อีกทั้งมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตลอดจน ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ผู้อื่นรับทราบ โดยใช้สัญลักษณ์และตัวอักษรในการบันทึก และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ (ศศิธร วงศ์ชาติ, 2542) มนุษย์ใช้การเขียนเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หลายประการ เช่น การเขียนจดหมาย การจดบันทึก การทำสัญญาต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเขียนข้อความ ประโยค กลุ่มคำ หรือวลีจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เพราะหากเขียนไม่ถูกต้องจะทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่สามารถสื่อความได้ตรงกัน

หากแต่การเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน ไม่เป็นไปตามความมุ่งหวังที่กล่าวมาข้างต้นมากนัก โดยจากการรายงานผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 วิชาภาษาไทย พบว่านักเรียน

มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 46.58 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนสื่อสารและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของผู้เรียนยังต่ำกว่าระดับ 50% (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) อีกทั้ง (จิรวัดน์ เพชรรัตน์, 2560) ก็ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้ภาษาไทยเพิ่มเติมอีก นั่นคือปัญหาเรื่องการเขียนสื่อสารซึ่งยังเป็นปัญหาที่พบได้ในทุกระดับการศึกษา ทั้งการเขียนสื่อคำผิดความหมายหรือไม่ชัดเจน การสะกดผิด การเขียนผิดที่ และจัดลำดับความคิดออกมาเป็นภาษาไม่ดี โดยมีข้อผิดพลาดด้านการใช้คำมากที่สุดคือ ใช้ภาษาพูดเป็นภาษาเขียน ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำฟุ่มเฟือย และใช้คำเชื่อมผิด

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนประถมศึกษา ยังมุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการเรียนรู้จากสภาพจริง (จิรวัดน์ เพชรรัตน์, 2560) ส่วนมากมักยึดตามเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนและความรู้ ของครูผู้สอนเป็นหลัก จึงอาจทำให้ขาดความหลากหลายและความทันสมัยของข้อมูลความรู้ อีกทั้งนักเรียนขาดความสามารถในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อันถือเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (พรพิไล เลิศวิชา, 2544) รวมถึงการจัดการเรียนรู้ของครูส่วนมากยังขาดความเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีและข้อมูล ความรู้บนโลกดิจิทัลต่าง ๆ ซึ่งรายล้อมอยู่รอบตัวของผู้เรียนและเป็นปัจจัยสำคัญของสังคมในยุค Thailand 4.0 จากการที่ครูผู้สอนมักให้ความสำคัญกับเนื้อหาในรายวิชา มุ่งสอนเนื้อหาให้ครบถ้วนตามแบบเรียนโดยขาดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนในยุคสมัยนี้ ซึ่งผลจากการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนและครูที่เน้นให้นักเรียนท่องจำเนื้อหาวิชาจากการอ่านตำราและการฟังครูบรรยายนั้น นักเรียนจึงกลายเป็นฝ่ายตั้งรับเท่านั้น กล่าวคือมีหน้าที่รอรับข้อมูลความรู้จากครูเพียงฝ่ายเดียว การเรียนรู้ของนักเรียนจึงเป็นเพียงระดับการรู้และเข้าใจเนื้อหาเท่านั้น ซึ่งเป็นการเข้าใจเพียงชั่วระยะหนึ่ง โดยนักการศึกษาในยุโรปได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการสอนกับระดับผลสะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ว่า การเรียนการสอนแบบบรรยายจะสะท้อนผลด้านการได้รับองค์ความรู้ 80% การเกิดทักษะต่าง ๆ 15% และการนำไปใช้เพียง 5 % เท่านั้น (Oliva & Gordon, 2013) หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นการเรียนเพื่อไปสอบ มิใช่การเรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตนั่นเอง

จากปัญหาการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนทุกท่านจะต้องตระหนักว่าชั้นเรียนในยุคปัจจุบันนี้อยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างไร้พรมแดนและทำให้โลกใบนี้เล็กลง ในชั้นเรียนจึงจะต้องสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และโอกาสใหม่ ๆ ในการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ของนักเรียน เพราะโลกในศตวรรษที่ 21 นี้ คือโลกที่ความรู้สามารถเข้าถึงได้ในทุกพื้นที่ที่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โรงเรียนจึงจะต้องจัดแหล่งเรียนรู้ที่มีความพร้อมเพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง อันช่วยให้นักเรียนมีสมรรถนะและความสามารถในการดำรงชีวิตในโลกไร้พรมแดนนี้ ซึ่งในสหภาพยุโรปได้ตื่นตัวและปฏิรูปนโยบายการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้โดยใช้สื่อดิจิทัลมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 จนเป็นที่แพร่หลายและเริ่มใช้นโยบายนี้อย่างทั่วถึงในสหภาพยุโรปในปี ค.ศ. 2011 (Commission, 2017) โดยมีการกล่าวถึง การเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนการสอนที่ช่วยให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และช่วยในการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง ทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ระบบเครือข่าย เครื่องมือดิจิทัลและเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงและขยายการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้อ่านงานเขียนที่มีความหลากหลาย และได้เห็นตัวอย่างการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น อันเป็นส่วนสำคัญในการฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารของผู้เรียน รวมถึงเทคโนโลยียังช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น โดยเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีสิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดให้เกิดกับผู้เรียนได้แก่ การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การพัฒนาความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัล การรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการถาม-ตอบ การร่วมกันแก้ปัญหาหรือช่วยเหลือกันเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์ และไม่แบ่งแยกเชื้อชาติวัฒนธรรม มีการนำเสนอ ติดต่อสื่อสารและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่น รู้จักจัดการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่มีความหลากหลาย มีการสร้างสรรค์ วิจัย วิเคราะห์ และประเมินค่าข้อมูลความรู้ได้ รวมถึงมีความรับผิดชอบและสามารถอยู่ร่วมในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีความหลากหลายซับซ้อนนี้ได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทบอร์ด และสมาร์ตทีวี ฯลฯ ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Oliva & Gordon, 2013) และมีกระบวนการจัดเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญที่จะต้องเกิดขึ้นภายในชั้นเรียนดิจิทัล 5 ประการ ได้แก่ (1) การติดต่อสื่อสารทั้งกับนักเรียนด้วยกัน ครู และผู้เชี่ยวชาญในองค์ความรู้ที่นักเรียนกำลังค้นคว้า (2) การทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในชั้นเรียนปกติและบนเครือข่ายออนไลน์ (3) การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครู (4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนการเรียน และ (5) การสะท้อนผลการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทราบเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ปรับปรุงงานและเรียนรู้เพิ่มเติม (DigitalLearningNow, 2014; Tomei, 2007) อีกทั้งยังมีเทคนิควิธีการสอนที่เป็นที่รู้จักตามแนวของการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น ห้องเรียนออนไลน์ (Online Classes) การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) และการเรียนทางเครือข่ายไร้สาย (Mobile Learning) เป็นต้น ซึ่งจากการใช้นโยบายการจัดการเรียนรู้ดิจิทัลคณะกรรมาธิการยุโรปหรือ

European Commission ได้สรุปผลว่าการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาผล การเรียนรู้ของผู้เรียน และยังช่วยกระตุ้นเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับอีกหลากหลายผลงานวิจัย เช่น (Grgurovic & Peers (อ้างถึงใน Commission, 2017, p.14) แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางบวกของ ICT ต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์โดยรวมว่ามีแนวโน้มที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนและเจตคติของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง Tom VanderArk และ Carri Schneider ได้ทำการศึกษาผลการใช้การเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกของผู้เรียน (VanderArk & Schneider, 2012) พบว่าการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning) ช่วยให้สามารถใช้กลยุทธ์และรูปแบบใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและช่วยในการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง อันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ระบบเครือข่าย เครื่องมือดิจิทัลและเทคโนโลยีเป็นกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อปรับปรุงและขยายการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อีกทั้งเทคโนโลยียังช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น โดยเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียนอันจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนมากขึ้น ทั้งการอ่านงานเขียนที่มีความหลากหลายนอกเหนือจากตำราหรือข้อมูลที่ครูจัดหาให้ เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ และได้เห็นตัวอย่างการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารของผู้เรียนไปในตัวอีกด้วย ซึ่งแนวทางการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือ Cooperative Learning เป็นอย่างมาก

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ ให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน จึงเป็นการ ดึงศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนออกมา อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จอันจะส่งผลดีทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หากนักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหา สารต่าง ๆ ได้กว้างและลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนานักเรียนทางด้านทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะ การแสวงหาความรู้และทักษะการคิดด้วย (ทศนา เขมมณี, 2561) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น มีเทคนิคในการจัดหลายรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันหรือ Learning Together (LT) ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ โดยให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วย คนเก่ง ปานกลาง และอ่อน รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงาน เป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันเอกสาร การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม (ไสว พักขาว, 2544) ในการทำงานร่วมกันนั้น ผู้เรียนจะมีบทบาทหน้าที่ใน

การทำงานที่ชัดเจน และมีการสลับหน้าที่กันไปในแต่ละครั้ง จึงเป็นการพัฒนาบุคคลให้มีแนวคิดในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันจะทำให้บุคคลต้องการที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน จนเกิดทักษะ ความชำนาญ ความสำเร็จในการทำงาน และทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (สุรัชย์ โฆษิตบวรชัย, 2560) ซึ่งการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารนั้น จำเป็นจะต้องสร้างขึ้นจากได้เรียนรู้การเขียนที่หลากหลาย และได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด รวมถึงได้รับการปรับปรุง สะท้อนกลับหลายครั้ง เพื่อให้เกิดความรู้ความคิด และวิธีการเขียนเพิ่มเติม อีกทั้งในการฝึกฝนการเขียนนั้นจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีแรงผลักดันให้เกิดความต้องการเรียนรู้ และมีความรับผิดชอบ ซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้และมีกำลังใจในการเรียน จะยิ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพ และความสามารถในการเขียนสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย ถือเป็นรายวิชาทักษะพื้นฐานสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเห็นได้จากสาระการเรียนรู้ของรายวิชาภาษาไทย ที่จะต้องมีการใช้ความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต เนื่องจากเป็นด้านที่จะช่วยสะท้อนความสามารถของการสื่อสารในด้านอื่น ๆ ได้อย่างเด่นชัดที่สุด เพราะเป็นการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็น ทรรศนะ และความรู้สึกเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่รับรู้และประเมินผลได้ ก็ทำให้สามารถสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการสื่อสารได้ ซึ่งจากการปฏิบัติการสอนและศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ในรายวิชาภาษาไทยของผู้วิจัย โดยมีการทดสอบประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับควรพัฒนาให้สูงขึ้นอีก โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.75 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2561 พบว่า มีระดับคะแนนของข้อสอบอัตนัยเฉลี่ย 13.86 คะแนน ซึ่งสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นเต็มศักยภาพได้อีก เนื่องจากการสอนแบบปกติกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้น้อย และการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องมีการฝึกฝน มีกำลังใจในการเรียนรู้ และมีความรับผิดชอบ ซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้จะยิ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพ ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การ

จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนการติดต่อสื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่น และได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองผ่านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและระบบออนไลน์ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านและเขียนมากขึ้น ทั้งการอ่านงานเขียนที่มีความหลากหลายนอกเหนือจากตำราหรือข้อมูลที่ครูจัดหาให้ เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ และได้เห็นตัวอย่างการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาหาความรู้ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนและหลังเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของผู้เรียน อีกทั้งเพื่อนำไปเป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยแตกต่างกันกับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นักเรียนทั้งหมด 240 คน จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวนห้องเรียน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 8 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล
1.2 การสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลา 25 คาบเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระ ได้แก่ (1)การพัฒนาการเขียน (2)การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (3)การโฆษณา (4)การสรุปความ (5)การเขียนจดหมาย (จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการตามหลักของการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT หรือ Learning Together โดยผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีสมาชิกกลุ่มละ 5 คน แบบคณะความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้แต่ละคนอย่างชัดเจน เมื่อผู้เรียนทำงานเสร็จในแต่ละงานแล้ว ผู้เรียนจะหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้ง ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ส่วนครูมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

2. **การจัดการเรียนรู้ดิจิทัล** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล อาทิเช่น ภาพ เสียง วิดีโอ ข้อความ และโปรแกรมต่าง ๆ ที่ปรากฏบนอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ สมาร์ททีวี สมาร์ทโฟน ฯลฯ เป็นสื่อหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการสื่อสาร การทำงานร่วมกันของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งซึ่งตามความสนใจของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์

3. **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการติดต่อสื่อสารทำงานร่วมกับผู้อื่น และได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองผ่านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและระบบออนไลน์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในระบบออนไลน์และออฟไลน์ โดยในกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนจะได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน เมื่อผู้เรียนทำงานเสร็จในแต่ละงานแล้ว จะหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้ง ซึ่งในกระบวนการทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบความสำเร็จตามที่เป้าหมายกำหนด โดยมีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ตามหลักของการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT และการเรียนรู้ดิจิทัล 7 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 **ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แบบคณะความสามารถ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะถูกกำหนดหมายเลขประจำตัว (1 – 5) ซึ่ง

แต่ละกลุ่มจะต้องมีเลขครบทุกหมายเลข หลังจากนั้นครูและผู้เรียนจะอภิปรายความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ในขั้นนี้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมแบบออฟไลน์ในชั้นเรียน

3.2 ขั้นวางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning) ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมขั้นนี้แบบออฟไลน์ในชั้นเรียน โดยครูแจกแบบฝึกหัดหรืองานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด แล้วผู้เรียนช่วยกันทำงานโดยแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน เช่น

ผู้เรียนหมายเลข 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือวิธีในการดำเนินงาน

ผู้เรียนหมายเลข 2 และ 3 สืบค้นความรู้และรวบรวมข้อมูล

ผู้เรียนคนที่ 4 สรุปความรู้และถ่ายทอดให้สมาชิก

ผู้เรียนคนที่ 5 ตรวจสอบข้อมูลและความถูกต้องของผลงาน

โดยเมื่อนักเรียนทำงานเสร็จในแต่ละงานแล้ว นักเรียนจะหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้ง

3.3 ขั้นรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis) ในขั้นนี้จะเกิดขึ้นทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยผู้เรียนที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล ทำการสืบค้นข้อมูลจากสื่อดิจิทัล แล้วนำมาวิเคราะห์ความรู้ร่วมกันในกลุ่มขณะอยู่ในชั้นเรียน แล้วทำต่อในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงานและให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ด้วย

3.4 ขั้นอภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story) ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ และร่วมกันเขียนผลงาน ทั้งขณะอยู่ในชั้นเรียนและในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะส่งผลงานเพียงชุดเดียว โดยถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจในกระบวนการทำงานขั้นนี้

3.5 ขั้นตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report) ผู้เรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานด้วยกันในชั้นเรียน แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนรวมถึงโพสต์ผลงานลงในระบบห้องเรียนออนไลน์

3.6 ขั้นสะท้อนผลงาน (Feedback) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มและครูสะท้อนผลของงานเขียนแต่ละกลุ่มและให้คะแนนผลงาน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลและติดประกาศไว้บนป้ายนิทรรศการ

3.7 ขั้นสรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation) ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ในชั้นเรียน และทำแบบทดสอบออนไลน์

4. ความสามารถในการเขียนสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำเป็นประโยคที่สมบูรณ์ความ โดยมีการเรียบเรียง ลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน ไม่วกวน และสื่อความหมายได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ของการเขียนสื่อสาร ตามหลักการใช้ภาษา อักษรวิธีการเขียน และรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ รวมถึงการนำเสนอผลงานของกลุ่ม ตลอดจนสามารถเลือกใช้วิธีการเขียนสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับงาน มีมารยาทในการเขียนโดยคำนึงถึงผลกระทบของการเขียนที่มีต่อสังคมและตนเอง ซึ่งวัดผลจากแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 5 ชุด ได้แก่ การพัฒนาการเขียน การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ การโฆษณา การสรุปความ และการเขียนจดหมาย (จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว) ที่ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบและหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว

5. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย และอภิปรายความรู้ร่วมกันในชั้นเรียนเป็นหลัก โดยมีการใช้สื่อทั่วไป เช่น โปรแกรมนำเสนอ (PPT) หนังสือเรียน และใบความรู้ เป็นต้น ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูใช้กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การสนทนา ชักถาม การพูดคุย เป็นต้น

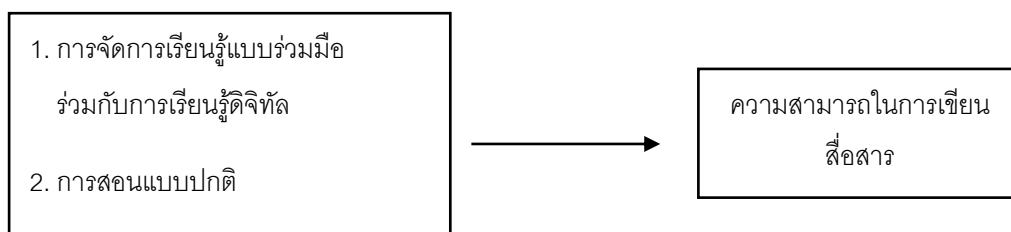
5.2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งครูนำเสนอสาระการเรียนรู้ด้วยการบรรยาย การตั้งคำถาม และการอภิปรายประกอบการใช้สื่อทั่วไป

5.3 ขั้นสรุป ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนด้วยการอภิปราย ตอบคำถาม ทำใบงาน และทำแบบทดสอบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

- 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล

- 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล
- 2.2 คุณลักษณะของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล
- 2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล
- 2.4 ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสื่อสาร

- 3.1 ความหมายของการเขียนสื่อสาร
- 3.2 จุดมุ่งหมายของการสื่อสาร
- 3.3 การใช้ภาษาเพื่อสัมฤทธิ์ผลทางการสื่อสาร
- 3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนสื่อสาร
- 3.5 องค์ประกอบของการเขียนสื่อสาร
- 3.6 คุณสมบัติของการเขียนสื่อสาร
- 3.7 การประเมินการเขียนสื่อสาร
- 3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การสอนแบบปกติ

- 4.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ
- 4.2 ขั้นตอนการสอนแบบปกติ
- 4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

5.2 คุณภาพผู้เรียน

5.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อสาร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาได้มีการกล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

Johnson & Johnson (1989) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและเป็นทีม โดยมีการกำหนดเป้าหมายหลักของกลุ่มแล้วร่วมมือกันเพื่อบรรลุภารกิจ ซึ่งวิธีการเรียนรู้นี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้มากกว่าสิ่งที่พวกเขาสามารถเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ทั่วไป โดยผู้เรียนสามารถเพิ่มการเรียนรู้ของตนเองและของกันและกันได้มากขึ้นเมื่อทำงานร่วมกัน

Slavin (1990) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานกันเป็นทีม โดยมีสมาชิกในแต่ละกลุ่มจำนวน 4 - 6 คนแบบคละความสามารถของผู้เรียน การทำงานร่วมกันจะเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยในกลุ่มจะมีเป้าหมายเดียวกัน และมีการประเมินการทำงานแบบกลุ่ม นักเรียนจะมีส่วนร่วมและได้ทำงานร่วมกันกับผู้เรียนอื่น ตั้งแต่สองคนขึ้นไป จึงทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

Artzt & Newman (1990, September) กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นแนวทางที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน และระลึกเสมอว่าตัวผู้เรียนแต่ละคนนั้นเป็นส่วนที่สำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จและความล้มเหลวของกลุ่มถือเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของทุกคนในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนต้องแสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหา ร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ การจัดหาอุปกรณ์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งของข้อมูลในการเรียนรู้ รวมถึงผู้เรียนก็สามารถเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ด้วย

ทิศนา ขัมมณี (2561) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน จึงเป็น

การดึงศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลออกมา อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิก

ต่อตนเองและต่อส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มได้ประสบความสำเร็จร่วมกันตามเป้าหมาย ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีความหมายตรงกันข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขัน (Competitive Learning) และการเรียนตามลำพัง (Individualized Learning)

วัฒนาพร ระบุว่า (2545) การเรียนแบบร่วมมือนั้น เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่มอย่างแท้จริง ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งให้การช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่กัน โดยผู้ที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่า ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มจะไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องมีการร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนด้วย และการประสบความสำเร็จของแต่ละบุคคลก็ถือเป็นความสำเร็จของสมาชิกกลุ่มทุกคน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักของการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิกกลุ่มละ 4 - 5 คน แบบคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน และจะมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้แต่ละคนอย่างชัดเจน เช่น ผู้เรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือวิธีในการดำเนินงาน ผู้เรียนคนที่ 2 และ 3 สืบค้นความรู้และรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนคนที่ 4 สรุปความรู้และถ่ายทอดให้สมาชิก ผู้เรียนคนที่ 5 ตรวจสอบข้อมูลและความถูกต้องของผลงาน โดยเมื่อผู้เรียนทำงานเสร็จในแต่ละงานแล้ว ผู้เรียนจะหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้ง ในช่วงของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ผู้เรียนกลุ่มเก่งจะช่วยเหลือผู้เรียนกลุ่มที่อ่อนกว่า รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ความสำเร็จของแต่ละบุคคลจะถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม จึงทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการสื่อสารกัน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการคิดแก้ปัญหาและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ส่วนครูมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

Johnson & Johnson (1989) ศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาสังคมมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาด้านการสอนแบบร่วมมือแก่โรงเรียนต่าง ๆ กว่า 20 ปี และมีชื่อเสียงด้านการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ ได้กล่าวสรุปองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันทางบวก (Positive Inter dependence) ผู้เรียนต้องตระหนักว่า งานที่ทำด้วยกันเป็นงานกลุ่ม การทำงานจะบรรลุจุดประสงค์หรือประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่จะต้องช่วยเหลือกันทางการเรียนและต้องระลึกว่า ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกลุ่ม ดังนั้นผลงานของกลุ่มคือผลสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคน และผลงานของผู้เรียนแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่มด้วยซึ่งความสำเร็จนี้จะขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกทุกคน กล่าวคือจะไม่มีใครยอมรับความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face – to – Face Interaction) การปฏิสัมพันธ์จะเกิดขึ้นเมื่อทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน มีการสนับสนุนผลงานของสมาชิก การอธิบายขยายความในบทเรียนที่เรียนมาให้แก่เพื่อนในกลุ่มเข้าใจ การทำความเข้าใจ การสรุปเรื่องและการให้เหตุผลต่าง ๆ ตลอดจนมีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เสนอแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

3. การรับผิดชอบของงานกลุ่ม (Individual Accountability and Personal Responsibility) การเรียนแบบร่วมมือนั้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถและความรู้ที่แต่ละคนจะได้รับ กล่าวคือการเรียนแบบร่วมมือจะถือว่าสำเร็จเมื่อทุกคนในกลุ่มเข้าใจในบทเรียนตรงกันหรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในบทเรียนนั้น ดังนั้นเป็นหน้าที่ของแต่ละกลุ่มที่ต้องคอยตรวจสอบดูว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ และครูอาจจะทำการทดสอบแต่ละกลุ่มได้โดยใช้วิธีสุ่มตัวแทนจากแต่ละกลุ่ม

4. ทักษะในความสัมพันธ์กับกลุ่มเล็กและผู้อื่น (Interpersonal and Small Group Skill) ผู้เรียนทุกคนต้องสามารถทำงานร่วมกันและเข้ากันได้ทุกคน สามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยได้ เพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ ครูต้องฝึกให้ผู้เรียนทำ ความรู้จักกันและไว้วางใจกัน พูดสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนยอมรับความคิดเห็นและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน พร้อมช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องรู้จักช่วยกันทำงาน อภิปราย แสดงความคิดเห็น เมื่อทำงานเสร็จแล้วผู้เรียนในกลุ่มสามารถบอกที่มาของผลลัพธ์ได้ สามารถวิเคราะห์การทำงาน ของกลุ่มและหาวิธีปรับปรุงการทำงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัฒนาพร ระเบียบทุกข์ (2541) ได้ชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ประกอบด้วย

1. การพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependent) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มของผู้เรียนทุกคน จะมีหน้าที่และมีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องรู้หน้าที่ของตนเองว่า ตนเองจะต้องทำอะไรบ้างในการเรียนหรือการทำงานแต่ละครั้ง และจะต้องรู้จักรับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ เสมอ สมาชิกทุกคนจึงต้องตระหนักว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่ม

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) หมายถึง ในบรรยากาศการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนจะได้นั่งเรียนด้วยกันเป็นกลุ่ม มีการหันหน้าเข้าหากันเพื่อที่จะได้สนทนา ซักถาม ตอบปัญหา แสดงความคิดเห็น อภิปราย และได้ตอบซึ่งกันและกัน โดยจะต้องให้สมาชิกทุกคนนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ได้เถียงกันด้วยเหตุผล รู้จักยอมรับเหตุผลของผู้อื่น รู้จักกล่าวชมเชยและสนับสนุนผู้อื่นอันถือเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. หน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล (Individual Accountability) หมายถึง การที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มนั้นได้มีบทบาทและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งผู้เรียนจะต้องพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายแล้วนั้นอย่างเต็มศักยภาพ เช่น การตอบคำถามและอธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจเสมอ การสนับสนุน คอยให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่ม และสมาชิกแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันว่าผลงานของกลุ่มจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือ และความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มทุกคน

4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) หมายถึง ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งผู้เรียนบางคนยังขาดทักษะนี้ เนื่องจากการไม่ได้รับการพัฒนามาก่อน จึงอาจจะทำให้เป็นปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น ครูจึงควรจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม โดยอาจใช้วิธีการดังนี้

(1) การฝึกทักษะการจัดกลุ่ม โดยฝึกให้ผู้เรียนจัดกลุ่มอย่างรวดเร็ว และเรียนรู้การทำงานในกลุ่มโดยไม่รบกวนกลุ่มอื่น

(2) การฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม ซึ่งเป็นการฝึกทักษะเกี่ยวกับการทำงานในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพดี โดยฝึกการแลกเปลี่ยนความคิด การแสดงความคิดเห็น การอธิบาย การพูดคุยโต้ตอบ การแบ่งปันอุปกรณ์ และการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน

(3) การฝึกทักษะการสร้างความรู้ ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดแก่ตัวผู้เรียน โดยต้องฝึกู้จักค้นคว้า และคิดหาคำตอบตามลำดับขั้นอย่างมีเหตุผล

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) หมายถึง กระบวนการที่สมาชิกในกลุ่มได้ประเมินผลการทำงาน สะท้อนข้อบกพร่อง และคิดหาแนวทางการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น โดยหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันระยะหนึ่งแล้ว ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องรู้จักประเมินผลการทำงานของตนเองและผลงานของกลุ่มตนเอง เพื่อที่จะรู้ถึงผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าบรรลุมากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องและสิ่งที่จะต้องปรับปรุง แก้ไขอย่างไรบ้าง รวมถึงจะต้องวางเป้าหมายในการทำงานกลุ่มครั้งต่อไปให้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิมอย่างไร

จากองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 5 หลักการสำคัญ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน โดยผู้เรียนตระหนักว่าการทำงานนั้นเป็นงานของกลุ่ม ซึ่งทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมและแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ผลงานของกลุ่มถือเป็นผลงานของทุกคนในกลุ่มมิใช่เพียงคนใดคนหนึ่ง

2. การปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง เป็นการที่นักเรียนได้พูดคุย อธิบายความรู้โต้ตอบ ชักถาม แลกเปลี่ยนข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เสนอแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ตลอดจนการช่วยเหลือและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

3. ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล โดยผลงานหรือผลสัมฤทธิ์จะต้องมีทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้ กล่าวคือการเรียนแบบร่วมมือจะถือว่าสำเร็จเมื่อทุกคนในกลุ่มเข้าใจในบทเรียนตรงกันหรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในบทเรียนนั้น ดังนั้นเป็นหน้าที่ของแต่ละกลุ่มที่ต้องคอยตรวจสอบว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจในบทเรียนหรือไม่

4. ทักษะทางสังคม การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน เพราะหากผู้เรียนขาดทักษะด้านนี้ บางครั้งอาจจะทำให้เกิดปัญหาบ้างในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ดังนั้นเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายและมี

ประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนทำความรู้จักกัน ใ้วางใจกัน ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และช่วยกันแก้ปัญหา

5. กระบวนการกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องรู้จักช่วยกันทำงาน ร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็น เมื่อทำงานเสร็จแล้วผู้เรียนในกลุ่มทุกคนต้องสามารถบอกที่มาของผลลัพธ์ได้ สามารถวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและหาวิธีปรับปรุงการทำงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ เหมือนกันได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาข้อมูลเนื้อหาสาระ การประเมินผล การให้คะแนน และการเสริมแรงโดยการให้รางวัล แต่จะมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนบางส่วนที่แตกต่างกันออกไป เพื่อตอบจุดมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละรูปแบบ แต่ไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ใช้หลักการเดียวกัน คือองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ โดย(ไสว พักขาว, 2544) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ในปัจจุบัน 7 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) คือการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาข้อมูลเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมดจากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ซึ่งในขณะที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้นผู้เรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

2. รูปแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division) คือการเรียนแบบเป็นทีม โดยมีการจัดกลุ่มผู้เรียนแบบละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน แล้วเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราจะได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน แล้วมีการทำแบบทดสอบในแต่ละตอนย่อย และเก็บคะแนนของตนไว้ เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ก็จะนำคะแนนของแต่ละคนไปหาคะแนนพัฒนาการ

3. รูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกันโดยมีการให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม ซึ่งเทคนิคนี้ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยครูนำผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน เสร็จแล้วผู้เรียนกลับไปกลุ่มของตน ต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อจบ

การเรียนรู้แต่ละหน่วยแล้ว ผู้เรียนจะทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน และมีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

4. รูปแบบ TGT (Teams-Games-Tournaments) เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม เป็นการนำประโยชน์ของการแข่งขันมาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นภารกิจของกลุ่ม จะต้องทำการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมตอบคำถามหลังจากครูนำเสนอบทเรียนแล้ว โดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. รูปแบบ GI (Group Investigation) เป็นรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่มีความซับซ้อนและกว้างมาก ปรัชญาของรูปแบบ GI ก็คือต้องการปลูกฝังการร่วมมือกันอย่างมีประชาธิปไตย มีการกระจายภาระงานและสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เท่าเทียมกันของสมาชิกในกลุ่ม GI มีการกระตุ้นบทบาทที่แตกต่างกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

6. รูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการร่วมมือที่การสอนเริ่มต้นจากครูเสนอ แล้วมีการฝึกปฏิบัติภายในทีม โดยผู้เรียนทำงานในกลุ่ม เรียนรู้กันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยใช้ Worksheet หรืออุปกรณ์การฝึกอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน จากนั้นจะได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเองในเรื่องของความรู้ หรือทักษะที่ผู้เรียนได้รับในบทเรียน โดยคะแนนจากการประเมินผู้เรียนแต่ละคนจะรวมเป็นคะแนนของทีม ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัล

7. รูปแบบ LT (Learning Together) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้ผู้เรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม จัดให้มีกระบวนการกลุ่มแบบคละความสามารถ สร้างความรู้สึกร่วมกันโดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร มีการแบ่งงานที่เหมาะสม มีการให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคม ทั้งการทักษะสื่อสารและทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ จัดให้มีการรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ โดยการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานที่ชัดเจน และมีการเสริมแรงโดยให้รางวัลกลุ่ม

รูปแบบ LT หรือ Learning Together เป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการอย่างมาก โดยหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือตามรูปแบบ LT จะต้องมีส่วนประกอบดังนี้

1. การสร้างความรู้สึกร่วมกัน (Positive Interdependence) โดยผู้เรียนจะต้องตระหนักว่า การทำงานนั้นเป็นงานของกลุ่มซึ่งทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมและแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

2. การจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน (Face – To – Face Interaction) เป็นการให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน โดยที่ผู้เรียนจะได้พูดคุย อธิบายความรู้ ได้ตอบ ชักถาม แลกเปลี่ยนข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เสนอแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ตลอดจนการช่วยเหลือและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

3. การจัดให้มีการรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) เป็นการทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตั้งใจเรียนและช่วยกันทำงาน ไม่กินแรงเพื่อน โดยผลงานหรือผลสัมฤทธิ์จะต้องมีทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจ สอบและประเมินได้ กล่าวคือ จะถือว่าสำเร็จเมื่อทุกคนในกลุ่มเข้าใจในบทเรียนตรงกันหรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในบทเรียนนั้น และผลงานของกลุ่มถือเป็นผลงานของทุกคนในกลุ่มมิใช่เพียงคนใดคนหนึ่ง

4. การให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคม (Social Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน ดังนั้นเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุจุดหมายและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงต้องให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักกัน ไว้วางใจกัน ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และช่วยกันแก้ปัญหา ดังนั้นการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นจะต้องฝึกผู้เรียนให้มีทักษะทางสังคมที่จำเป็น ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การสร้างความไว้วางใจ การสื่อสาร และทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

5. การจัดให้มีกระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องรู้จักช่วยกันทำงาน ร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็น เมื่อทำงานเสร็จแล้วผู้เรียนในกลุ่มทุกคนต้องสามารถบอกที่มาของผลลัพธ์ได้ สามารถวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและหาวิธีปรับปรุงการทำงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือตามรูปแบบ LT มีดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

โดยผู้เรียนและครูทบทวนเนื้อหาเดิมหรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มและรับภาระงาน

ผู้เรียนวางแผนการทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ละคนอย่างชัดเจน แล้วทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาระงานร่วมกัน เช่น

ผู้เรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำคำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน

ผู้เรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล

ผู้เรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ

ผู้เรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

ขั้นที่ 3 ทำงานตามบทบาทหน้าที่

ผู้เรียนทำงานตามหน้าที่ของตนเองโดยให้มีการหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้งเมื่อผู้เรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้หมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในการทำส่วนถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบและส่งผลงาน

ผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบผลงาน และคัดเลือกผลที่สมาชิกทุกคนยอมรับและเข้าใจการทำงานชิ้นนี้แล้วเพียงชุดเดียวส่งครู และถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคน ยอมรับและเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการทำงานและให้คะแนนกลุ่ม

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะประเมินการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับข้อบกพร่องและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการทำงานครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ และกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้บนป้ายนิทรรศการ

หลักการและขั้นตอนการสอนดังกล่าว ทำให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันหรือ Learning Together ที่ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม ในขณะที่ทำงานผู้เรียนจะช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบ ให้ผู้เรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครูและครูชมเชยหรือให้รางวัลกลุ่มตามผลงานของกลุ่มเป็นหลัก

จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT หรือ Learning Together เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมโดยร่วมกันทำผลงานกลุ่มและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันเอกสาร แบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ซึ่งหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ LT นั้นจะเน้นให้ผู้เรียนมีการสร้างความรู้สึกพึ่งพากันทางบวก (Positive Interdependence) ขึ้นในกลุ่ม จัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน (Face – To – Face Interaction) โดยทำงานด้วยกันภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน

ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในส่วนตนเองที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) ซึ่งจะเป็นการทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตั้งใจเรียนและช่วยกันทำงาน ไม่กินแรงเพื่อน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะสังคม (Social Skills) โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี โดยเป็นการฝึกผู้เรียนให้มีความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งมีกระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินการทำงานของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้นด้วย

จากหลักการดังกล่าวทำให้ การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ Learning Together เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยที่ดีขึ้นได้ เนื่องจากการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารนั้น จำเป็นจะต้องเรียนรู้จากการอ่านมาก การเขียนที่หลากหลาย และได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด รวมถึงได้รับการปรับปรุง สะท้อนกลับหลายครั้งเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และวิธีการเขียนเพิ่มเติม รวมถึงกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการทักษะสื่อสารกับผู้อื่นนั้นก็เป็นส่วนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการเขียนสื่อสารได้ดีขึ้น และจากการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานของกลุ่มภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน การได้ช่วยกันคิด ช่วยกันตอบคำถามในขณะทำงานก็ทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบ มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชมเชย หรือให้รางวัลเพื่อเป็นการเสริมแรงแก่กลุ่มตามผลงานของกลุ่มเป็นหลัก

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาริณี หนูหมาด (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวรนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน โดยมีการเปรียบเทียบความสามารถ ในการเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ (2) แบบทดสอบในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทวิวรรณ มูลมณี (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

เปรียบเทียบผลการใช้เทคนิค การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 32 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 16 คน กลุ่มทดลองได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือโปรแกรมเรียนรู้แบบร่วมมือและแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า (1) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .01 (2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นหลังจากไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับแบบร่วมมือการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ดิจิทัล

2.1 ความหมายของการเรียนรู้ดิจิทัล

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

VanderArk & Schneider (2012) ให้ความหมายการเรียนรู้ดิจิทัลว่า คือการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในการจัดเรียนรู้แบบดิจิทัลจะครอบคลุมเครื่องมือและวิธีปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น มีเนื้อหา และหลักสูตรออนไลน์ มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน ซึ่งรวมถึงมีการประเมินผลออนไลน์ การเรียนรู้ดิจิทัลเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง โดยสิ่งสำคัญที่ต้องมีในการเรียนรู้ดิจิทัลนั้นคือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์ดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียน และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของครู อันเป็นการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน

Mellanby & Theobald (2014) กล่าวถึง การเรียนรู้ดิจิทัลว่า เป็นการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน มีระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับการเข้าถึงข้อมูลความรู้ เพื่อตอบสนองต่อลักษณะผู้เรียนในยุคดิจิทัลและเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไร้พรมแดนให้กับผู้เรียน

Raizen, Sellwood, Todd, & Vickers (1995) ให้ความหมายการเรียนรู้ดิจิทัลว่าเป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งช่วยส่งเสริมการคิดขั้นสูง และทักษะการสื่อสาร การบูรณาการเทคโนโลยีในชั้นเรียน เป็นการผสมผสานของอินเทอร์เน็ตและมัลติมีเดีย ทำให้ห้องเรียนดิจิทัลสามารถปรับรูปแบบได้หลายรูปแบบ ทั้งการเรียนทางไกลหรือการเรียนรู้นอกชั้นเรียนแบบออนไลน์ สื่อดิจิทัลนั้นจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ในห้องเรียน ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับนักเรียนในการพัฒนาทักษะทางวิชาการ โดยห้องเรียนดิจิทัลจะเอื้อต่อการเรียนโดยผู้เรียนทุกคนได้ขยายห้องเรียนเกินกว่าห้องสี่เหลี่ยม จนเกิดเป็นชุมชนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในงานจริงและมีส่วนเกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนี้ห้องเรียนดิจิทัลยังช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้ดิจิทัลเป็นการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะครอบคลุมการใช้เครื่องมือและวิธีปฏิบัติที่หลากหลาย ซึ่งยึดหลักว่าในกระบวนการเรียนการสอนจะต้องมีการใช้สื่อหรืออุปกรณ์ดิจิทัลและกิจกรรมที่เน้นกระบวนการสื่อสาร การทำงานร่วมกันของผู้เรียน มีเนื้อหาและหลักสูตรออนไลน์ มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย มีการประเมินผลการเรียนรู้แบบออนไลน์ ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งตามความสนใจของนักเรียนแต่ละบุคคล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะมีการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลต่าง ๆ อาทิเช่น ภาพ เสียง วีดีโอ ข้อความ และโปรแกรมต่าง ๆ ที่ปรากฏบนอุปกรณ์ดิจิทัลเช่น แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ สมาร์ททีวี สมาร์ทโฟน ฯลฯ เป็นสื่อหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งตามความสนใจของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์

2.2 คุณลักษณะของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญในการจัดการเรียนรู้ดิจิทัลดังนี้(DigitalLearningNow, 2014; Tomei, 2007)

2.2.1 ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสาร (Communication)

โดยผู้เรียนจะมีการติดต่อสื่อสาร ทั้งกับผู้เรียนด้วยกัน และกับครูหรือกับผู้เชี่ยวชาญในองค์ความรู้ที่ผู้เรียนกำลังค้นคว้า ซึ่งเป็นการสื่อสารผ่านการเขียนลงบนเว็บไซต์หรือบล็อกในระบบออนไลน์ หรือพูดผ่านโปรแกรมสื่อสารออนไลน์ต่าง ๆ

2.2.2 ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกัน (Collaboration)

ในระบบการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งแบบเผชิญหน้า และบนเครือข่ายออนไลน์ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้สะท้อนความรู้ของตนเอง และได้เชื่อมโยงความคิด ข้อมูลความรู้อื่นๆ ได้ตลอดเวลา

2.2.3 การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction)

ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีระบบห้องเรียนออนไลน์ สำหรับให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีบทบาท มีโอกาสซักถาม และสื่อสารกับทั้งครูและผู้เรียนด้วยกัน ดังนั้นจึงทำให้เกิดการโต้ตอบปฏิสัมพันธ์กันโดยอัตโนมัติ

2.2.4 การประเมินผล (Experimentation & Evaluation)

ภายหลังการจัดการเรียนรู้จะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และการทำงานของ ผู้เรียน โดยอาจเป็นการทดสอบออนไลน์เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่รวดเร็ว ซึ่งการประเมินนั้นจะเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนเป็นสำคัญ

2.2.5 การประเมินค่าและสะท้อนกลับ (Assessment & Feedback)

เมื่อมีการประเมินผลการเรียนรู้และผลการทำงาน ครูจะต้องมีการสะท้อนผลให้กับผู้เรียนทราบเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนา ปรับปรุงงานและเพื่อการเรียนรู้เพิ่มเติมตามความต้องการของแต่ละบุคคล

จึงสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ดิจิทัลนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติสำคัญที่จะต้องเกิดขึ้นภายในชั้นเรียนดิจิทัลมีทั้งสิ้น 5 ประการด้วยกัน ได้แก่ (1) การติดต่อสื่อสารทั้งกับผู้เรียนด้วยกัน ครู และผู้เชี่ยวชาญในองค์ความรู้ที่ผู้เรียนกำลังค้นคว้า (2) การทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในชั้นเรียนปกติและบนเครือข่ายออนไลน์ (3) การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับครู (4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนการเรียนรู้ และ (5) การสะท้อนผลการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทราบเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ปรับปรุงงาน และเรียนรู้เพิ่มเติม

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล

ในการจัดการเรียนรู้ดิจิทัลนั้นเป็นการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนในยุคที่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อยู่รอบตัว และการติดต่อสื่อสารของคนทั่วโลกเป็นไปอย่างไร้พรมแดน อันจะมีองค์ประกอบที่สำคัญ 10 ประการ ซึ่งได้ถูกกำหนดขึ้นในที่ประชุมสุดยอดระดับนานาชาติเรื่องการปฏิรูปการศึกษา ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี ในปี 2010 (DigitalLearningNow, 2014) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 ผู้เรียนมีความเหมาะสม (Student Eligibility)

ผู้เรียนทุกคนจะต้องเป็นผู้เรียนดิจิทัล กล่าวคือในตลอดช่วงประสบการณ์ของการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีสิทธิ์ในการเข้าร่วมในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัล และสามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา

2.3.2 การเข้าถึงเนื้อหาของผู้เรียน (Student Access)

ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเนื้อหาดิจิทัลและหลักสูตรออนไลน์ที่มีคุณภาพสูงได้อย่างไม่จำกัดตาม ความสามารถของตัวผู้เรียน การเรียนรู้ต้องสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ด้วยการเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัล ครูจึงสามารถให้คำแนะนำแบบตัวต่อตัว และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนจำนวนมากได้

2.3.3 การเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)

การเรียนรู้ในโลกดิจิทัลไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นเมื่อผู้เรียนเข้าห้องเรียนและจบลงเมื่อระฆังโรงเรียนดัง แต่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัลได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถใช้เวลาน้อยหรือมากเท่าที่ตนเองต้องการ จัดลำดับความจำเป็นของเนื้อหาโปรแกรมที่เรียนด้วยตนเองได้ กล่าวคือผู้เรียนที่มีความสามารถสูงก็สามารถเรียนล่วงหน้าและสามารถเร่งการเรียนรู้ได้ในขณะที่ผู้เรียนบางกลุ่มอาจต้องการเรียนซ้ำ หรือที่ต้องการใช้เวลาในการเรียนมากเพื่อให้เข้าใจมากขึ้นเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะและความเชื่อมั่นในการเรียนก็สามารถจัดสรรได้ด้วยตนเอง

2.3.4 ความก้าวหน้า (Advancement)

ความก้าวหน้าของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถประเมินได้จากทั้งผลการเรียนรู้บนโลกออนไลน์ บนสื่อดิจิทัลที่ใช้ในการเรียน และในห้องเรียนแบบปกติ ซึ่งถือเป็นการดีที่สุดที่การเรียนรู้และความก้าวหน้าของผู้เรียน สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งบนโลกออนไลน์นอกชั้นเรียนและในชั้นเรียน การเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัลนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามสมรรถนะและมีความก้าวหน้าได้รวดเร็วเพียงใด ก็ตามแต่ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน รวมถึงความชำนาญของการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลด้วย ผู้เรียนจะใช้เวลามากเท่าที่ตนเองพอใจเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะของตนเอง นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัลจะมีการปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และนำเสนอสิ่งที่กำลังก้าวไปข้างหน้าด้วย

2.3.5 เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (Quality Content)

ทั้งเนื้อหาสาระและแผนการสอนของครูต้องมีคุณภาพโดยเนื้อหาดิจิทัลควรสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของประเทศหรือตัวชี้วัดที่ใช้กำหนดการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เกิด

กับตัวผู้เรียน อย่างไรก็ตามเนื้อหาดิจิทัลควรได้รับการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการโต้ตอบ ซักถามทั้งกับผู้เรียนด้วยกันและครูซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน

2.3.6 วิธีการสอนที่มีคุณภาพ (Quality Instruction)

องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถของครูเป็นสำคัญ เพราะครูที่เก่ง และครูที่มีคุณภาพก็จะสร้างสรรค์ผู้เรียนที่ยอดเยี่ยม ดังนั้นแล้วผู้จัดการเรียนรู้ในการสอนระบบ ดิจิทัลควรเป็นครูผู้ผ่านการอบรมวิชาชีพครูและมีวิธีการสอนที่สามารถบูรณาการระบบดิจิทัลใน ผสมผสานกับการเรียนได้อย่างดี

2.3.7 ทางเลือกการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (Quality Choices)

ผู้เรียนทุกคนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ที่มีคุณภาพในหลากหลาย ช่องทางและหลากหลายแหล่งข้อมูล โดยอาจเป็นเว็บไซต์ของครูหรือเว็บไซต์อื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ

2.3.8 การประเมินผล (Assessment and Accountability)

ภายหลังการจัดการเรียนรู้จะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียน โดยอาจเป็นการทดสอบออนไลน์ เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่รวดเร็ว โดยการประเมินจะเป็น การประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนเท่านั้น

2.3.9 เงินทุน (Funding)

เงินทุนเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ เพื่อใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดการการศึกษา อาทิ ใช้เป็นค่าอุปกรณ์เป็นทุนในการส่งเสริมการเรียนรู้หรือใช้สำหรับนวัตกรรม ทางการศึกษาเพื่อช่วยในการพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2.3.10 การส่งข้อมูลที่รวดเร็ว (Delivery)

ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์ในการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานในการจัดการศึกษาระบบดิจิทัล โดยผู้เรียนจะต้องสามารถสื่อสาร ค้นหา ข้อมูลและแบ่งปันข่าวสารกับผู้อื่นผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ถูกกำหนดขึ้นในที่ประชุมสุดยอด ระดับนานาชาติ เรื่องการปฏิรูปการศึกษา ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี ในปี 2010 นั้นสรุปได้ว่ามีทั้งสิ้น 10 ประการ ด้วยกันคือ (1) ผู้เรียนมีความเหมาะสม โดยกลุ่มผู้เรียนนั้น ๆ จะต้องสามารถเข้าถึง ระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา (2) การเข้าถึงเนื้อหาของผู้เรียนต้องสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุก เวลา (3) การเรียนรู้รายบุคคล โดยผู้เรียนแต่ละคนสามารถจัดสรรเนื้อหาและระยะเวลาเรียนได้ ด้วยตนเอง (4) ความก้าวหน้า โดยความก้าวหน้าของผู้เรียนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งบนโลกออนไลน์ นอกชั้นเรียนและในชั้นเรียน ซึ่งแต่ละคนอาจเร็วหรือช้ากว่ากันได้ (5) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่มี คุณภาพและควรสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของประเทศ (6) วิธีการสอนที่มีคุณภาพซึ่งอาจ

กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของครูเป็นสำคัญ (7) ทางเลือกการเรียนรู้ที่มีคุณภาพโดย ผู้เรียนทุกคนต้องสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ที่มีคุณภาพได้ในหลายช่องทางไม่จำกัดเพียงเว็บไซต์ของครูเท่านั้น (8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งควรเป็นการทดสอบออนไลน์เพราะให้ผลรวดเร็วจึงสามารถนำไปปรับปรุงการสอนได้อย่างทันที่ (9) เงินทุนเกี่ยวกับอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และ (10) การส่งข้อมูลที่รวดเร็วกล่าวคือระบบอินเทอร์เน็ตต้องมีความเสถียรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารค้นหาข้อมูลและแบ่งปันข่าวสารกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดนี้ถือเป็นพื้นฐานของ การจัดการเรียนรู้ดิจิทัลให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง ดังจะเห็นจากการที่ระบบอินเทอร์เน็ตต้องมีความรวดเร็วและทั่วถึง รวมถึงสื่ออุปกรณ์ในการเรียนต่าง ๆ ล้วนเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ทั้งสิ้น

2.4 ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล

2.4.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรุนเนอร์

บรุนเนอร์ (Bruner) เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจ แรงจูงใจภายใน จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery Learning) (ทิสนา แชมมณี, 2561) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมและสอดคล้องกับสติปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ค้นหาเหตุผลอย่างอิสระเพื่อสร้างทักษะการคิดสร้างสรรค์ ได้ใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านการมือปฏิบัติ โดยจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถสร้างมโนภาพในใจ และสร้างความคิดรวบยอดของสิ่งที่เรียนรู้ได้

2.4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของรอเจอร์ส

รอเจอร์ส (Rogers) เชื่อว่ามนุษย์จะเรียนรู้ได้ดีหากอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กล่าวคือมีความผ่อนคลายเป็นอิสระและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้นั้นครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกในการเรียน เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากกระบวนการในการแสวงหาความรู้ และการปฏิบัติงาน เพราะกระบวนการเป็นเครื่องมือสำคัญของการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้ต่อไปในอนาคตของผู้เรียน (ทิสนา แชมมณี, 2561)

2.4.3 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism)

Piaget (เพียเจต์) และVygotsky (วีกอตสกี) นักทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ในกลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ได้ให้ความสนใจกับกระบวนการรู้คิดหรือกระบวนการทางปัญญา โดยเพียเจต์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541) มีความเชื่อว่ามนุษย์จะมีการพัฒนาการไปเป็นลำดับขั้นด้วยการมีประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่

เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและการถ่ายทอดความรู้ทางสังคมนั้นจะเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญาซึ่งจะเริ่มต้นจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส (Sensorimotor Period) และพัฒนาการรับรู้ไปตามวัยจนถึงขั้นการคิดแบบไม่เป็นรูปธรรม (Formal Operational Period) คือสามารถที่จะคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ โดยรู้จักตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ โดยกระบวนการทางสมองจะมีลักษณะเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) การซึมซับความรู้ (assimilation) เป็นการรับความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งได้มาจากประสบการณ์นั้นเก็บสะสมเอาไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป (1) การจัดระบบ (accommodation) โดยเป็นจัดระบบและปรับประสบการณ์ใหม่ให้เข้ากับประสบการณ์เดิม จนเป็นระบบที่ตนเองสามารถเข้าใจได้ และ (3) การเกิดความสมดุล (equilibration) ซึ่งจัดเป็นระบบที่มนุษย์ผสมผสานประสบการณ์เดิมให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่เพื่อสรุปองค์ความรู้เป็นของตนเอง ส่วนวิกิเอดส์ก็ได้เน้นไปที่การสร้างวัฒนธรรมทางสังคมทั้งที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทางสังคมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น บริบททางสังคมและภาษามีผลต่อการพัฒนาเชาว์ปัญญาโดยเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดขั้นสูงด้วย (ทิสนา แชมมณี, 2561)

2.4.4 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)

ศาสตราจารย์ซีมัวร์ เพเพอร์ท (Seymour Papert) เชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการที่ผู้เรียนได้นำความคิดและความรู้ที่มีไปลงมือสร้างสรรค์ชิ้นงานที่อาศัยสื่อ วัสดุ และเทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ชิ้นงานขึ้นมาให้เห็นเป็นรูปธรรม อันส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ได้รับการกระตุ้นการคิด และมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เมื่อผู้เรียนได้สร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาบนโลก นั่นก็หมายถึงการสร้างความรู้ขึ้นในตนเอง ความรู้นั้นก็จะมีความหมาย และอยู่คงทน อีกทั้งผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดความรู้และความคิดของตนแก่ผู้อื่นได้ นอกจากนั้นความรู้ที่สร้างขึ้นมาก็จะเป็นฐานสำหรับการสร้างความรู้ใหม่ต่อไปด้วย (ทิสนา แชมมณี, 2561; สุนทรี เจกะวัฒนะ, 2556)

เนื่องจากทฤษฎี “Constructionism” และ “Constructivism” มีรากฐานมาจากทฤษฎีเดียวกันซึ่ง “Constructionism” จะมีเอกลักษณ์ในด้านการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้และสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยตนเอง โดยเพเพอร์ทและคณะวิจัยแห่ง M.I.T. (บุปผชาติ ทัพพิกรณ์, 2552) ได้ออกแบบวัสดุและจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนใช้ในการสร้างความรู้ และสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเพเพอร์ทและคณะได้ออกแบบสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์โลโก้ขึ้น เพื่อให้เด็กใช้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ภาษา และการ

ออกแบบในการสร้างรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ดนตรี เกม และอื่น ๆ เหล่านี้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง รวมถึงได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด เช่น การคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การฝึกความอดทน และความรับผิดชอบอีกด้วย แต่เพียงแค่สื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพียงเท่านั้นคงไม่ทำให้กระบวนการเรียนรู้สมบูรณ์จะต้องให้ความสำคัญอย่างมากกับบรรยากาศการเรียนรู้ด้วย โดยบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี มีส่วนประกอบ 3 ประการ ได้แก่ (ทิสนา แคมมณี, 2561)

1. เป็นบรรยากาศที่มีทางเลือกหลากหลาย กล่าวคือ ให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายตามความสนใจ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการคิด ทำและเรียนรู้
2. เป็นสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างการเรียนรู้ เนื่องจากมีการทำงานเป็นกลุ่มซึ่งแต่ละคนมีความถนัด ความสามารถและประสบการณ์แตกต่างกัน จึงส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้การสร้างสรรค์ชิ้นงานและการพัฒนาทักษะทางสังคมอีกด้วย
3. เป็นบรรยากาศที่เป็นมิตร เป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยสบายใจ อันเป็นการเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข

2.4.5 หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Instruction)

ในการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูต้องเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่คำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำ (learning by doing) มิใช่เพียงการถ่ายทอดความรู้ของครูเท่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัว (active participation) ซึ่งควรเป็นการตื่นตัวทั้งด้านกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ เพราะทั้ง 4 ด้านนั้นมีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อการเรียนรู้ เพราะการมีส่วนร่วมทางกายนั้น คือการให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายในกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้สติปัญญาในการคิดการสร้างความหมายและทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนรู้ มีความตื่นตัวทางอารมณ์ความรู้สึก เมื่อได้เรียนรู้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งโดยปกติการมีส่วนร่วมทางอารมณ์นี้ มักเกิดขึ้นพร้อมกับการกระทำอื่น ๆ เช่น กิจกรรมทางกาย สติปัญญา และสังคม ทุกครั้งที่ครูให้ผู้เรียนเคลื่อนไหวที่ เปลี่ยนอิริยาบถ เปลี่ยนกิจกรรม ผู้เรียนจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกตามมาด้วยเสมอ ในการมีส่วนร่วมทางสังคม ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ อันจะช่วยขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้าง และมีชีวิตชีวามากขึ้น (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2557) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นทักษะ

กระบวนการเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อันจะยกตัวอย่าง ดังนี้ (ทิตินา แชมมณี, 2561)

1. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการสืบสอบ (Inquiry-Based Instruction) เป็นการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยครูจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือแสวงหาความรู้ เพื่อนำคำตอบที่ได้มาสรุปประมวลผลเป็นความรู้ด้วยตนเอง ส่วนครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการคิด (Thinking-Based Instruction) เป็นการอาศัยสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ดำเนินการสอนโดยครูต้องใช้เทคนิควิธีการสอนที่กระตุ้น การคิดของผู้เรียน ให้เกิดทักษะการคิดในระดับขั้นต่าง ๆ ได้แก่

- ทักษะการคิดพื้นฐาน เช่น การจำ การระลึกได้ การอ่าน การเขียน
- ทักษะการคิดที่เป็นแกนสำคัญ เช่น การจำแนก การสังเกต การตั้งคำถาม การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง การตีความ
- ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประยุกต์ใช้ การคาดคะเน การรวบรวมข้อมูล การทดสอบ การริเริ่มการปรับโครงสร้าง
- ทักษะการคิดโดยแบบคาย (โยนิโสมนสิการ) เช่น การสืบสาวหาเหตุปัจจัย คิดแบบแยกแยะหาส่วนประกอบ คิดแบบคุณค่าแท้-คุณค่าเทียม
- กระบวนการคิดต่าง ๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา

3. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม (Group Process - Based Instruction) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น อันจะช่วยให้เกิดความรู้ที่หลากหลายและเกิดทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน ครูมีหน้าที่ฝึกหรือชี้แนะในเรื่องบทบาทผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม กระบวนการทำงานกลุ่มและทักษะทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ทิตินา แชมมณี, 2561)

จากทฤษฎีเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่ามีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรุนเนอร์ (Bruner) ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์จะมีการเรียนรู้ได้ดีจากการได้ลงมือปฏิบัติและสรุปความเข้าใจด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับสติปัญญาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของรอเจอร์ส (Rogers) คือการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเกิดจากการลงมือทำ และครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความผ่อนคลาย อีกทั้งจากทฤษฎีการสร้าง

ความรู้ด้วยตนเองหรือ Constructivism ได้ระบุว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงประสบการณ์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง รวมถึงจาก ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructivism) ก็ได้มีการนำ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนใช้ในการสร้างความรู้ และสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้สมบูรณ์ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีด้วย อีกทั้งจากทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ก็กล่าวถึงการเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทมีส่วนร่วมทางด้านกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ อันจะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เป็นการจัดการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นในการพัฒนา สติปัญญา ความคิด อารมณ์ การเข้าสังคม และการใช้ทักษะด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

López (2010) นำเสนอผลการวิจัยจากการประเมินผลการเรียนในโรงเรียนทางเลือก แห่งแรกของรัฐวอชิงตัน โครงการห้องเรียนการเรียนรู้ดิจิทัลซึ่งเป็นโครงการที่เน้นการพัฒนา ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ (ELL) โดยใช้เทคโนโลยีไวท์บอร์ดแบบโต้ตอบ (IWB) วัตถุประสงค์ของการประเมินคือการใช้การเรียนรู้ดิจิทัล สามารถสร้างความเท่าเทียมกันของ ประสิทธิภาพในด้านวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษ (ELL) และ นักเรียนปกติ คือลดช่องว่างความสำเร็จของนักเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนสองคนในวิชา คณิตศาสตร์และการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ซึ่งระดับชั้นและวิชาเหล่านี้เป็นจุดสนใจ หลักของโครงการเนื่องจากนักเรียนชั้นป.3 และป.5 ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของรัฐ การ ประเมินผลทางคณิตศาสตร์ และการอ่านไม่สามารถให้ความสำคัญกับระดับชั้นประถมศึกษา ต่อไปได้ โดยวัตถุประสงค์ในการประเมินครั้งที่สอง คือการกำหนดขอบเขตที่ห้องเรียนการเรียนรู้ ดิจิทัลสามารถเพิ่มการเรียนรู้ทางวิชาการของนักเรียน ELL ได้เทียบ กับนักเรียน ELL ในห้องเรียน แบบดั้งเดิม (เช่นไม่มี IWB) ใช้แบบทดสอบกึ่งทดลองการออกแบบผลลัพธ์ ที่ได้แสดงให้เห็นอย่าง ชัดเจนว่า IWB สามารถสร้างความเท่าเทียมกันของประสิทธิภาพได้ซึ่งจะเป็นการปิดช่องว่าง ผลสัมฤทธิ์ระหว่าง ELL และนักเรียนปกติในขณะที่เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ELL

Serhat & Fatih (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้การเรียนรู้ดิจิทัล ในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) แล้วได้ข้อสรุปบางอย่าง ประการแรก วิธีการใช้ เทคโนโลยีจะส่งผลอย่างไร ขึ้นอยู่กับจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น การที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของ กระบวนการสอน และการรับรู้ของทั้งครูและ ผู้เรียนมีเทคโนโลยีเป็นตัวนำ ก็จะทำให้การใช้ เทคโนโลยีนั้นคุ้มค่า และเพื่อให้การใช้เทคโนโลยีช่วยในการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึง

จะต้องมีการฝึกอบรมครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี และมีการเรียนการสอนเพิ่มเติม ให้กับผู้เรียน เกี่ยวกับสื่อดิจิทัล เทคโนโลยี ประการที่สองการใช้เทคโนโลยีไม่ได้ หมายถึงการใช้คอมพิวเตอร์ เครื่องเก่าเพื่อสอนบทเรียน อย่างที่ทราบกันดีว่าคอมพิวเตอร์สมัยใหม่มีประสิทธิภาพขั้นสูงอย่างมาก มีทั้งคอมพิวเตอร์รูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายอย่างเช่น แท็บเล็ต ซึ่งจะสามารถส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อ การเรียนรู้ได้อย่างดี ประการที่สาม เทคโนโลยีมีตัวเลือกมากมายให้ครู ได้เลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อปรับปรุง กระบวนการสอน อีกทั้ง Webquests ก็ยังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าช่วยในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างดี สื่อดิจิทัล การสอนในห้องเรียน ด้วยการอาศัยเทคโนโลยี Web 2.0 ผู้เรียนจึงสามารถฝึกฝนภาษาในบรรยากาศที่เหมือนจริง ยิ่งไปกว่านั้น Webquests มีผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้คำศัพท์และทักษะ การอ่าน แม้จะมีผลเสียต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์บ้างก็ตาม อีกทั้งผลการวิจัยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รูปแบบเก่าในการวิเคราะห์วรรณกรรมและข้อความภาษา ก็สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอน ภาษา เช่นกัน กล่าวคือ โปรแกรมการวิเคราะห์และแปลภาษานั้นสามารถช่วยให้คำแนะนำที่ จำเป็นแก่นักเรียน ซึ่งจะ ทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยที่สำคัญในห้องเรียนภาษาโดยเฉพาะการสอน คำศัพท์และการเขียน สรุปแล้วด้วยข้อสรุป เหล่านี้เขาจึงสรุปว่าเทคโนโลยีจะต้องได้รับการ พิจารณาว่าเป็นความช่วยเหลือที่ปรับเปลี่ยนได้แทนที่จะเป็นเครื่องมือที่ซับซ้อนในการเปลี่ยน บทเรียนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเทคโนโลยีควรนำไปใช้กับหลักสูตรดั้งเดิมเพื่อให้ มี ประสิทธิภาพและ ทนสมัยยิ่งขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสื่อสาร

3.1 ความหมายของการเขียนสื่อสาร

การเขียน คือ ทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่ง เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ หรือความคิดเห็น โดยการสื่อสารด้วยตัวหนังสือ สัญลักษณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ แทนคำพูด โดยถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำ ข้อความ หรือประโยค เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความ มุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจตามความประสงค์ของผู้เขียนหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับทักษะ ความสามารถของผู้เขียนว่าใช้ภาษาเขียนได้ดีมากน้อยเพียงใด (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, 2542; จิรวัดณ์ เพชรรัตน์, 2560; ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก, 2550)

การเขียน เป็นใช้อักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การเขียนจึงต้องพยายามใช้ศัพท์ง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน และ พยายามลดความผิดพลาดในการใช้คำและตัวสะกดให้มากที่สุด โดยเขียนให้ตรงไปตรงมา ชัดเจน และอ่านง่าย (วรรณิ โสมประยูร, 2553)

จากความหมายของการเขียน สรุปได้ว่า การเขียน เป็นใช้อักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย โดยการเขียนคำ เรียบเรียงเป็นประโยค เรื่องราว ซึ่งถือเป็นทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่งที่สำคัญ เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ หรือความคิดเห็น แทนคำพูดออกมาเป็นข้อความหรือประโยค เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความมุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจตามความประสงค์ของผู้เขียนหรือไม่นั้น จะขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถของผู้เขียนว่าใช้ภาษาเขียนได้ดีมากน้อยเพียงใด

3.2 จุดมุ่งหมายของการสื่อสาร

นักวิชาการทางการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสื่อสารไว้ 3 ประการหลักดังนี้ (จิรวุฒน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2555)

3.2.1 การสื่อสารเพื่อสาระความรู้

เป็นการสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง หรือได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ เช่น ประกาศต่าง ๆ การแนะนำ ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน ประเทศหรือโลก สาระความรู้ทางวิชาการหรือความรู้ที่ช่วยพัฒนาชีวิต เป็นต้น โดยจะอยู่ในรูปของการเขียนบทความ การเขียนตำรา สารคดี การให้ความรู้และป้ายประกาศต่าง ๆ เป็นต้น

3.2.2 การสื่อสารเพื่อความบันเทิงหรือจรรโลงใจ

เป็นการสื่อสารที่ทำให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ต่าง ๆ ทั้งความตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง และตลกขบขัน รวมถึงการสร้างศรัทธาให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย เรื่องที่จะสื่อสารกันตามวัตถุประสงค์นี้จึงมีสาระเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว การผจญภัย ความรัก ความพิสดาร แปลกใหม่ หรือเรื่องราวตื่นเต้นลึกลับ ขวนให้ผู้รับสารเกิดความเพลิดเพลิน เช่น การฟังเพลง การชมละคร การดูโทรทัศน์ การอ่านนวนิยาย การพูดคุย เป็นต้น

3.2.3 การสื่อสารเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

เป็นการสื่อสารที่มุ่งโน้มน้าวจิตใจของผู้อื่นให้เกิดความชื่นชม ความยินดี ความเต็มใจ หรือเกิดคล้อยตามความคิด ความเชื่อหรือความรู้สึก จนเกิดความต้องการกระทำในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการ รวมถึงเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือด้วย การสื่อสารตามความมุ่งหมายเช่น การเขียนหรือพูดโฆษณา การกล่าวถ้อยคำยินดี การพูดปลอบใจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการสื่อสารประกอบด้วย 3 ประการหลัก ได้แก่ (1)การสื่อสารเพื่อสาระความรู้ เป็นการสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง หรือได้รับความรู้ต่าง ๆ (2)การสื่อสารเพื่อความบันเทิงหรือจรรโลงใจ เป็นการสื่อสารที่ทำให้ผู้รับ

สารเกิดอรรถรสต่าง ๆ ทั้งความตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง และตลกขบขัน รวมถึงการสร้างศรัทธา และ(3)การสื่อสารเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันเป็นการสื่อสารที่มุ่งโน้มน้าวจิตใจของผู้อื่น

3.3 การใช้ภาษาเพื่อสัมฤทธิ์ผลทางการสื่อสาร

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยหลักการสื่อสาร การเลือกใช้ภาษา และรูปแบบการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยหลักการดังกล่าว เรียกว่า “หลัก 7 ประการเพื่อการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผล” (ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก, 2550) โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ความสมบูรณ์ครบถ้วน

สารจะมีความสมบูรณ์เมื่อมีความครอบคลุมเนื้อหาและข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วนเพียงพอที่จะทำให้ผู้รับสารตอบสนองต่อสารที่ถูกส่งไป เช่น ทำให้ได้รับผลตอบแทนตามที่ ต้องการ ทำให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้อย่างถูกต้องชัดเจน หรือทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้น ภายหลังจากการรับสาร เป็นต้น

3.3.2 ความกะทัดรัด

เนื้อหาของสารจะต้องมีการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องเหมาะสมและกระชับชัดเจน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน โดยอาศัยเทคนิค 3 ประการคือ ขจัดคำไม่จำเป็น เนื้อหาต้องครอบคลุมเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการย้าข้อมูลที่ไม่จำเป็น

3.3.3 การพิจารณาไตร่ตรอง

เป็นการพิจารณาไตร่ตรองผู้รับสาร ว่าสารนั้นจะเกิดผลกระทบอย่างไร ผู้รับสาร หากอาจทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อผู้รับสารก็ควรหลีกเลี่ยง

3.3.4 ความเป็นรูปธรรม

การสื่อสารควรมีความชัดเจน เฉพาะเจาะจง ไม่เสนอเนื้อหากว้างเกินไป เพื่อให้สารนั้นมีความชัดเจนเป็นรูปธรรม

3.3.5 ความชัดเจน

สารที่ถูกส่งไปยังผู้รับสารจะต้องมีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการเข้าใจที่ผิดพลาด ทั้งการใช้ถ้อยคำที่ต้องถูกต้องชัดเจน ประโยคต้องมีประสิทธิภาพไม่ซับซ้อน

3.3.6 ความสุภาพอ่อนน้อม

ในการใช้ถ้อยคำภาษาในการสื่อสารนั้นจะต้องมีความสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ อันเป็นการแสดงถึงการเคารพให้เกียรติผู้ที่เราสื่อสารด้วย หากต้องสื่อสารข้อความเชิงลบ ก็ควรเลือกใช้คำที่ให้เกิดความรู้สึกทางลบน้อยที่สุด

3.3.7 ความถูกต้อง

สารที่มีคุณภาพนั้นจะต้องมีความถูกต้องทั้งการใช้ไวยากรณ์ หลักภาษา คำสะกด หรือสำนวนที่ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงต้องคำนึงถึงระดับภาษาที่ถูกต้องตามโอกาสอีกด้วย

จึงสรุปได้ว่า การใช้ภาษาเพื่อสัมฤทธิ์ผลทางการสื่อสารนั้น จำเป็นต้องอาศัย หลักการสื่อสาร 7 ประการด้วยกัน อันได้แก่ (1) ความสมบูรณ์ของสารที่มีความครอบคลุมเนื้อหา และข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วน (2) เนื้อหาของสารมีความกระชับรัด มีการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องเหมาะสมและชัดเจน (3) การพิจารณาไตร่ตรองผู้รับสาร ว่าสารนั้นจะเกิดผลกระทบอย่างไรต่อผู้รับสาร (4) การสื่อสารควรมีความชัดเจนเฉพาะเจาะจง (5) สารที่ถูกส่งไปยังผู้รับสารจะต้องมีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการเข้าใจผิดของผู้รับสาร (6) ถ้อยคำภาษาในการสื่อสารนั้นจะต้องมีความสุภาพ เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ และ (7) สารจะต้องมีความถูกต้องทั้งการใช้ไวยากรณ์ หลักภาษา คำสะกด หรือสำนวน รวมถึงต้องคำนึงถึงระดับภาษาที่ถูกต้องตามโอกาสอีกด้วย

3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนสื่อสาร

การเขียนแต่ละชนิดมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาสาระของเรื่องที่เขียน ซึ่งมีผู้แบ่งความมุ่งหมายของการเขียนไว้หลากหลาย โดยจะสรุปได้ ดังนี้ (กองทัพ เคลือบ พลนิชกุล, 2542; จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2555)

3.4.1 การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง

คือการเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ เรื่องราว สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้รับรู้ รับทราบ เช่น เรื่องราวประวัติศาสตร์ ตำนาน ข่าวสาร สารคดี อัตชีวประวัติ ฯลฯ

3.4.2 การเขียนเพื่ออธิบาย

คือการเขียนเพื่อการชี้แจง อธิบาย หรือบอกวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน เช่น การเขียนอธิบายความหมายคำศัพท์ การเขียนการวิธีใช้งาน การเขียน บอกวิธีการ ฯลฯ

3.4.3 การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น

คือการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การเขียนบทความ การเขียนบทวิเคราะห์เศรษฐกิจ การเขียนลงความเห็นของครู การเขียนแนะนำหนังสือ ฯลฯ

3.4.4 การเขียนเพื่อกิจธุระ

คือการเขียนที่ผู้เขียนเขียนขึ้นเพื่อการติดต่อกิจธุระกับบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงาน ซึ่งเป็นการเขียนที่มีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาหรือระดับภาษาที่แตกต่างกันตามประเภทของกิจธุระและบุคคลที่ผู้เขียนเขียนสื่อสารด้วย เช่น การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนจดหมายราชการ การเขียนจดหมายส่วนตัว ฯลฯ

3.4.5 การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ

คือการเขียนเพื่อชักจูงใจให้ผู้อ่านให้ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อทัศนคติ หรือพฤติกรรมให้คล้อยตามไปกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายหาเสียง ฯลฯ

3.4.6 การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ

คือการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกหรือจินตนาการ ด้วยการใช้ภาษาอย่างมีวรรณศิลป์ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเพลิดเพลินและเห็นภาพตามสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมา เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร บทภาพยนตร์ บทกวีเชิงสร้างสรรค์ ฯลฯ

3.4.7 การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง

คือการเขียนที่มุ่งนำเสนอข้อมูลหรือรายละเอียด ซึ่งต้องการให้รับทราบโดยทั่วกันเพื่อการนำไปปฏิบัติ เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา ฯลฯ

จึงสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการเขียนสื่อสารแต่ละชนิดมีจุดมุ่งหมายที่ต่างกันออกไปตามเนื้อหาของเรื่องทีเขียน โดยแบ่งได้ดังนี้ (1)การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ เรื่องราว สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ (2)การเขียนเพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อการชี้แจง อธิบาย หรือบอกวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (3)การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (4)การเขียนเพื่อกิจธุระ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนเขียนขึ้นเพื่อการติดต่อกิจธุระกับบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงาน ซึ่งเป็นการเขียนที่มีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาหรือระดับภาษาที่แตกต่างกันตามประเภทของกิจธุระและบุคคลที่ผู้เขียนเขียนสื่อสารด้วย (5)การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนเพื่อชักจูงใจให้ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ หรือพฤติกรรมให้คล้อยตามไปกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ (6)การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกหรือจินตนาการ ด้วยการใช้ภาษาอย่างมีวรรณศิลป์ เพื่อให้ผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความรู้สึกเพลิดเพลินและเห็นภาพตามสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมา และ (7) การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอข้อมูลหรือรายละเอียด ซึ่งต้องการให้รับทราบโดยทั่วกันเพื่อการนำไปปฏิบัติ ดังนั้นการเขียนสื่อสารนั้นจำเป็นต้องมีการกำหนดความมุ่งหมายของการเขียนให้ชัดเจน เพื่อให้การเขียนสื่อสารประสบผลสำเร็จ และสามารถสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

3.5 องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนสื่อสารที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียน เพื่อให้ได้งานเขียนที่สมบูรณ์ ซึ่งสามารถสรุปองค์ประกอบของการเขียนได้เป็น 4 ประการ ดังนี้ (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, 2542; วรณี โสมประยูร, 2553)

3.5.1 เนื้อหา

คือส่วนเนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะให้อ่านรับทราบ อาจเป็นข้อคิดเห็น เหตุการณ์ จินตนาการ ความรู้สึก ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน

3.5.2 ภาษา

คือถ้อยคำ สำนวนโวหารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนและผู้อ่านสื่อสารกันได้ ภาษาถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายทอด ผู้เขียนจึงต้องมีความรอบคอบ ละเอียดในการเลือกสรร คำ ประโยค สำนวนโวหาร และระดับของภาษามาใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ จุดประสงค์และรูปแบบของการเขียน

3.5.3 เครื่องหมายวรรคตอน

คือเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้เขียนในงานเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้สะดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดอีกด้วย เช่น การเขียนเครื่องหมายอัฒจันทร์หลังคำหรือข้อความ เพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึก เป็นต้น

3.5.4 รูปแบบ

คือลักษณะในการเขียน ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้แก่

1. รูปแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และประโยคเป็นความเรียง เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนจดหมาย การเขียนรายงาน ฯลฯ
2. รูปแบบร้อยกรอง เป็นการนำถ้อยคำภาษาที่มีการเลือกสรรอย่างดีแล้วมาเรียบเรียงตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์แต่ละประเภท เช่น กลอน โคลง กาพย์ ฉันท์ ร่าย เป็นต้น

จากเอกสาร จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเขียน เป็นหลักที่ช่วยให้ได้งานเขียนที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ (1)เนื้อเรื่อง คือส่วนที่เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะให้อ่านรับทราบ (2)ภาษา คือถ้อยคำ สำนวนโวหารต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีความรอบคอบ ในการเลือกสรรคำ ประโยค สำนวนโวหาร และระดับของภาษามาใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ จุดประสงค์และรูปแบบของการเขียน (3)เครื่องหมายวรรคตอน คือเครื่องหมายที่ใช้เขียนในงานเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้สะดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิด (4)รูปแบบ คือรูปแบบการเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งมีวิธีการเขียนที่แตกต่างกัน

3.6 คุณสมบัติของผู้เขียน

การเป็นผู้เขียนที่ดีนั้นจะต้องประกอบไปด้วยคุณสมบัติสำคัญหลายประการซึ่งอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เป็นผู้เขียนที่มีคุณภาพ สามารถสร้างสรรค์งานเขียนที่ดีและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่นได้ โดยสามารถสรุปคุณสมบัติของผู้เขียนที่ดีไว้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้ (จิรวรรณ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2555)

3.6.1 เป็นผู้รู้จริง คือ ผู้เขียนที่มีความรู้ในเรื่องราวที่เขียนอย่างถูกต้องแท้จริง มีข้อมูลหลักฐานตามความจริง มิใช่ความรู้หรือข้อมูลเพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ ซึ่งเมื่อเขียนไปแล้ว อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้

3.6.2 มีใจเป็นธรรม คือ ผู้เขียนที่วางตนเป็นกลางไม่เขียนด้วยใจอคติหรือลำเอียงหรือเขียนเพื่อเอาใจผู้มีอำนาจที่จะบันดาลผลประโยชน์แก่ตน รวมทั้งไม่เขียนด้วยความรู้สึกทะนงหลงตนว่าดีกว่าหรือเหนือกว่าผู้อื่น

3.6.3 มีเหตุผลสมควร คือ ผู้เขียนที่เขียนอย่างสมเหตุสมผลที่คนทั่วไปยอมรับได้ มิใช่เหตุผลที่เข้าข้างตนเองซึ่งแสดงถึงความเห็นแก่ตัว

3.6.4 มีความจริงใจ คือ ผู้เขียนที่เขียนตามความรู้สึกจากใจผู้เขียน แต่ต้องแสดงออกทางการเขียนอย่างสร้างสรรค์ เช่น มีเจตนาจริงใจที่จะชี้ข้อบกพร่องในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการแก้ไข ก็ต้องเขียน อย่างมี ศิลปะให้ผู้อ่านเห็นถึงความบกพร่อง และเสนอแนวทางแก้ไขให้ด้วย มิใช่กล่าวแต่เพียงข้อบกพร่องโดยไม่ กล่าวถึง วิธีแก้ไข เช่นนี้นับว่าไม่จริงใจที่จะทำให้เกิดการแก้ไข เป็นแต่เพียงต้องการเพ่งโทษผู้อื่นเท่านั้น

3.6.5 มีชีวิตชีวา คือ ผู้เขียนที่มีความกระตือรือร้นในการเฝ้หาความรู้ สนใจเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัวที่เป็นเรื่องสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนช่างสังเกต มีไหวพริบ ปฏิภาณ คุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยให้งานเขียนเกิดความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

จากเอกสาร จึงสรุปได้ว่า การเป็นผู้เขียนที่ดีนั้น จะต้องประกอบไปด้วยคุณสมบัติสำคัญหลายประการซึ่งอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์งานเขียนที่ดีและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่นได้ โดยสามารถสรุปคุณสมบัติของผู้เขียนที่ดีไว้ 5 ประการ ได้แก่ (1)เป็นผู้รู้จริง โดยผู้เขียนที่ดีนั้นจะต้องมีความรู้ในเรื่องราวที่เขียนอย่างถูกต้องแท้จริง มีข้อมูลหลักฐานตามความจริง เพราะเมื่อเขียนไปแล้ว อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ (2)มีใจเป็นธรรม ไม่เขียนด้วยใจอคติหรือลำเอียง (3)มีเหตุผลสมควร ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้จากคนทั่วไป มิใช่เหตุผลที่เข้าข้างตนเอง (4)มีความจริงใจ โดยเขียนตามความรู้สึก แต่ต้องแสดงออกทางการเขียนอย่างสร้างสรรค์ มีศิลปะการเขียนที่ช่วยให้ผู้อ่านเห็นถึงความบกพร่อง และมีการเสนอแนว

ทางแก้ไขประกอบด้วย (5)มีชีวิตชีวา คือการที่ผู้เขียนมีการเฝ้หาความรู้ สนใจเรื่องราวสร้างสรรค์ รอบ ๆ ตัว เป็นคนช่างสังเกต มีไหวพริบ ปฏิภาณ ซึ่งจะช่วยให้งานเขียนมีชีวิตชีวาและสมบูรณ์ แบบมากขึ้น

3.7 การประเมินการเขียน

การประเมินการเขียนได้มีผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะวิธีการประเมินไว้ ดังนี้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547) มีหลักการในการตรวจให้คะแนนเรียงความ คือตั้ง เกณฑ์ให้คะแนนไว้ก่อนหากพอใจมากให้คะแนน 16 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 20 พอใจ พอประมาณคะแนนจะอยู่ ระหว่าง 14 ถึง 15 และที่พอใจน้อยและไม่พอใจจะอยู่ในเกณฑ์คะแนน ระหว่าง 10 ถึง 13 คะแนน โดยจะต้องดูเป้าหมายเรื่องที่เขียนเป็นอันดับแรก ถัดมาคือวิธีเขียนว่า น่าสนใจหรือไม่ ใช้ภาษาราบรื่นเพียงใด จากนั้นดูความยาวของเนื้อหาว่าจะต้องเหมาะสม พอสมควรตามที่กำหนดไว้ และดูสิ่งประกอบอื่น ๆ เช่น การวรรคตอน ถูกต้อง การเขียนไม่ซ้ำซาก และมีการใช้คำกววนหรือไม่

เปลื้อง ณ นคร (2528) มีหลักการในการให้คะแนนการเขียน โดยแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้ (1)ส่วนเนื้อหาร้อยละ ซึ่งจะแบ่งการประเมินออกเป็นส่วนของข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น (2)สำนวนภาษา ซึ่งก็คือการวางรูปแบบการเขียน และการใช้สำนวนถ้อยคำสื่อ ความหมาย (3)อักขรวิธีการเขียน ซึ่งการเว้นวรรคตอน และเครื่องหมายถูกต้อง

3.7.1 การประเมินการเขียนได้ถูกต้องสวยงาม

การประเมินการเขียนได้ถูกต้องสวยงาม หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถเขียน อักขร วลี คำ หรือประโยคที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องตามวิธีการเขียนและหลักภาษา โดยมีความ สวยงามเป็นระเบียบและแม่นยำไม่ผิดพลาดในการวัดและประเมินครูจะต้องมีข้อพฤติกรรมที่บ่งชี้ ถึงการเขียนได้ถูกต้องสวยงาม ได้แก่

1. การเขียนตัวอักษรถูกต้อง วางสระและวรรณยุกต์ถูกตำแหน่ง
2. เว้นช่องไฟได้สวยงาม
3. การรักษาระดับบรรทัดได้อย่างสม่ำเสมอ
4. ตัวอักษรเสมอกัน
5. ความสะอาดในการเขียน
6. เว้นวรรคตอนถูกต้อง

3.7.2 การประเมินเขียนโดยลำดับความคิด และเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง

การประเมินการเขียนโดยลำดับความคิดเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง หมายถึงการ เขียนเล่า หรือบอกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้อื่นทราบได้อย่างต่อเนื่อง ไม่สับสนววน และใช้

ภาษาได้อย่างสละสลวย ซึ่งวิธีการประเมินความสามารถในการจัดลำดับความคิด เหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่องที่ถูกต้องและตรงที่สุดคือการให้นักเรียนปฏิบัติจริงด้วยการเขียนเรื่องราวประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามแต่ละระดับชั้น เช่น การเขียนอธิบายภาพ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนรายงาน การเขียนจดหมาย การเขียนย่อความ การเขียนเรียงความ เป็นต้น แล้วครูตรวจผลงานให้คะแนน โดยการบันทึกลงในแบบประเมินการเขียน ซึ่งการสร้างโดยการศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละระดับช่วงชั้น แล้วนำมาแยกเป็นรายการในการประเมิน ซึ่งจะสามารถ ยกตัวอย่างรายการในแบบประเมินการเขียน ได้ดังนี้

1. เนื้อหาสาระของการเขียน
2. การสื่อความ
3. การใช้ภาษา
4. การลำดับความ
5. รูปแบบการเขียน

3.7.3 การประเมินเขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์

การเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตัวผู้เขียน ซึ่งไม่ได้ลอกเลียนผู้ใดมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยภาษาที่ขัดเกล่าอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามประเภทของเนื้อหาที่แสดงออก โดยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น อาจเป็นบทความที่เป็นคติสอนใจ จรรโลงใจ คำขวัญ นิทาน หรือเรื่องสั้น ซึ่งจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญดังนี้

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบหรือไม่ลอกเลียนผู้อื่นมาเป็นความคิดของผู้เขียนเองหรือมีการดัดแปลงมาอย่างแยบคายด้วยภูมิปัญญาของตน
2. ใช้ภาษาคมคายกระทัดรัด ทั้งนี้ต้องเป็นภาษาที่ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน
3. สามารถเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน โดยอาจเป็นความขบขัน ความเศร้า ความปิติยินดี ความพิศวง ความสงบ ความซาบซึ้งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้
4. เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิตชี้ให้เห็นคุณ/โทษ แนะนำให้คนรู้จักสังเกตหรือพิจารณาสิ่งต่าง ๆ โดยแยบคาย ก่อให้เกิดจินตนาการในทางที่ดีงาม หรือเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินแก่จิตใจในลักษณะของนันทนาการ

การเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ดังนั้น การวัดประเมินที่ถูกต้องและตรงที่สุด คือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในการเขียนจริง แล้วครูให้คะแนนด้วยวิธีการประเมินลงในแบบประเมิน

3.7.4 การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ

การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ จัดเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ซึ่งหมายถึงการที่ผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นของตนต่อสิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ โดยสามารถบอกถึงข้อดีข้อเสีย ความน่าเชื่อถือ ความเป็นประโยชน์ของสิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์นั้น ๆ โดยมีเหตุผลประกอบ ซึ่งอาจประเมินได้จากการที่ครูกำหนดเรื่องหรือหัวข้อให้ผู้เรียนเขียนประกอบกับมีคำชี้แจงให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เรียนจะต้องเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1. บอกถึงความดี - ไม่ดี
2. บอกถึงข้อดี - ข้อเสีย
3. บอกสาเหตุและผล
4. บอกถึงความน่าเชื่อถือ - ไม่น่าเชื่อถือ
5. แสดงความคิดเห็นของตนว่าชอบหรือไม่ชอบ
6. บอกถึงความเหมาะสมและไม่เหมาะสม

ซึ่งวิธีการวัดและประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด คือการให้ผู้เรียนลงมือเขียน ซึ่งประเภทงานเขียนที่จะให้ผู้เรียนเขียน ควรกำหนดให้สอดคล้องกับขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น

1. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องจากภาพ
2. เขียนแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้
3. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นลงในบันทึกประจำวัน
4. เขียนวิจารณ์ตัวละครในนิทานหรือวรรณคดีไทย

อีกทั้งหัวข้อหรือประเด็นที่จะกำหนดให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์วิจารณ์นั้นควรเป็นเรื่องที่ ใกล้ตัวนักเรียน ตรงกับความสนใจและความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน รวมถึงเป็นหัวข้อที่มีแง่มุมที่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ทั้งในทางบวกและทางลบ นอกจากนี้ยังมีวิธีการวัดผลโดยการตรวจผลงานการเขียน ซึ่งทำได้ 2 แบบ คือ

1. แบบจัดอันดับคุณภาพ จัดเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการตรวจความเรียง โดยมี ขั้นตอนดังนี้ (1) แบ่งข้อเขียนของนักเรียนเป็นกลุ่มตามระดับคุณภาพเช่น ดี ปานกลาง และ ต้องปรับปรุง (2) จัดลำดับในแต่ละกลุ่มย่อยอีกครั้ง (3) ให้คะแนนตามระดับคุณภาพของกลุ่มหรือ ให้ความสำคัญคุณภาพของรายบุคคล

2. แบบให้คะแนนตามเกณฑ์ โดยจะมีการกำหนดไว้ว่าจะให้คะแนนส่วนใดบ้าง ส่วนละกี่คะแนนแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น กำหนดให้คะแนนในส่วน ของความรู้ความเข้าใจของเนื้อหาสาระ 30% ความคิด 40% และการใช้ภาษา 30% เป็นต้น

จึงสรุปได้ว่า การเขียนสื่อสาร เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ หรือความคิดเห็น โดยการสื่อสารด้วยตัวหนังสือ สัญลักษณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ ผ่านการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความมุ่งหมายของผู้เขียน โดยการเขียนแต่ละชนิดจะมีจุดมุ่งหมายที่ แตกต่างกันไป ตามเนื้อหาของเรื่องที่เขียน ซึ่งแบ่งความมุ่งหมายของการเขียนไว้ หลากหลาย โดยจะสรุปได้ ดังนี้ (1) การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เช่น ประวัติศาสตร์ ตำนาน ข่าวสาร สาร คติ อุตชีวประวัติ ฯลฯ (2) การเขียนเพื่ออธิบาย เช่น การเขียนอธิบายความหมายคำศัพท์ การเขียน การวิธีใช้งาน การเขียนบอกวิธีการ ฯลฯ (3) การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เช่น การเขียน บทความ การเขียนบทวิเคราะห์เศรษฐกิจ การเขียนลงความเห็นของครู การเขียนแนะนำหนังสือ ฯลฯ (4) การเขียนเพื่อกิจธุระ เช่น การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียน จดหมายราชการ การเขียนจดหมายส่วนตัว ฯลฯ (5) การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายหาเสียง ฯลฯ (6) การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร บท ภาพยนตร์ บทกวีเชิงสร้างสรรค์ ฯลฯ และ (7) การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบ ข้อเท็จจริง เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา ฯลฯ ซึ่งการเขียนสื่อสารที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียน เพื่อให้ได้งานเขียนที่สมบูรณ์ โดยสามารถสรุปองค์ประกอบของการเขียนได้เป็น 4 ประการ ดังนี้ (1) เนื้อหา (2) ภาษา (3) เครื่องหมายวรรคตอน และ (4) รูปแบบ ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้แก่ รูปแบบร้อยแก้ว เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนจดหมาย การเขียนรายงาน ฯลฯ และ รูปแบบร้อยกรอง เช่น กลอน โคลง กาพย์ ฉันท์ ร่าย เป็นต้น อีกทั้งการเขียนสื่อสารที่ดีนั้นผู้เขียนก็ ต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม โดยสรุปได้ดังนี้ (1) เป็นผู้รู้จักจริง มีข้อมูลหลักฐานตามความจริงไม่ทำ ให้ผู้อ่านเข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง (2) มีใจเป็นธรรมวางตนเป็นกลางไม่อคติหรือ ลำเอียง (3) มีเหตุผลสมควรเขียนอย่างสมเหตุสมผล (4) มีความจริงใจ และ (5) มีชีวิตชีวา มีความ กระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้ สนใจเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัวที่เป็นเรื่องสร้างสรรค์ซึ่งคุณสมบัติ เหล่านี้จะช่วยให้งานเขียนเกิดความสมบูรณ์แบบมากขึ้น ซึ่งในการประเมินการเขียนจะเกิดขึ้น

ภายหลังจากนักเรียนฝึกฝนและลงมือเขียน โดยครูจะต้องเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือวัดประเมินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งจะสามารถประเมินได้จากการเขียน ได้แก่ (1) เขียนได้ถูกต้องสวยงาม (2) เขียนโดยลำดับความคิด เหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง (3) เขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ และ (4) เขียนแสดงความคิดเห็น เชิงวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนอย่างมีวิจารณ์ญาณ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปกติ

4.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้นกิจกรรมหรือประสบการณ์เริ่มตั้งแต่ง่ายไปหายาก ให้เห็นเป็นลำดับและที่สำคัญคือผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง

ทิศนา ขัมมณี (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนแบบบรรยายซึ่งเป็นการสอนที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไปโดยการสอนแบบนี้จะใช้วิธีการพูด อธิบาย บอกเล่า บรรยายความรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม อภิปราย ตอบคำถาม แล้วมีประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการวัดประเมินที่เหมาะสมวิธีใดวิธีหนึ่ง

บุญชม ศรีสะอาด (2546) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นการสอนที่ผู้สอนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และการใช้เทคนิคการถ่ายทอดเนื้อหาสาระให้น่าสนใจ ดังนั้นสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด ด้วยการอธิบาย บอกเล่าของผู้สอนเป็นหลัก และผู้เรียนจะมีหน้าที่ในการฟัง และจดบันทึก และหากมีข้อสงสัยอาจมีการซักถามบางครั้ง และมีการประเมินผลเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนด้วยการพูด บรรยาย บอกเล่า และอธิบายความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนอาจมีส่วนร่วมเล็กน้อย โดยอาจเป็นเพียงการจดบันทึก ตั้งใจฟัง พูดตอบคำถาม และซักถามข้อสงสัยเป็นบางครั้ง ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจะเป็นความรู้ที่ผู้สอนเรียบเรียงและถ่ายทอดเท่านั้น

4.2 ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวว่า การสอนแบบปกติมีขั้นตอนการสอนแยกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยผู้สอนมีการใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน เช่น ทบทวนบทเรียนครั้งที่ผ่านมา การทanya ปัญหา การซักถาม เป็นต้น

2. ชี้นสอน เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยสนทนา ถาม-ตอบ แล้วให้ผู้เรียนศึกษาในบทเรียน หรือหนังสือเสริมบทเรียน แล้วร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม หรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังที่วางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน

3. ชี้นสรุปผล เป็นขั้นตอนการสรุปเนื้อหา และสาระสำคัญของบทเรียน โดยผู้สอนจะต้องมีกระบวนการจัดการสอนที่ใช้ในการสรุปการเรียนรู้ เช่น การตอบคำถาม การรายงาน และนำเสนอผลงาน หรือการทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นประเมินผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบปกติ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการสอน ประกอบด้วย

1.1 ชี้นวินิจฉัยผู้เรียน โดยเป็นการตรวจสอบพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งอาจใช้วิธีการสนทนา ถามคำถาม อภิปราย หรือใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อประโยชน์ในการเตรียมสาระการเรียนรู้และวิธีการสอน

1.2 เตรียมเนื้อหา โดยจัดให้เหมาะสมกับเวลา และคุณลักษณะของผู้เรียน

1.3 เตรียมประเด็นคำถามสำหรับใช้ถาม-ตอบกับผู้เรียนในระหว่างการสอน และการบรรยาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจการเรียนได้มากขึ้น

1.4 เตรียมสื่อการสอน โดยเตรียมสื่อให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

1.5 เตรียมการวัดและประเมินผล โดยจัดทำเป็นแบบทดสอบหลังเรียน ใบงาน แบบฝึกหัด หรือการคำถามหลังจากเรียนจบแล้ว

2. ชี้นสอน ประกอบด้วย

2.1 ชี้นนำ ซึ่งมีหลายวิธี โดยอาจเป็นการซักถาม และพูดคุยกับผู้เรียนกระตุ้นความสนใจและเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน หรืออาจเป็นการทบทวนความรู้ในครั้งก่อน เพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ครั้งนี้

2.2 ขั้นอธิบาย เป็นขั้นที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสาระการเรียนรู้ที่ผู้สอนควรดำเนินการสอน โดยอาจมีการบอกโครงเรื่อง ขอบข่ายเนื้อหา อธิบายให้ชัดเจนตามลำดับเนื้อหา สังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียน ถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและตรวจสอบความเข้าใจ ยกตัวอย่างประกอบ และใช้น้ำเสียง บุคลิกภาพท่าทาง การใช้ภาษาและอารมณ์ขันที่เหมาะสม

2.3 ขั้นสรุป เป็นการปิดท้ายชั่วโมงการบรรยาย ทำได้โดย การสรุปเชื่อมโยงเนื้อหาสาระตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วมีการกำหนดประเด็นคำถามที่ท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ เปิดโอกาสให้ได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น มอบหมายงานให้ผู้เรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติม และแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบถึงสาระการเรียนรู้ที่จะเรียนในครั้งถัดไป

3. ขั้นตอนติดตามผล ประกอบด้วย

3.1 วัดประเมินผู้เรียน โดยการตรวจสอบบันทึกที่ผู้เรียนจดคำบรรยาย ถามคำถามในเนื้อหาที่บรรยาย หรือให้ทำข้อสอบหรือแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3.2 วัดประเมินผลผู้สอน โดยการจัดทำแบบสอบถามให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอน การให้เพื่อนครูได้เข้าสังเกตการณ์สอนแล้วให้ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์แก่การสอน และการใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกการบรรยายของคน แล้วนำไปเปิดฟังเพื่อพิจารณาประเมินตนเอง

จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบปกตินี้มีขั้นตอนการสอนแยกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและขั้นการเตรียมการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมเนื้อหา และทำการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ โดยผู้สอนจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ โดยอาจใช้การสนทนา ถาม-ตอบ หรือใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อประโยชน์ในการเตรียมการสอน

2. ขั้นสอน เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น การเสนอบทเรียนใหม่โดยสนทนาซักถาม แล้วให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในบทเรียน หรือหนังสือเสริมบทเรียน แล้วร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม หรือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ และตรวจสอบความเข้าใจ ยกตัวอย่างประกอบ และใช้น้ำเสียง บุคลิกภาพท่าทาง การใช้ภาษา และอารมณ์ขันที่เหมาะสม

3. ขั้นสรุปผลและติดตามผล เป็นการสรุปเนื้อหา ความคิดรวบยอดของบทเรียนโดยครูผู้สอน และวัดประเมินผู้เรียน โดยเลือกใช้กิจกรรมสรุปในลักษณะต่าง ๆ โดยการตรวจสอบ

บันทึกที่ผู้เรียนจดคำบรรยาย ถามคำถามในเรื่องที่อธิบาย และให้ทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ประกอบด้วย 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ผู้เรียนใช้การอ่านในการสร้างองค์ความรู้และความคิดให้กับตนเอง เพื่อสามารถนำไปใช้ในการคิดพิจารณาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต รวมถึงมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 มีการใช้กระบวนการเขียน ทั้งการเขียนเพื่อสื่อสาร การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ และการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 โดยสามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกฟังและดู สามารถพูดเพื่อแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในวาระโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ใช้ภาษาไทยได้ต้องถูกต้องโดยเข้าใจธรรมชาติของภาษา หลักภาษาไทย พลังของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 มีความเข้าใจและรู้จักวิจารณ์วรรณกรรมและวรรณคดีไทยอย่างสร้างสรรค์ เห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย รวมถึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

5.2 คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

5.2.1 ผู้เรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำ แต่งประโยคสมบูรณ์ความ เขียนข้อความสื่อความหมาย คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้

ถ้อยคำที่ถูกต้องเหมาะสม ทั้งสามารถเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนา
งานเขียน สามารถเขียนเรียงความโดยใช้ภาษาและรูปแบบที่ถูกต้อง เขียนย่อความตามหลักการ
เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระได้ถูกต้องตามรูปแบบ สามารถเขียนกรอกแบบรายการ
ต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมี
มารยาทในการเขียน

5.2.2 ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาและอักขรวิธีการเขียน โดย
สามารถเขียนสะกดยคำได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำ สำนวน สุภาษิตและคำพังเพย รู้และ
เข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค ใช้คำและประโยคเขียนสื่อความได้อย่าง
เหมาะสม

5.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อสารของผู้เรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ
และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด
2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
4. เขียนเรียงความ
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน
6. เขียนจดหมายส่วนตัว
7. กรอกแบบรายการต่าง ๆ
8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
9. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์
ตัวชี้วัดที่

1. พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
2. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู
3. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล
4. พูดยางานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
5. พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สรุปได้ว่า สาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีทั้งสิ้น 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งภายในหลักสูตรฯ ก็ได้ระบุคุณภาพของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้ ซึ่งให้เห็นว่า มีการให้ความสำคัญกับการเขียนและการพูดสื่อสารเป็นสำคัญ โดยผลการเรียนรู้สุดท้ายที่ต้องเกิดกับผู้เรียนนั้นจะต้องสะท้อนจากการเขียนและการพูดสื่อสารที่มีคุณภาพ และจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ว่า ผู้เรียนจะต้องใช้การอ่านในการสร้างองค์ความรู้และความคิดให้กับตนเองเพื่อการเขียนสื่อสาร ทั้งการเขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราว โดยสามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกฟังและดู สามารถเขียนเพื่อแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในวาระโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ และใช้หลักการใช้ภาษาไทยได้ต้องถูกต้อง ซึ่งตัวชี้วัดคุณภาพการเขียน ได้แก่ (1)การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด (2)การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม (3)การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน (4)การเขียนเรียงความ (5)การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน (6)การเขียนจดหมายส่วนตัว (7)การกรอกแบบรายการต่าง ๆ (8)การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (9)การมีมารยาทในการเขียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนปกติ โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มเป้าหมาย
2. แบบแผนการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นักเรียนทั้งหมด 235 คน จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 29-30 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวนห้องเรียน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 8 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design มีลักษณะของแบบแผนการทดลอง (ชูศรี วงศ์รัตน์ และ องอาจ นัยพัฒน์, 2551) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	-	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

ER แทน กลุ่มทดลอง

CR แทน กลุ่มควบคุม

T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

X แทน การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

- แทน ไม่มีการจัดกระทำ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล จำนวน 5 แผน
2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร จำนวน 5 ชุด
3. แผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน

โดยการวิจัยครั้งนี้มีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล จำนวน 5 แผน

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความสนใจ และบริบทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) แล้วคัดเลือกสื่อดิจิทัลและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม

1.1.1. วิเคราะห์รายละเอียดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แล้วคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อสารและสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 5 เรื่อง ได้แก่ (1)การพัฒนาการเขียน (2)การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (3)การโฆษณา (4)การสรุปความ และ (5)การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว) โดยกำหนดให้ 1 เรื่องเป็น 1 แผน ดังนั้นจึงมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้นจำนวน 5 แผน

1.1.2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสมรรถนะของผู้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge) ได้แก่ (1)นักเรียนอธิบายขั้นตอนในการพัฒนาการเขียนได้ (2)นักเรียนอธิบายหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้ (3)นักเรียนอธิบายหลักการเขียนโฆษณาได้ (4)นักเรียนอธิบายวิธีการเขียนสรุปความรู้ได้ถูกต้อง (5)นักเรียนอธิบายความหมายของจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้อง (6)นักเรียนอธิบายความหมายของจดหมายกิจธุระได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ(Skill) ได้แก่ (1)นักเรียนเขียนเรียงความตามจุดประสงค์ที่กำหนดโดยใช้กระบวนการพัฒนาการเขียนได้ (2)นักเรียนเขียนเรื่องตามที่กำหนดโดยใช้กระบวนการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้ (3)นักเรียนใช้กระบวนการถาม-ตอบ และการอภิปรายในการสร้างความรู้ให้ตนเอง (4)นักเรียนใช้กระบวนการเขียนโฆษณาสินค้าที่ตนสร้างสรรค์เองเขียนโฆษณาตามที่กำหนดได้ (5)นักเรียนเขียนสรุปความรู้โดยใช้หลักการเขียนแผนภาพความคิด (6)นักเรียนเขียนสรุปความได้ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือฟัง (7)นักเรียนใช้ระดับภาษาและรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนได้อย่างเหมาะสม (8)นักเรียนใช้ระดับภาษาและรูปแบบการเขียนจดหมายสมัครงานได้อย่างเหมาะสม

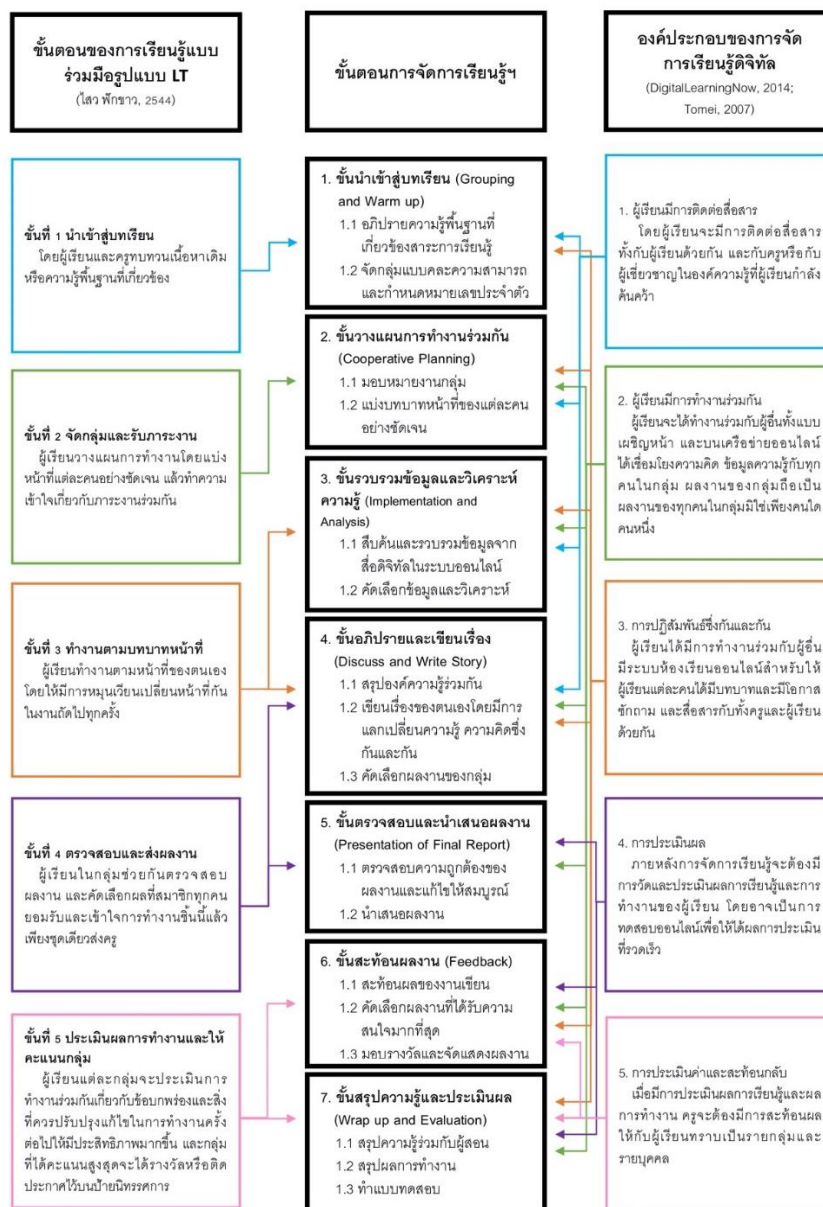
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ได้แก่ (1)นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (2)นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

สมรรถนะของผู้เรียน ได้แก่ (1)ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร (2)ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (3)ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ

1.2 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์รายละเอียดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.2.1 นำข้อมูลจาก 1.1.2 มาใช้วิเคราะห์ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือและองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล รายละเอียดดังภาพที่ 2

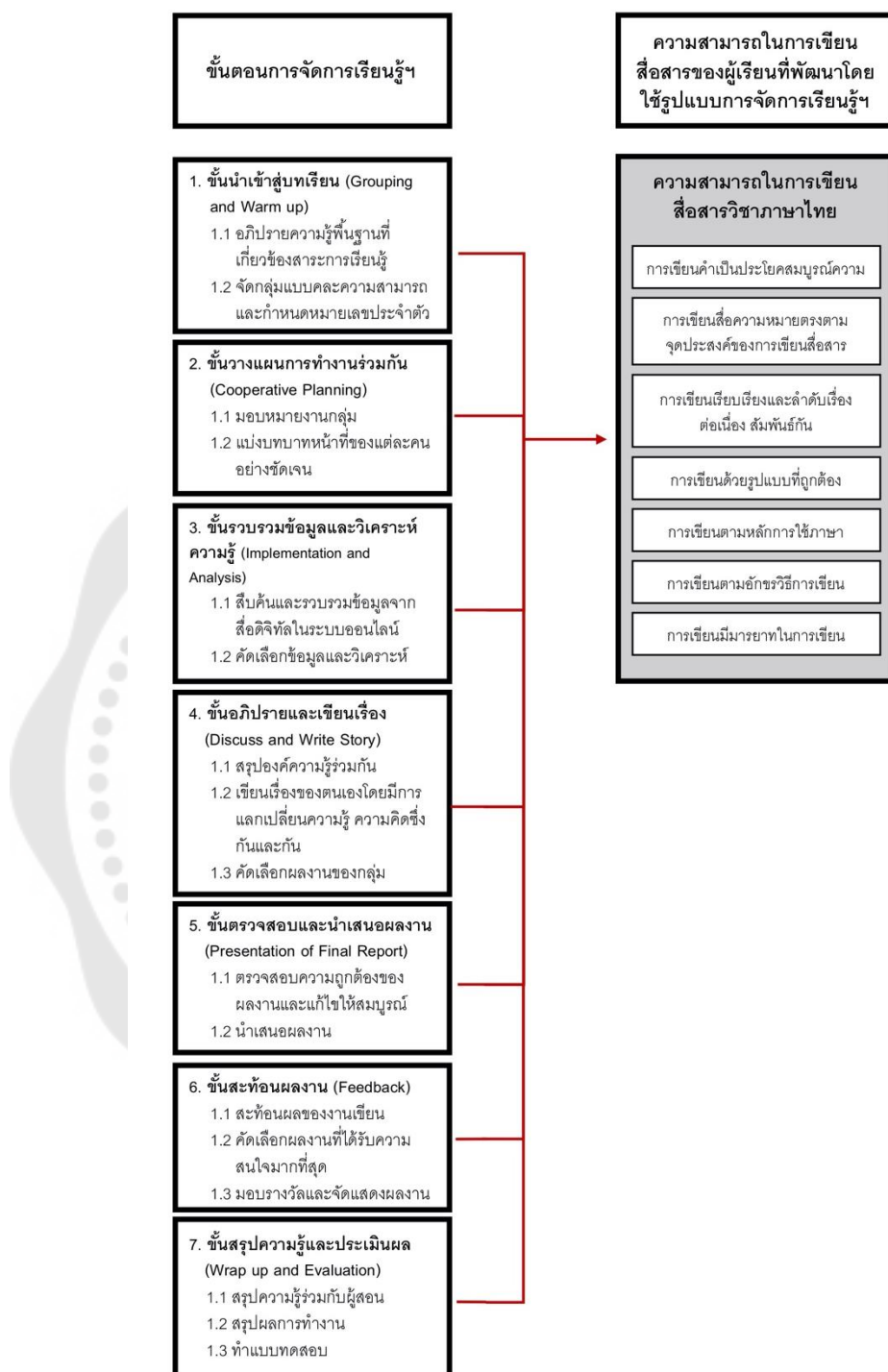

ภาพประกอบ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

ที่มา : (ญาณิศา เนียมหอม, 2564)

1.2.2 วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งผลถึงความสามารถในการเขียนสื่อสาร รายละเอียดดังภาพที่ 3

ภาพประกอบ 3 ความเชื่อมโยงของหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งผลถึงความสามารถในการเขียนสื่อสาร

ที่มา : (ญาณิศา เนียมหอม, 2564)

1.2.2 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้
ดิจิทัล จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 15 คาบ ดังนี้

แผนที่ 1 การพัฒนาการเขียน จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 2 การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 3 การโฆษณา จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 4 การสรุปความ จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 5 การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว) จำนวน 3

คาบ

ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การ
เรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการ
เรียนรู้ โดยขั้นตอนในกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนมี 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up) เป็นขั้นที่ผู้เรียน
แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะถูกกำหนดหมายเลข
ประจำตัว (1 – 5) ซึ่งแต่ละกลุ่มจะต้องมีเลขครบทุกหมายเลข หลังจากนั้นครูและผู้เรียนจะ
อภิปรายความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ในขั้นนี้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมแบบ
ออฟไลน์ในชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning) ผู้เรียน
ปฏิบัติกิจกรรมขั้นนี้แบบออฟไลน์ในชั้นเรียน โดยครูแจกแบบฝึกหัดหรืองานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด
แล้วผู้เรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน เช่น

ผู้เรียนหมายเลข 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือวิธีในการดำเนินงาน

ผู้เรียนหมายเลข 2 และ 3 สืบค้นความรู้และรวบรวมข้อมูล

ผู้เรียนคนที่ 4 สรุปความรู้และถ่ายทอดให้สมาชิก

ผู้เรียนคนที่ 5 ตรวจสอบข้อมูลและความถูกต้องของผลงาน

โดยเมื่อนักเรียนทำงานเสร็จในแต่ละงานแล้ว นักเรียนจะหมุนเวียน
เปลี่ยนหน้าที่กันในงานถัดไปทุกครั้ง

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and
Analysis) ในขั้นนี้จะเกิดขึ้นทั้งในระบบออนไลน์และออนไลน์ โดยผู้เรียนที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล
ทำการสืบค้นข้อมูลจากสื่อดิจิทัล แล้วนำมาสังเคราะห์ความรู้ร่วมกันในกลุ่มทั้งขณะอยู่ในชั้นเรียน

และในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงานและให้คำปรึกษากับกลุ่ม เมื่อต้องการความช่วยเหลือผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ด้วย

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story) ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้เพื่อทำใบงาน และร่วมกันเขียนผลงานของตน ทั้งขณะอยู่ในชั้นเรียนและในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะส่งผลงานเพียงชุดเดียว โดยถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจในกระบวนการทำงานชิ้นนี้แล้ว

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report) ผู้เรียนและครูตรวจสอบความถูกต้องของผลงานด้วยกันในชั้นเรียน แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน รวมถึงโพสต์ผลงานลงในระบบห้องเรียนออนไลน์

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มและครูให้คะแนนผลงาน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลและติดประกาศไว้บนป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation) ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ในชั้นเรียน และทำแบบทดสอบออนไลน์

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้อง และความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมน้อย
1.51 – 1.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้ ซึ่งจากผลการประเมิน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการ

เรียนรู้ดิจิทัลมีคะแนนเฉลี่ย 4.40 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้ได้

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยมีการเพิ่มเติมรายละเอียดของบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนให้ชัดเจน ระบุหลักในการจำแนกหมายเลขของผู้เรียน และปรับเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ แล้วนำไปใช้ในการวิจัย

2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร

การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 ถึง 9

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 สร้างแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 เรื่อง ได้แก่ (1)การพัฒนาการเขียน (2)การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (3)การโฆษณา (4)การสรุปความ และ (5)การเขียนจดหมาย (จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว) โดยแต่ละเรื่องแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบการเขียนสื่อสาร

ส่วนที่ 2 เกณฑ์การประเมินการเขียนสื่อสาร เป็นแบบวัดชนิดรูบิก (Rubrics) โดยดัดแปลงมาจากแบบประเมินการเขียนของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีตัวอย่างเกณฑ์ตรวจผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตาราง 2 เกณฑ์การตรวจผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. การตั้งชื่อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่องน่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่องได้สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่องไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง
2. แนวคิดของเรื่อง	แนวคิดของเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม สอดคล้องกับภาพ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่อง สอดคล้องกับภาพ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่อง ไม่สอดคล้องกับภาพ หรือไม่มีคุณค่าต่อผู้อ่าน
3. การลำดับเหตุการณ์	ลำดับเหตุการณ์และ เรียบเรียงเรื่องราวในเรื่องได้ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน โดยเริ่มต้น จากการนำเรื่อง ตามด้วยการ แสดงปมปัญหาของเรื่อง แล้วแสดงการคลี่คลายและ สุดท้ายมีข้อเตือนใจท้ายเรื่อง	ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง โดย ไม่ได้เริ่มต้นจากการนำเรื่อง ตามด้วยการแสดงปมปัญหา ของเรื่องแล้วแสดงการ คลี่คลาย และสุดท้ายมีข้อ เตือนใจท้ายเรื่อง ซึ่งไม่ทำให้ เรื่องไม่วกวน หรือลำดับ เหตุการณ์ได้ครบทุกส่วน แต่เรียบเรียง เรื่องราวไม่ ต่อเนื่องสัมพันธ์กันทั้งหมด	ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง โดยขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไป จนทำให้การ เรียบเรียงเรื่องราว ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน หรือมีความวกวน
4. อักษรวิธีการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้องทุกคำ ใช้ประโยคสมบูรณ์ ถูกต้องชัดเจน ใช้คำเชื่อม ประโยคได้อย่างถูกต้อง สละสลวย และเขียนด้วย ลายมือบรรจงเรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอน ผิดไม่เกิน 5 คำ ใช้ประโยคสมบูรณ์ถูกต้องทุก ประโยค แต่อาจใช้คำเชื่อมผิดไม่เกิน 3 ตำแหน่ง และเขียนด้วย ลายมือบรรจง เรียบร้อยรักษา ความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนผิดเกิน 5 คำ ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ความ ใช้คำเชื่อมผิดเกิน 3 ตำแหน่งหรือไม่เขียน ด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย ไม่รักษาความสะอาด ในการเขียน
5. ข้อคิดของเรื่อง	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง และเป็นประโยชน์ ต่อผู้อื่น	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง	ข้อคิดไม่สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง

ที่มา : (ญานิศา เนียมหอม, 2564)

2.4 นำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารสื่อสารวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.5 นำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารสื่อสารวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการประเมินและจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงความถูกต้องด้านภาษา โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรม
 บ่งชี้

0 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรม
 บ่งชี้

-1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรม
 บ่งชี้

โดยนำผลมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC และจากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งถือว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้

2.6 นำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.7 หาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร พบว่า ค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.54 – 0.74 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21 – 0.43 และค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 ซึ่งถือว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้เป็นแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้

2.8 นำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารสื่อสารวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ไปใช้ในการวิจัย

3. สร้างแผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการสอนแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1. สร้างแผนการสอนแบบปกติ ซึ่งมีหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จะเป็นการสอนแบบบรรยายและอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

3.2. นำแผนการสอนแบบปกติที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ตรวจสอบความถูกต้อง และความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.3. นำแผนการสอนแบบปกติ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมน้อย
1.51 – 1.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้ ซึ่งจากผลการประเมิน พบว่า แผนการสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถนำไปใช้ได้

3.4 นำแผนการสอนแบบปกติ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

3.5 นำแผนการสอนแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย และมีระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

1. ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ไปดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน หลังจากทดสอบเสร็จผู้วิจัยบันทึกผลคะแนนของนักเรียน

2. หลังจากทำการทดสอบ ผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับกลุ่มทดลอง ใช้การสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยปฏิบัติการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ในเนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาทดลองเท่ากัน คือกลุ่มละ 25 คาบ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตาราง 3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

คาบที่	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
1	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการเขียน
2	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
3	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การโฆษณา
4	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การสรุปความ
5	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว)

คาบที่	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
6-8	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่อง การพัฒนาการเขียน
9-11	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
12-14	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่อง การโฆษณา
15-17	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่อง การสรุปความ
18-20	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่อง การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระ จดหมายส่วนตัว)
21	ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน สื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการเขียน
22	ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน สื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
23	ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน สื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การโฆษณา
24	ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน สื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การสรุปความ
25	ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน สื่อสารวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระ จดหมาย ส่วนตัว)

ซึ่งในช่วงการดำเนินการทดลองผู้วิจัยมีการให้นักเรียนฝึกการเขียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยในช่วงของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และบันทึกเป็นคะแนนระหว่างเรียนไว้เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสาร รวมถึงมีการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดลองเพื่อนำไปสรุปเป็นจุดเด่น และจุดด้อยของแผนการจัดการเรียนการสอน

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร หลังเรียน (Posttest) ไปดำเนินการทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แล้วผู้วิจัยบันทึกผลคะแนนของนักเรียน
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสาร หลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป
5. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดลองเพื่อนำไปสรุปเป็น จุดเด่น และจุดด้อยของแผนการจัดการเรียนการสอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร และแผนการสอนแบบปกติกับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. หาค่าความยากง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร
3. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนความสามารถในการสื่อสาร
 - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความสามารถในการสื่อสาร
2. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test for Independent Samples
 - 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสาร ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test for dependent Samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยกลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 จำนวน 30 คน

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยเท่ากับ

60.52 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 86.46 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 51.30 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 73.29 และจากการทดสอบสถิติที (t-test for Independent) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 4.06, p = .000$) แสดงดังตารางที่ 3

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ

การจัดการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	df	p	t
แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล	30	60.52	86.46	5.99	59	.000	4.06*
แบบปกติ	30	51.30	73.29	10.70			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 41.52 คิดเป็นร้อยละ 59.31 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 60.52 คิดเป็นร้อยละ 86.46 และจากการทดสอบสถิติที(t-test for Dependent) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 34.24, p = .000$) แสดงดังตารางที่ 4

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสาร	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	df	p	t
ก่อนเรียน	30	41.52	59.31	5.99	29	.000	34.24*
หลังเรียน	30	60.52	86.46	6.62			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการบันทึกคะแนนการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสาร และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการบันทึกหลังสอน ครั้งที่ 6 – 20 ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม มีความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
2. ผู้เรียนในกลุ่มแต่ละคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเสมอเนื่องจากแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ต้องรับผิดชอบและมีความสำคัญทุกบทบาท จึงทำให้ตั้งใจทำงานกลุ่มร่วมกันอย่างดี ทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิด ร่วมกันค้นคว้าความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและการทำงาน
3. การฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น จำเป็นจะต้องมีการเขียนความเรียงยาว ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนบางคนแสดงความเบื่อหน่ายโดยเฉพาะการเขียนเรียงความ และเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงแก้ไขด้วยการคอยพูดคุย ชักถามความคืบหน้า ให้กำลังใจ คอยให้คำชมเชย และแจกรางวัลกับผู้เรียนที่เขียนเสร็จ หรือมีความคืบหน้าของงานเป็นที่น่าสนใจ
4. ผู้เรียนบางคนยังไม่มีอุปกรณ์และแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารเป็นของตนเอง จึงต้องใช้ของผู้ปกครองซึ่งอาจมีความยากลำบากขึ้นเล็กน้อย

และจากการบันทึกคะแนนการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 41.52 ระหว่างเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคือ 53.10 และหลังเรียนสูงกว่าระหว่างเรียนคือ 60.52 แสดงดังตารางที่ 5

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

เลขที่	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
1	42	55	69
2	43	54	64
3	40	50	56
4	43	53	61
5	42	55	63
6	36	46	54
7	42	57	64
8	47	60	68
9	48	60	67
10	44	62	68
11	46	53	64
12	39	49	56
13	42	56	65
14	40	49	58
16	27	40	51
17	41	54	61
18	35	44	51
19	43	57	65
20	42	51	57

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
21	41	52	60
22	29	42	49
23	45	55	59
24	48	61	68
25	45	52	56
26	47	59	64
27	49	59	68
28	30	46	49
29	42	51	59
30	46	58	61
คะแนนเฉลี่ย	41.52	53.10	60.52

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนปกติ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษาและผลของการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ระหว่างก่อนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย แตกต่างกับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นักเรียนทั้งหมด 235 คน จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 29-30 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวนห้องเรียน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 8 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระ ได้แก่ (1)การพัฒนาการเขียน (2)การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (3)การโฆษณา (4)การสรุปความ (5)การเขียนจดหมาย(จดหมายกิจธุระและจดหมายส่วนตัว)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลและการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล จำนวน 5 แผน
2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย
3. แผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ไปดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 60 คน หลังจากทดสอบเสร็จ ผู้วิจัยบันทึกผลคะแนนของนักเรียน

2. หลังจากทำการทดสอบ ผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับกลุ่มทดลอง ใช้การจัดการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยปฏิบัติการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ในเนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาทดลองเท่ากัน คือ กลุ่มละ 25 คาบ โดย

คาบที่ 1-5	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
คาบที่ 6-20	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล
คาบที่ 21-25	ทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ซึ่งในช่วงการดำเนินการทดลองผู้วิจัยมีการให้นักเรียนฝึกการเขียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยในช่วงของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ และบันทึกเป็นคะแนนระหว่างเรียนไว้เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสาร รวมถึงมีการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดลองเพื่อนำไปสรุปเป็นจุดเด่น และจุดด้อยของแผนการจัดการเรียนการสอน

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร หลังเรียน (Posttest) ไปดำเนินการทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แล้วผู้วิจัยบันทึกผลคะแนนของนักเรียน

4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสาร หลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

5. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดลองเพื่อนำไปสรุปเป็นจุดเด่น และจุดด้อยของแผนการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้ 1) ค่าความเที่ยงตรง (IOC) เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ค่าความยากง่าย (p) และการหาค่าอำนาจจำแนก (r) 3) ค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค และวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยดังนี้ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม โดยใช้ Dependent Samples t-test และ Independent Samples t-test

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.46 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 73.29 และจากการทดสอบสถิติที่ (t-test for Independent) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 4.06, p = .000$)

2. คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 41.52 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.46 และจากการทดสอบสถิติที่ (t-test for Dependent) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 34.24, p = .000$)

จากผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการบันทึกหลังสอน ครั้งที่ 6 – 20 และวิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารก่อน ระหว่าง และหลังเรียนได้ ดังนี้

1. ผู้เรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มอย่างมีความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเสมอ เนื่องจากแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้ตั้งใจทำงานกลุ่ม ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าความรู้ รวมถึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและการทำงาน

3. การฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย นั้นจำเป็นจะต้องมีการเขียนความเรียงยาว ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนบางคนแสดงความเบื่อหน่ายโดยเฉพาะการเขียนเรียงความ

และเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงแก้ไขด้วยการคอยพูดคุย ชักถามความคืบหน้า ให้กำลังใจ คอยให้คำชมเชย และแจกรางวัลกับผู้เรียนที่เขียนเสร็จ หรือมีความคืบหน้าของงานเป็นที่น่าพอใจ

4. ผู้เรียนบางคนยังไม่มีอุปกรณ์และแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารเป็นของตนเอง จึงต้องใช้ของผู้ปกครองซึ่งอาจมีความยากลำบากขึ้นเล็กน้อย

5. ผลคะแนนการทำแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารก่อน ระหว่าง และหลังเรียนของผู้เรียนสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนสื่อสาร โดยผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนมากกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนมากกว่าระหว่างเรียน

จากการดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อช่วยในการประเมินผลผู้เรียนเชิงคุณภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปทบทวนและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้ก่อนทั้งการสอน ระหว่างการสอน และหลังการสอน โดยเมื่อพบข้อบกพร่องหรือปัญหาที่สามารถแก้ไขจากการสอนแต่ละครั้งก็เป็นประโยชน์ในการวางแผนการสอนครั้งต่อไป รวมถึงนำไปใช้ในประเมินคุณค่าและสะท้อนผลของกระบวนการเรียนรู้ตามหลักการและขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลนี้ ว่ามีความเหมาะสม มีประสิทธิผล และใช้ข้อมูลในการสรุปผลการศึกษาวิจัยว่าบรรลุผลสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด หรือมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองนั้น เน้นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 5 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ได้มีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ และสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์บนสื่อดิจิทัล จึงทำให้ผู้เรียนตื่นตัวและกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้นได้แก่ ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งผู้เรียนจะแบ่งกลุ่มแบบละความสามารรถ และอภิปรายความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ขั้นที่ 2 การ

วางแผนการทำงานร่วมกัน โดยผู้เรียนแบ่งหน้าที่การทำงานของแต่ละคนอย่างชัดเจน ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ โดยผู้เรียนทำการรวบรวมข้อมูลจากการสืบค้นด้วยสื่อดิจิทัล แล้วนำมาสังเคราะห์ความรู้ร่วมกันในกลุ่มทั้งขณะอยู่ในชั้นเรียนและในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงานและให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือทั้งผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์และออฟไลน์ ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้สรุปองค์ความรู้ และช่วยเหลือกันในการเขียนผลงานของแต่ละคน โดยสามารถให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดใหม่ ๆ ซึ่งกันและกันได้ แต่เมื่อทำแล้วจะต้องคัดเลือกผลงานส่งประกวดเพียงชุดเดียว โดยถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับและเข้าใจในการทำงานชิ้นนี้แล้ว ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน ผู้เรียนจะตรวจสอบความถูกต้องของผลงานอีกครั้ง แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มและครูให้คะแนนผลงาน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลและติดประกาศไว้บนป้ายนิทรรศการ และขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล ซึ่งผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้อีกครั้งเพื่อย้ำความเข้าใจและทำแบบทดสอบออนไลน์เพื่อสรุปองค์ความรู้

ซึ่งทั้ง 7 ขั้นตอนนั้นเน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานกับผู้อื่น ทำให้ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสาร เนื่องผู้เรียนที่เป็นกลุ่มอ่อนได้รับความใส่ใจมากขึ้นจากเพื่อนในกลุ่ม ในการอธิบายความรู้ และให้ความช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะในการทำงาน รวมถึงผู้เรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่งก็ยังได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มเติมซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการเขียนสื่อสาร เมื่อผู้เรียนได้อภิปราย ขยายความรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเอง และการสรุปความรู้จากข้อมูลที่สมาชิกในกลุ่มค้นคว้ามา ทำให้ผลงานของกลุ่มมีประสิทธิภาพดี นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าจุดเด่นที่ทำให้เกิดผลวิจัยเนื่องจาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม มีความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนที่ผ่านมา อีกทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และมีสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนในการแสวงหาความรู้ จึงมีความตั้งใจในการทำงาน มีความตื่นตัวในการเรียนและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความตั้งใจ โดยร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและการทำงาน กล้าแสดงออกทางความคิด และมีการวางแผนในการทำงานร่วมกันจนงานสำเร็จ อีกทั้งการเสริมแรงหลาย ๆ รูปแบบ เช่น ให้คะแนนกลุ่ม ให้คำชมเชย และการสะสมคะแนนเพื่อรับรางวัลซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนและทำงานได้เร็วขึ้น เนื่องจากการฝึกความสามารถในการเขียนนั้นอาจมีผู้เรียนบางคนที่ไม่

เขียนหนังสือทดทล่น เขียนเป็นภาษาพูด หรือเขียนสื่อความไม่ถูกต้อง การเสริมแรง ให้คำแนะนำ ให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือให้ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเพื่อนด้วยกัลยาณมิตรจะช่วยให้ผู้เรียนกลุ่ม อ่อนเรียนรูู้ได้ดีขึ้น ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติซึ่งผู้เรียนมักจะทำใบกิจกรรมไม่ ค่อยได้ โดยเฉพาะผู้เรียนกลุ่มอ่อนจะทำไม่ถูกต้องและเกิดความรู้สึกท้อแท้ ทำงานไม่สำเร็จตาม เวลาที่กำหนด โดยเฉพาะใบกิจกรรมที่มีการเขียนเรียงความ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และเขียน สรุปความ โดยจะให้เหตุผลว่าคิดไม่ออก หรือไม่ทราบว่าจะต้องทำอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ให้กำลังใจ และช่วยให้คำแนะนำจนนักเรียนสามารถทำงานจนสำเร็จเช่นกัน ทว่าผลการประเมินออกมาต่ำ กว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ แอล.ที เพื่อ พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ของ(รุจิรา เคารวะสกุล, ฐานปณี สีเฉียว, และ ศรีสุดา สิงห์ชุม, 2561) พบว่า ผลงานที่เกิดจากการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบแอล.ที มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบแอล.ที มีทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดี ทั้งหมดนี้เป็นการเน้นกระบวนการกลุ่มที่มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง เป็นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกันทางบวก และมีการรับผิดชอบของงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของการ เรียนรู้แบบร่วมมือที่ (Johnson & Johnson, 1989) ศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาสังคมมี ประสพการณ์ในการให้คำปรึกษาด้านการสอนแบบร่วมมือแก่โรงเรียนต่าง ๆ กว่า 20 ปี และมี ชื่อเสียงด้านการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือได้กล่าวไว้

ส่วนการสอนตามปกตินั้น ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ประกอบกับการอภิปราย ร่วมกันในชั้นเรียน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการ อภิปรายหรือพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ซึ่งเน้นการบรรยายของครูผู้สอน โดยใช้ สื่อทั่วไปอย่างโปรแกรมนำเสนอ (PPT) ประกอบ และมีการถามคำถามกระตุ้นการคิด ขั้นที่ 3 ขั้น สรุป โดยจะมีการอภิปรายและทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่กระตือรือร้นในการเรียน และเกิดความรู้สึกท้อแท้ใน การเขียนสื่อสารตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะผู้เรียนกลุ่มอ่อน ที่ปฏิเสธการทำงาน และให้ เหตุผลว่าทำไม่ได้ ไม่เข้าใจวิธีการ และคิดไม่ออกว่าจะเขียนอะไร รวมถึงผู้เรียนส่วนมากไม่ สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง

จากที่กล่าวมานั้น จึงทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความแตกต่างของบรรยากาศในการจัด กิจกรรมการเรียนทั้ง 2 รูปแบบ ดังนั้นผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการ

เรียนรู้ดิจิทัล และการสอนแบบปกติ ได้สะท้อนให้เห็นว่า การที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ได้ศึกษาข้อมูลความรู้ที่แตกแขนงบนโลกออนไลน์ ได้รับรู้ข้อมูลทีนอกเหนือจากหนังสือเรียนและความรู้จากครูผู้สอน แล้วมีการได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้วิเคราะห์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น ซึ่ง (Raizen et al., 1995) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งช่วยส่งเสริมการคิดขั้นสูง และทักษะการสื่อสาร การเรียนรู้นอกชั้นเรียนแบบออนไลน์ สื่อดิจิทัลนั้นจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ในห้องเรียน ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับนักเรียนในการพัฒนาทักษะทางวิชาการ ห้องเรียนดิจิทัลจะเอื้อต่อการเรียนโดยนักเรียนทุกคนได้ขยายห้องเรียนเกินกว่าห้องสี่เหลี่ยม ส่วนการสอนตามปกตินั้น ในชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ไม่เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและไม่เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ไม่เน้นการใช้สื่อดิจิทัลในชั้นเรียน ผู้เรียนรับข้อมูลความรู้จากครูผู้สอนเท่านั้น รวมถึงขาดการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดร่วมกับผู้อื่น จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ช้าและความรู้ที่ได้รับไม่คงทน ส่งผลให้มีความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยต่ำกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

2. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้บทบาทในการทำงานร่วมกัน และพยายามแสดงศักยภาพของตนเองในการแสวงหาความรู้ โดยได้มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้แต่ละคนสับคั่นเป็นเรื่องย่อย ๆ แล้วต้องถ่ายทอดความรู้หรือวิธีการทำงานให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจด้วย เพื่อจะร่วมมือกันสรุปความรู้ และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จตามที่เป้าหมาย และด้วยขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้เรียนกลุ่มก่อนได้รับความใส่ใจมากขึ้นจากเพื่อนในกลุ่ม ผู้เรียนได้อภิปราย ขยายความรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเอง และการสรุปความรู้จากข้อมูลที่เหมาะสมในกลุ่มค้นคว้ามา อีกทั้งด้วยรูปแบบการเรียนที่เน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเรียนรู้บทบาทในการทำงานร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้า จนสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รวมถึงเกิดความยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ และเป็นแรงเสริมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามใน

การเรียนรู้มากขึ้น ดังที่ (ทิตินา แชมมณี, 2561) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน จึงเป็นการดึงศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลออกมา อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ - ชนะ อันจะส่งผลดีทั้งทางด้านจิตใจและปัญญา หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างและลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะ การแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด และการแก้ปัญหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สาริณี หนูหมาด, 2557) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อนำมาผนวกกับการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ Tom VanderArk และ Carri Schneider ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้การเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกของผู้เรียน (VanderArk & Schneider, 2012) พบว่าการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้กลยุทธ์และรูปแบบใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและช่วยในการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง อันเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ระบบเครือข่าย เครื่องมือดิจิทัล และเทคโนโลยีเป็นกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อปรับปรุงและขยายการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อีกทั้งเทคโนโลยียังช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น โดยเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน

ดังนั้น การที่ความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล สูงกว่าการสอนแบบปกติ และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านงานเขียนที่หลากหลาย แล้วแลกเปลี่ยนประสบการณ์ถ่ายทอดความรู้ อันเป็นการช่วยฝึกการสื่อสารการสะท้อนการเขียน และเรียนรู้การทำงานร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนตั้งใจทำงานและมีความรับผิดชอบมากขึ้น อีกทั้งการได้วิเคราะห์ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้ายังเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงเกิดความยอมรับ ช่วยเหลือ และพึ่งพาซึ่งกันและกัน การใช้สื่อดิจิทัลยังช่วยสร้างความสนใจ ความ

กระตือรือร้นในการเรียนและการทำงานของนักเรียนได้ดี และที่สำคัญอีกประการนั้นก็คือการเสริมแรงจากครู ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้งานสำเร็จได้เร็วขึ้น จึงส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ และเป็นแรงเสริมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนที่จะนำหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ไปใช้ควรจะต้องปรับกิจกรรมให้มีความหลากหลายในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน และให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
2. ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสื่ออุปกรณ์ดิจิทัลให้พร้อม โดยติดตั้งโปรแกรมที่ใช้ และมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วพอสมควรที่นักเรียนจะใช้ได้อย่างราบรื่น ไม่ล้มชะงักกิจกรรม
3. ผู้สอนต้องตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์สื่อสาร เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนที่ใช้ขณะอยู่ที่บ้านว่ามีพร้อมหรือไม่ หากไม่พร้อมจำเป็นต้องแนะนำวิธีการในการติดต่อสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
4. ควรมีการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลให้เข้าใจก่อนจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน
5. การฝึกความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น จำเป็นจะต้องมีการเขียนความเรียงยาว ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนบางคนแสดงความเบื่อหน่าย ผู้สอนควรพูดคุย ชักถามความคืบหน้า ให้กำลังใจ คอยให้คำชมเชย และแจกรางวัลกับผู้เรียนที่เขียนเสร็จ หรือมีความคืบหน้าของงานเป็นที่น่าพอใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการเขียนสื่อสารในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และการเรียนออนไลน์ (Online Learning)
2. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการแสดงออกทางภาษาในลักษณะอื่น เช่น การพูดสื่อสาร เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Artzt, A. F., and Newman, C. M. (1990, September). Cooperative Learning. *The Mathematics Teacher*, 83(6), 488-452.
- Commission, E. (2017). *Digital Education Policies in Europe and Beyond: Key Design Principles for More Effective Policies*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- DigitalLearningNow. (2014). Digital Learning. <http://digitallearningnow.com>
- Johnson, D. W., and Johnson, R. T. (1989). *Cooperation and competition: theory and research*. Edina: MN: Interaction Book Company.
- López, O. S. (2010). The Digital Learning Classroom: Improving English Language Learners' academic success in mathematics and reading using interactive whiteboard technology. *Computers & Education*, 54, 901–915.
- Mellanby, J., and Theobald, K. (2014). *Education and learning : An evidence-based approach*. Malaysia: Ho Printing(M) Sdn Bhd.
- Oliva, P. F., and Gordon, W. R. (2013). *Developing the curriculum*. United States of America: Pearson Education.
- Raizen, S. A., Sellwood, P., Todd, R. D., and Vickers, M. (1995). *Technology education in the classroom: Understanding the Designed World*. San Francisco: Lossey-Bass Publishers.
- Serhat, A., and Fatih, Y. (2015). Digital Learning in EFL Classrooms. *Procedia: Social and Behavioral Sciences*, 197, 766-778.
- Slavin, R. (1990). *Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice*. Englewood Cliffs: NJ: prentice-Hall.
- Tomei, L. (2007). *Integrating information & communications technologies into the classroom*. USA: Robert Morris University.
- VanderArk, T., and Schneider, C. (2012). How Digital Learning Contributes to Deeper Learning. <http://www.gettingsmart.com/publication/Digital-Learning-Deeper-Learning-Full-White-Paper.pdf>

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545.

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). ระบบการศึกษาไทย. สืบค้นจาก <https://www.bic.moe.go.th/index.php/component/k2/itemlist/category/130-asean>

กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

กัลยา รสสูงเนิน. (2547). ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา. (สารนิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2560). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 14(3), 49-54.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์, และ อัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชูศรี วงศ์รัตน, และ องอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ : แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ชุดรักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.

ทวีวรรณ มูลมณี. (2552). ผลการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ทิตินา แหมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2552). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.

เปลื้อง ณ นคร. (2528). ภาษาไทย 2527. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

- พรพิไล เลิศวิชา. (2544). มัลติมีเดียเทคโนโลยีกับโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก. (2550). ทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2557). คู่มือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. สืบค้นจาก <http://regis.rmutp.ac.th/wp-content/uploads/2014/06/1.18D1.pdf>
- รุจิรา เศวตยะสกุล, ฐานปณี สีเจียว, และ ศรีสุดา สิงห์ชุม. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ แอล.ที เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม). เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 1(2).
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ศศิธร วงศ์ชาลี. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (Master's thesis)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). รายงานประจำปี 2560. สืบค้นจาก <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/431>
- สาริณี หนูหมาด. (2557). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579. สืบค้นจาก <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>
- สุนทรี เจกะวัฒนะ. (2556). กระบวนการจัดการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์กราฟิกตามทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 24(3), 160-165.
- สุรัชย์ โฆษิตบวรชัย. (2560, 20 ตุลาคม 2563). ทักษะการทำงานเป็นทีม. สืบค้นจาก <http://www.drsurachai.com/ทักษะการทำงานเป็นทีม-เพ/>
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไสว พักขาว. (2544). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (2550). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยรามคำแหง, 10(1), 83-87.
- อดุลย์ วงศ์ศรีคุณ. (2557). การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 : ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 8(1), 1-17.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล อาจารย์ประจำภาควิชาภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.อรัญญา สุธาธิโนบล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
3. อาจารย์ณัฏมล พิชรปิยะกุล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
และอาจารย์ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การพัฒนาการเขียน เวลา 3 คาบ
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ป.6/1 , ป.6/3 , ป.6/9

1. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

นักเรียนสามารถเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม วางแผนและพัฒนาการเขียนได้ถูกต้องตามลำดับขั้นตอน ตรงตามจุดประสงค์ และลักษณะของการเขียน ด้วยลายมือ ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด สามารถวิเคราะห์วางแผนขั้นตอนในงานเขียนได้ และมีมารยาทในการเขียน

2. สาระสำคัญ (Main Concept)

การพัฒนาการเขียนเป็นการเขียนข้อความหรือเรื่องราวให้ได้ผลสำเร็จตามต้องการของผู้เขียน โดยลำดับขั้นตอนการเขียน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผนหรือเตรียมการเขียน
2. ขั้นเขียนโครงเรื่อง
3. ขั้นเขียนเรื่อง
4. ขั้นตรวจสอบ

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

การอ่าน

1. อ่านจับใจความสำคัญ	2. อ่านสรุปความ

การเขียน

1. วางแผนการเขียน	2. เขียนตอบคำถาม
3. เขียนเรียงความ	4. มารยาทการเขียน

การฟัง การดู การพูด

1. นำเสนอผลงาน	2. การถามตอบ การอภิปราย
3. มารยาทการฟัง การดู การพูด	

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Learners' Key Competencies)

4.1 ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

5.1 ใฝ่เรียนรู้

5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)

ด้านความรู้ (knowledge)

- นักเรียนอธิบายขั้นตอนในการพัฒนาการเขียนได้

ด้านทักษะ (skill)

- นักเรียนเขียนเรียงความตามจุดประสงค์ที่กำหนดโดยใช้กระบวนการพัฒนาการเขียนได้

ด้านคุณลักษณะ (characteristic)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

7. การออกแบบกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)

1. นักเรียนจับคู่แล้วเลือกสแกน QR Code เพื่อร่วมกันอ่านตัวอย่างงานเขียน โดยสุ่มจากงานเขียนทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ สารคดี บทความ เรียงความ ข่าว และเรื่องสั้น

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้อ่าน โดยใช้เว็บไซต์ [menti \(www.mentimeter .com\)](http://www.mentimeter.com) ด้วยคำถามดังนี้ (คำถามเกี่ยวข้องกับการวางแผนก่อนเขียน)

- งานเขียนที่นักเรียนได้อ่านเป็นประเภทใด (บทความ / สารคดี / เรื่องสั้น / ข่าว / เรียงความ)

- จุดประสงค์ของงานเขียน คืออะไร (เสนอความรู้ / แสดงความคิดเห็น / เล่าเหตุการณ์ / เพื่อความบันเทิง)

- งานเขียนนี้เหมาะกับใคร (นักเรียน / บุคคลทั่วไป / เด็ก / ผู้ใหญ่)

- อ่านแล้วเกิดประโยชน์อย่างไร (ได้ความรู้ / ได้ความคิดใหม่ ๆ / รู้เหตุการณ์ / ได้รับความบันเทิง)

3. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการวางแผนก่อนเขียน เพื่อเป็นการพัฒนาการเขียน และได้อ่านเขียนที่มีคุณภาพ

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยใช้โปรแกรมสุ่ม แบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) กลุ่มละ

5 คน และครูแจ้งหมายเลขประจำตัวของนักเรียน (โดยไม่ชี้แจ้งเกณฑ์การจัดหมายเลข) มีรายละเอียด ดังนี้

หมายเลข 1 คือนักเรียนกลุ่มอ่อน

หมายเลข 2 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 3 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 4 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

หมายเลข 5 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning)

1. ครูแจกใบคำชี้แจงกิจกรรมให้แต่ละกลุ่ม เพื่อร่วมกันวางแผนการทำงาน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานตามบทบาทหน้าที่ในใบคำชี้แจงกิจกรรม

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มสแกน QR Code เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูลตามหน้าที่ที่กำหนด ในใบคำชี้แจงกิจกรรม แล้วบันทึกข้อมูลในโปรแกรม Pages หรือภาพถ่าย
2. นักเรียนที่มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคนมาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด ซึ่งมีการทำต่อเนื่องในห้องเรียนออนไลน์ (โปรแกรม Line)ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงานและให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story)

1. นักเรียนหมายเลข 4 และ 5 ที่มีหน้าที่อธิบายสรุปความรู้ อธิบายความรู้ที่สรุปได้ให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบงาน แล้วส่งให้ครูตรวจสอบความถูกต้องซึ่งสามารถส่งในชั้นเรียนหรือในห้องเรียนออนไลน์
3. นักเรียนร่วมกันเลือกหัวข้อเรื่อง แล้วเขียนแผนผังความคิดเพื่อวางแผนก่อนเขียน

4. นักเรียนเขียนเรียงความของตนเองตามหัวข้อที่ร่วมกันเลือก โดยลำดับเนื้อหาตามแผนผังความคิด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report)

1. นักเรียนร่วมกันคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดสำหรับนำไปเผยแพร่
2. นักเรียนที่มีหน้าที่ตรวจสอบผลงานทำการตรวจสอบความถูกต้องของผลงานก่อนนำเสนอ

3. นักเรียนที่มีหน้าที่นำเสนอผลงาน นำผลงานของกลุ่มเผยแพร่บนห้องเรียนออนไลน์

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback)

1. นักเรียนทุกคนเข้าไปอ่านงานของเพื่อนแต่ละกลุ่มในห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) พร้อมกดโหวต หรือใส่ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ให้กับเรื่องที่ตนชื่นชอบ (โดยงดการกดโหวตของกลุ่มตนเอง)

2. ครูรวบรวมผลและนำผลงานที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดติดไว้ที่ป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการเขียน
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ (Google Form) และทราบผลคะแนน ของตนเองทันทีหลังทำแบบทดสอบ

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Media)

- 8.1 อุปกรณ์ดิจิทัล ได้แก่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์พกพา สมาร์ททีวี
- 8.2 หนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บทที่ 11 “สวดย้ายสายลับ”
- 8.3 ใบงานเรื่อง “การพัฒนาการเขียน”
- 8.4 แบบทดสอบออนไลน์ (Google Form)

9. การประเมินผล (Learning Assessment)

- 9.1 การตรวจใบงาน
- 9.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(เรียงความ)
- 9.3 แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 9.4 แบบทดสอบออนไลน์

9.5 แบบประเมินมารยาทในการเขียน

10. เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียน (Criteria for Learning Assessment)

ตัวชี้วัดจากจุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
<u>ด้านความรู้</u> - นักเรียนอธิบายขั้นตอนในการพัฒนาการเขียนได้	- ตรวจใบงาน - ตรวจแบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านทักษะ</u> - นักเรียนเขียนเรียงความตามจุดประสงค์ที่กำหนดโดยใช้กระบวนการพัฒนาการเขียนได้	- ตรวจผลงาน	- แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านคุณลักษณะ</u> - นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	- ตรวจผลงาน - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- ผลงาน - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- นักเรียน - ใบงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน	- ตรวจผลงาน	- แบบประเมินมารยาทในการเขียน	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี

คำชี้แจงกิจกรรมการพัฒนาการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ “ขั้นตอนและวิธีการพัฒนาการเขียน” ตามหน้าที่ที่กำหนดให้ แล้วร่วมกันวางแผนก่อนเขียนและเลือกเขียนเรียงความ ๑ เรื่องจากหัวข้อดังนี้

๑) อาหารจานโปรด

๒) สัตว์เลี้ยงแสนรัก

๓) หนังสือรายการเด็ด

๔) ที่นี้ใช่เลย

(สถานที่ท่องเที่ยว)

บทบาทของนักเรียน

ช่วงการศึกษาค้นคว้า :

หมายเลข ๑ - รับแท็บเล็ตจากอาจารย์แล้วแจกให้สมาชิกในกลุ่ม

- สืบค้นตัวอย่างเรียงความที่ดีตามหัวข้อที่ต้องเขียนแล้วนำเสนอต่อกลุ่ม

บนห้องเรียนออนไลน์ในช่วงการเขียน

หมายเลข ๒ และ ๓ - รับใบคำชี้แจงอ่านรายละเอียดให้ครบถ้วนแล้วแจ้งกับสมาชิกภายในกลุ่มให้ละเอียด ชัดเจน

- สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องเขียนเรียงความอย่างหลากหลายจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เพื่อใช้เป็นข้อมูลหลักในการเขียน แล้วนำเสนอต่อกลุ่มบนห้องเรียนออนไลน์ในช่วงการเขียน

หมายเลข ๔ และ ๕ - สืบค้นหลักการและขั้นตอนการพัฒนาการเขียนโดยละเอียด และหลากหลาย จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาเขียนสรุปเป็นแผนผัง

ความคิด แล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและนำเสนอต่อกลุ่มบนห้องเรียน

ออนไลน์ร่วมด้วย

ช่วงการเขียน :

หมายเลข ๑ เขียนแผนผังความคิดเพื่อวางแผนการเขียนแล้วเขียนเรียงความของตนเองตามหัวข้อ ที่ร่วมกันเลือกโดยลำดับเนื้อหาตามแผนผังความคิด

หมายเลข ๒ และ ๓ เขียนแผนผังความคิดเพื่อวางแผนการเขียน แล้วเขียนเรียงความของตนเอง ตามหัวข้อที่ร่วมกันเลือกโดยลำดับเนื้อหาตามแผนผังความคิด

หมายเลข ๔ และ ๕ เขียนแผนผังความคิดเพื่อวางแผนการเขียน แล้วเขียนเรียงความของตนเอง ตามหัวข้อที่ร่วมกันเลือกโดยลำดับเนื้อหาตามแผนผังความคิด

ช่วงการนำเสนอผลงาน :

สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดเพื่อนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนนำไป
เผยแพร่

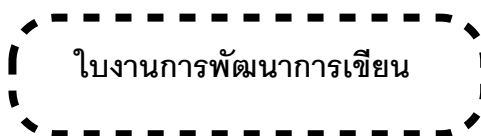
หมายเลข ๔ และ ๕ ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของผลงานก่อนเผยแพร่

หมายเลข ๒ และ ๓ เผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

แหล่งการเรียนรู้แนะนำ

ชื่อ _____ ชั้น ป.๖/ _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้

กระบวนการเขียนหรือขั้นตอนการเขียน ประกอบด้วย

๑. ขึ้นวางแผนหรือเตรียมการเขียน ผู้เขียนต้องตั้งคำถามกับตนเองว่า

๑.๑) _____

๑.๒) _____

๑.๓) _____

๑.๔) _____

โดยการเขียนมีหลายลักษณะ เช่น _____

เมื่อตัดสินใจว่าจะเขียนเรื่องในลักษณะใด ให้ทำตามขั้นตอนดังนี้

๑) ผู้เขียนวางแผนโครงเรื่องด้วยการ _____

๒) รวบรวมข้อมูลจาก _____ , แหล่งข้อมูลที่เป็นสถานที่และบุคคล และ _____ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากพอที่จะนำมาเขียน

๓) บันทึกความรู้โดยใช้รูปแบบ _____ หรือ _____ แล้วต้องไม่ลืมบันทึก _____

๒. ขึ้นเขียนโครงเรื่อง เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียน _____ จากการค้นคว้า แล้วเขียนตามลำดับที่กำหนดไว้ในแผนภาพความคิดด้วยสำนวนของตนเอง

๓. ขึ้นเขียนเรื่องผู้เขียนนำ _____ มาเขียนและเพิ่มเติมรายละเอียด

ให้สมบูรณ์ที่สุด

๔. ขึ้นตรวจสอบ ผู้เขียนควรตรวจตรา _____

และ _____ ว่าเขียนได้ตามที่ผู้เขียนต้องการหรือไม่จากนั้นปรับปรุงอีกครั้งเพื่อให้เป็นงานเขียนที่สมบูรณ์

แบบประเมินความสามารถในการเขียน
เรื่อง การพัฒนาการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการเขียน โดยเลือก ๑ เรื่อง จาก ๔ หัวข้อ
ดังนี้

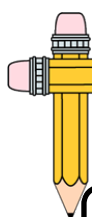
อาหารจานโปรด สัตว์เลี้ยงแสนรัก หนังสือรายการเด็ด ที่นั้ใช้เลย
ขั้นที่ ๑ วางแผนหรือเตรียมการเขียน

เขียนเพื่ออะไร : แสดงความรู้ / แสดงความคิดเห็น / เล่าเหตุการณ์

ใครเป็นผู้อ่าน : _____

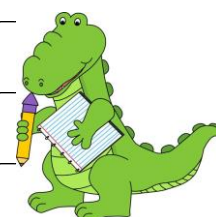
เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างไร : _____

ลักษณะการเขียน : _____

เขียนแผนผังความคิดแสดงหัวข้อสำคัญตามลำดับ

ขั้นที่ ๒ เขียนโครงเรื่อง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
15 - 11	ดีมาก
10 - 8	ดี
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(เรียงความ)

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. การตั้งชื่อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่องน่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อ เรื่อง	ตั้งชื่อเรื่อง ได้สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่อง ไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง
2. แนวคิดของเรื่อง	แนวคิดของเรื่อง น่าสนใจมาก สอดคล้องกับหัวข้อ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่อง สอดคล้องกับหัวข้อ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่องไม่ สอดคล้องกับหัวข้อ หรือไม่มีคุณค่าต่อ ผู้อ่าน
3. การลำดับเนื้อ เรื่อง	ลำดับเนื้อเรื่อง ก่อนหลังและเรียบ เรียงได้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน อย่างสละสลวย	ลำดับเนื้อเรื่อง ก่อนหลังและเรียบ เรียง ได้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน ไม่วกวน	ลำดับเนื้อเรื่อง ก่อนหลังและเรียบ เรียง ไม่ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน หรือมีความวกวน
4. อักษรวิธีการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ

	ใช้เครื่องหมาย ววรรค ตอนได้ถูกต้องทุกคำ ใช้ประโยคสมบูรณ์ ถูกต้องชัดเจน ใช้ คำเชื่อมประโยคได้ อย่างถูกต้อง สละสลวย และ เขียนด้วย ลายมือบรรจงเรียบร้อย รักษาความ สะอาดในการเขียน	ใช้เครื่องหมายวรรค ตอน ผิดไม่เกิน 5 คำ ใช้ประโยค สมบูรณ์ถูกต้องทุก ประโยค แต่อาจใช้ คำเชื่อมผิดไม่เกิน 3 ตำแหน่ง และ เขียนด้วยลายมือบรร จง เรียบร้อยรักษา ความสะอาดในการ เขียน	วรรณยุกต์ใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดเกิน 5 คำ ใช้ประโยคไม่ สมบูรณ์ความ ใช้ คำเชื่อมผิดเกิน 3 ตำแหน่ง หรือไม่เขียน ด้วยลายมือบรรจง ไม่รักษาความ สะอาด ในการเขียน
5. ข้อคิดของเรื่อง	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง และเป็น ประโยชน์ต่อผู้อื่น	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง	ข้อคิดไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง

เกณฑ์การตรวจใบงาน เรื่อง “การพัฒนาการเขียน”

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (2 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบ ทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานไม่ครบ ทุกส่วน หรือเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นสม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นบางครั้ง	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อย
2. กระตือรือร้นในการทำงาน	มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอย่างดียิ่ง	มีความกระตือรือร้น ไม่เฉยเมยในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม	ไม่กระตือรือร้นหรือเฉยเมย ในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม
3. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	มีความรับผิดชอบในงานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสม่ำเสมอ	มีความรับผิดชอบในงานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดี	ไม่มีความรับผิดชอบในงานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4. ขั้นตอนในการทำงานอย่างเป็นระบบ	มีขั้นตอนในการทำงานอย่างเป็นระบบตามกำหนดเวลาอย่างสม่ำเสมอ	มีขั้นตอนในการทำงานตามกำหนดเวลาปานกลาง	ทำงานไม่เป็นขั้นตอนตามกำหนดเวลา
5. เวลาในการทำงาน	ใช้เวลาในการทำงานอย่างเหมาะสมเสมอ	ใช้เวลาในการทำงานอย่างเหมาะสมปานกลาง	ใช้เวลาในการทำงานไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบ

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการเขียน

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธีอย่าง สร้างสรรค์ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น เขียนสิ่งที่เป็นจริงมีประโยชน์ มีการค้นคว้าข้อมูลอย่างถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับ รูปแบบของงานเขียน เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาด เรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ดี (2 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบ ของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาดเรียบร้อย และ บอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอหากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาด และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น น้อยกว่าร้อยละ 50
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ เวลา 3 คาบ
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ป.6/1 , ป.6/9

1. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์จากภาพตามขั้นตอนในการเขียน โดยใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย เขียนประโยคสมบูรณ์ความเพื่่อสื่อสารอย่างชัดเจนและเหมาะสม มีมารยาทในการเขียน ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น รวมถึงมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

2. สาระสำคัญ (Main Concept)

การเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดข้อความ หรือเรื่องราวให้ผู้อื่นรับรู้ จากประสบการณ์เดิมบวกกับความคิดเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งผู้เขียนจะต้องเป็นคน ช่างคิด ช่างสังเกต รู้จักเชื่อมโยง ปรับปรุง ดัดแปลง สร้างสรรค์สถานการณ์ได้ โดยมีขั้นตอนคือ (1) กำหนดเรื่อง (2) เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความคิดใหม่ (3) สร้างภาพขยายความคิด (4) เรียบเรียงจดบันทึกเป็นหัวข้อ (5) สรุปแนวคิดของเรื่อง (6) เรียบเรียงเขียนเรื่องใช้ภาษาที่เหมาะสม และ (7) ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมจนเป็นงานเขียนที่สมบูรณ์

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

การอ่าน

1. อ่านจับใจความสำคัญ

2. อ่านสรุปความ

การเขียน

1. เขียนเรื่องสร้างสรรค์

2. เขียนตอบคำถาม

3. เขียนวิเคราะห์

4. มารยาทการเขียน

การฟัง การดู การพูด

1. นำเสนอผลงาน

2. การถามตอบ การอภิปราย 3. มารยาทการฟัง การดู การพูด

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Learners' Key Competencies)

- 4.1 ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)

ด้านความรู้ (knowledge)

- นักเรียนอธิบายหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้

ด้านทักษะ (skill)

- นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดโดยใช้กระบวนการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้
- นักเรียนใช้กระบวนการถามตอบ และการอภิปรายในการสร้างความรู้ให้ตนเอง

ด้านคุณลักษณะ (characteristic)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

7. การออกแบบกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)

1. นักเรียนชมตัวอย่างหนังสือ และงานเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ เช่น เรื่องสวดย ร้ายสายลับ แฮรี่พ็อตเตอร์ พระอภัยมณี ตำนานแห่งนาร์เนีย อลิสในแดนมหัศจรรย์ ฯลฯ แล้วร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะเด่นของงานเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยใช้โปรแกรมสุ่ม แบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) กลุ่มละ 5 คน และครูแจ้งหมายเลขประจำตัวของนักเรียน (โดยไม่ชี้แจ้งเกณฑ์การจัดหมายเลข) มีรายละเอียด ดังนี้

หมายเลข 1 คือนักเรียนกลุ่มอ่อน

หมายเลข 2 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 3 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 4 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

หมายเลข 5 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับครูใบคำชี้แจงกิจกรรม เพื่อร่วมกันวางแผนการทำงาน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานตามบทบาทหน้าที่ในใบคำชี้แจงกิจกรรม

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับแท็บเล็ตเพื่อสแกน QR Code หรือใช้โปรแกรมสำหรับการสืบค้นข้อมูลตามหน้าที่ที่กำหนดในใบชี้แจงกิจกรรม แล้วบันทึกข้อมูลในโปรแกรม Pages หรือภาพถ่าย
2. นักเรียนที่มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคนมาคัดเลือกข้อมูลที่ไม่ซ้ำซ้อน มาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิดหรือเขียนลำดับรายละเอียดข้อมูลที่กลุ่มสืบค้นมา โดยมีการทำต่อเนื่องในห้องเรียนออนไลน์ (โปรแกรม LINE) ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงาน และให้คำปรึกษา กับกลุ่ม เมื่อต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story)

1. นักเรียนที่มีหน้าที่นำที่รวบรวมข้อมูล อธิบายความรู้ที่สรุปได้ให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ เพื่อร่วมกันทำใบงานสรุปความรู้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงาน และเริ่มเขียนเรื่องโดยการตั้งชื่อเรื่องจากภาพ และเขียนแผนผังความคิดโครงสร้างเรื่อง แล้วนำมาอภิปราย เพื่อเลือกชื่อเรื่องและโครงเรื่องที่เป็นข้อสรุปของกลุ่ม
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์จากภาพที่กำหนดให้ กลุ่มละ 1 เรื่อง

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report)

1. นักเรียนที่มีหน้าที่ตรวจสอบผลงาน ตรวจสอบความถูกต้องของผลงานและนำมาให้ครูช่วยตรวจสอบอีกครั้ง
2. นักเรียนที่มีหน้าที่นำเสนอผลงาน นำผลงานของกลุ่มเผยแพร่บนห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback)

1. นักเรียนทุกคนเข้าไปอ่านงานของเพื่อนแต่ละกลุ่มในห้องเรียนออนไลน์ พร้อมกดโหวตหรือใส่ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ให้กับเรื่องที่ตนชื่นชอบ (โดยงดการกดโหวตของกลุ่มตนเอง)
2. ครูรวบรวมผลและนำผลงานที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดติดไว้ที่ป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
2. นักเรียนทำแบบทดสอบออนไลน์และทราบผลคะแนนของตนเองทันทีหลังทำ

แบบทดสอบ

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Media)

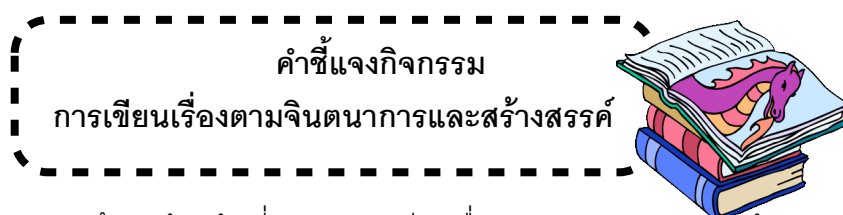
- 8.1 อุปกรณ์ดิจิทัล ได้แก่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์พกพา สมาร์ททีวี
- 8.2 แบบทดสอบออนไลน์ (Google Form)
- 8.3 หนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บทที่ 11 “สวยร้ายสายลับ”
- 8.4 ใบงานเรื่อง “การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์”

9. การประเมินผล (Learning Assessment)

- 9.1 ตรวจใบงาน
- 9.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(เรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์)
- 9.3 แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 9.4 แบบทดสอบออนไลน์
- 9.5 แบบประเมินมารยาทในการเขียน

10. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล (Criteria for Learning Assessment)

ตัวชี้วัดจากจุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
<u>ด้านความรู้ (knowledge)</u> - นักเรียนอธิบายหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้	- ตรวจใบงาน - ตรวจแบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านทักษะ (skill)</u> - นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดโดยใช้กระบวนการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ได้	- ตรวจผลงาน - ตรวจแบบทดสอบ	- แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร - แบบทดสอบ	- ผลงาน - แบบทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนใช้กระบวนการถาม/ตอบและการอภิปราย ในการสร้างความรู้ให้ตนเอง	- ตรวจใบงาน - ตรวจแบบทดสอบ - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- ใบงาน - แบบทดสอบ - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- ใบงาน - แบบทดสอบ - นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านคุณลักษณะ (characteristic)</u> - นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	- ตรวจผลงาน - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- แบบประเมินผลงาน - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- ผลงาน - นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน	- ตรวจผลงาน	- แบบประเมินผลงาน	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ“การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์” และเขียนเรื่องจากภาพ ตามหน้าที่ที่กำหนดให้

รายละเอียดหน้าที่ของนักเรียน

ช่วงการศึกษาค้นคว้า :

หมายเลข ๑ รับไปคำชี้แจง อ่านรายละเอียดให้ครบถ้วนและแจ้งกับสมาชิกภายในกลุ่ม ให้ละเอียด ชัดเจน และสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์

หมายเลข ๒ และ ๓ รับแท็บเล็ตจากอาจารย์แล้วแจกให้สมาชิกในกลุ่มและสืบค้นหลักการ องค์ประกอบ และวิธีการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

หมายเลข ๔ และ ๕ สืบค้นเกี่ยวกับลักษณะผู้เขียนที่ดี และลักษณะโครงสร้างของเรื่อง ตามจินตนาการและสร้างสรรค์ จากนั้นรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคน มาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิดแล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ

ช่วงการเขียนเรื่อง :

หมายเลข ๑-๓ ตั้งชื่อเรื่องจากภาพ เขียนแผนผังความคิดโครงสร้างเรื่อง แล้วร่วมกัน เขียนเรื่องหลังจากที่สมาชิกในกลุ่มคัดเลือกชื่อเรื่องและโครงสร้างของเรื่อง เรียบร้อยแล้ว

หมายเลข ๔ และ ๕ ตั้งชื่อเรื่องจากภาพ เขียนแผนผังความคิดโครงสร้างเรื่อง แล้วร่วมกัน เขียนเรื่อง หลังจากทีสมาชิกในกลุ่มคัดเลือกชื่อเรื่องและโครงสร้างของเรื่อง เรียบร้อยแล้ว และตรวจสอบข้อมูลและความถูกต้องของผลงาน

ช่วงการนำเสนอผลงาน :

หมายเลข ๒ และ ๓ เผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

แหล่งการเรียนรู้แนะนำ

ชื่อ _____ ชั้น ป.๖/ _____ เลขที่ _____

ใบงานการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ คือ _____

โดยมีหลักการ คือ _____

๒. โครงสร้างของเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๒.๑ _____

๒.๒ _____

๒.๓ _____

๒.๔ _____

๒.๕ _____

๓. ขั้นตอนในการฝึกเขียน เรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ มีดังนี้

๓.๑ _____

๓.๒ _____

๓.๓ _____

๓.๔ _____

๓.๕ _____

๓.๖ _____

๔. องค์ประกอบของเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๔.๑ _____

๔.๒ _____

๔.๓ _____

๔.๔ _____

๔.๕ _____

๔.๖ _____

๕. ผู้เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ที่ดี ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ _____

แบบประเมินความสามารถในการเขียน
เรื่อง การเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์จากภาพที่กำหนดให้
และวางแผนการเขียน
ด้วยแผนผังความคิด

วางแผนการเขียนด้วยแผนผังความคิด

นำเรื่อง (แนะนำตัวละครหลัก)

๑. _____
๒. _____
๓. _____

เนื้อเรื่อง (ลำดับประเด็น)

บทสรุปของเรื่อง

ข้อคิด

แนวคิดของเรื่อง

แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(เรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์)

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินงานของนักเรียนแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

เลขที่	การตั้งชื่อเรื่อง			แนวคิดของเรื่อง			การลำดับเหตุการณ์			อักขรวิธี			ข้อคิดของเรื่อง			รวม 15 คะแนน
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
15 - 11	ดีมาก
10 - 8	ดี
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(เรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์)

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. การตั้งชื่อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่องน่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อ เรื่อง	ตั้งชื่อเรื่อง ได้สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง	ตั้งชื่อเรื่อง ไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง
2. แนวคิดของเรื่อง	แนวคิดของเรื่อง น่าสนใจ น่าติดตาม สอดคล้องกับภาพและ มีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่อง สอดคล้องกับภาพ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน	แนวคิดของเรื่อง ไม่สอดคล้องกับภาพ หรือไม่มีคุณค่าต่อ ผู้อ่าน
3.การลำดับ เหตุการณ์	ลำดับเหตุการณ์และ เรียบเรียงเรื่องราวใน เรื่องได้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กันโดยเริ่มต้น จากการนำเรื่อง ตาม ด้วยการแสดงปม ปัญหาของเรื่อง แล้ว แสดงการคลี่คลาย และ สุดท้ายมีข้อเตือนใจ ท้ายเรื่อง	ลำดับเหตุการณ์ใน เรื่อง โดยไม่ได้เริ่มต้น จากการนำเรื่อง ตาม ด้วยการแสดงปม ปัญหาของเรื่องแล้ว แสดงการคลี่คลาย และสุดท้ายมีข้อ เตือนใจท้ายเรื่อง ซึ่งไม่ ทำให้เรื่องไม่ว่กวน หรือลำดับ เหตุการณ์ ได้ครบทุกส่วน แต่เรียบเรียง เรื่องราว ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ทั้งหมด	ลำดับเหตุการณ์ใน เรื่องโดยขาดส่วนใด ส่วนหนึ่งไป จนทำให้ การเรียบเรียง เรื่องราวไม่ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน หรือมีความว่กวน
4. อักษรวิธีการ เขียน	เขียนสะกุดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์	เขียนสะกุดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์	เขียนสะกุดคำ วางรูปสระ

	ใช้เครื่องหมาย วรรค ตอนได้ถูกต้องทุกคำ ใช้ประโยคสมบูรณ์ ถูกต้องชัดเจน ใช้ คำเชื่อมประโยคได้ อย่างถูกต้อง สละสลวย และเขียนด้วย ลายมือบรรจงเรียบร้อย รักษาความสะอาดใน การเขียน	ใช้เครื่องหมายวรรค ตอน ผิดไม่เกิน 5 คำ ใช้ประโยคสมบูรณ์ ถูกต้องทุกประโยค แต่อาจใช้คำเชื่อมผิด ไม่เกิน 3 ตำแหน่ง และเขียนด้วย ลายมือบรรจง เรียบร้อยรักษาความ สะอาดในการเขียน	วรรณยุกต์ ใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดเกิน 5 คำ ใช้ประโยคไม่ สมบูรณ์ความ ใช้ คำเชื่อมผิดเกิน 3 ตำแหน่งหรือไม่เขียน ด้วยลายมือบรรจง ไม่รักษาความสะอาด ในการเขียน
5. ข้อคิดของเรื่อง	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง และเป็น ประโยชน์ต่อผู้อื่น	ข้อคิดสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง	ข้อคิดไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง

เกณฑ์การตรวจใบงาน “เรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์”

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (2 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบ ทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานไม่ครบ ทุกส่วน หรือเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การสังเกตการณ์ปฏิบัติการกลุ่ม

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. ส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น สม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น บางครั้ง	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น น้อย
2. กระตือรือร้นใน การทำงาน	มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติการ กลุ่มอย่างดียิ่ง	มีความกระตือรือร้น ไม่เฉยเมยในการ ปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม	ไม่กระตือรือร้นหรือ เฉยเมย ในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม
3. รับผิดชอบในงาน ที่ได้รับมอบหมาย	มีความรับผิดชอบใน งานและหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายสม่ำเสมอ	มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายดี	ไม่มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย
4. ขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ	มีขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ ตาม กำหนดเวลาอย่าง สม่ำเสมอ	มีขั้นตอนในการ ทำงานตาม กำหนดเวลา ปานกลาง	ทำงานไม่เป็นขั้นตอน ตามกำหนดเวลา
5. เวลาในการ ทำงาน	ใช้เวลาในการทำงาน อย่างเหมาะสมเสมอ	ใช้เวลาในการ ทำงานอย่าง เหมาะสมปานกลาง	ใช้เวลาในการทำงาน ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบ

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการเขียน

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธีอย่าง สร้างสรรค์ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น เขียนสิ่งที่เป็นจริงมีประโยชน์ มีการค้นคว้าข้อมูลอย่างถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาดเรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ดี (2 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาด เรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอหากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาด และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น น้อยกว่าร้อยละ 50
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การโฆษณา เวลา 3 คาบ
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ป. 6/2 , ป. 6/4 , ป. 6/5 ท 2.1 ป.6/2 , ป.6/9

1. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

นักเรียนสามารถเขียนโฆษณา โดยใช้คำสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจน มีรายละเอียดครบถ้วน รูปแบบการเขียนเหมาะสม และการใช้ถ้อยคำสำนวนเป็นภาษาทางการหรือกึ่งทางการก็ได้ตามความเหมาะสม สามารถวางแผนขั้นตอนในงานเขียน และมีมารยาทในการเขียนโฆษณา รวมถึงปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

2. สาระสำคัญ (Main Concept)

การโฆษณา เป็นการเขียน พูด หรือการใช้สื่อผสม เพื่อดึงใจให้กระทำตามความต้องการของผู้โฆษณา ส่วนใหญ่ใช้ในการขายสินค้ามักพบในสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อต่าง ๆ มักให้ข้อมูลคุณภาพสินค้าเกินจริง การฟัง การดู หรืออ่านโฆษณา จึงควรพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริง ความน่าเชื่อถือของคำโฆษณา และตรวจสอบสินค้าก่อนซื้อทุกครั้ง โดยการเขียนโฆษณาจะต้องมีรายละเอียดครบถ้วน รูปแบบการเขียน และการใช้ถ้อยคำสำนวนเป็นภาษาทางการหรือกึ่งทางการก็ได้ตามความเหมาะสม

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

การอ่าน

1. อ่านจับใจความสำคัญ	2. อ่านสรุปความ

การเขียน

1. เขียนโฆษณา	2. มารยาทการเขียน

การฟัง การดู การพูด

1. นำเสนอผลงาน	2. การถามตอบ การอภิปราย
3. มารยาทการฟัง การดู การพูด	

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Learners' Key Competencies)

- 4.1 ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)

ด้านความรู้ (knowledge)

- นักเรียนอธิบายหลักการเขียนโฆษณาได้

ด้านทักษะ (skill)

- นักเรียนใช้กระบวนการเขียนโฆษณาสินค้าที่ตนสร้างสรรค์เองเขียนโฆษณาตามที่กำหนดได้

- นักเรียนใช้กระบวนการถาม-ตอบ และการอภิปรายในการสร้างความรู้ให้ตนเอง

ด้านคุณลักษณะ (characteristic)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

7. การออกแบบกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)

1. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์แนะนำโรงเรียน จาก Smart TV ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน แล้วร่วมกันเสนอความคิดอย่างอิสระโดยใช้เว็บไซต์ menti (www.mentimeter.com) จากคำถาม “จะทำให้โรงเรียนของเรา เป็นที่รู้จักมากขึ้น” (แนวการตอบ : แจกใบปลิว ปิดป้ายประกาศ โฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ หรือสื่อออนไลน์ เป็นต้น)

2. นักเรียนอภิปรายต่อด้วยคำถาม ดังนี้

- การกระทำที่ต้องการให้บุคคลอื่นได้รู้จักสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยวิธีการต่าง ๆ ตามที่นักเรียนได้ตอบมานั้น เรียกว่าอะไร (แนวการตอบ : การโฆษณา)

- นักเรียนเคยตัดสินใจซื้อสินค้าเพราะเชื่อโฆษณาจากสื่อต่าง ๆ หรือไม่ แล้วผลการใช้สินค้านั้นตรงตามที่ระบุในโฆษณาหรือไม่ อย่างไร

- นักเรียนจะมีวิธีอย่างไรในการพิจารณาว่า โฆษณาที่ได้อ่าน ฟัง หรือดูนั้นน่าเชื่อถือ

3. นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมตามครูแจ้งหมายเลขประจำตัวของนักเรียน โดยมีรายละเอียด

ดังนี้

หมายเลข 1 คือนักเรียนกลุ่มอ่อน

หมายเลข 2 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 3 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 4 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

หมายเลข 5 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับครูใบคำชี้แจงกิจกรรม เพื่อร่วมกันวางแผนการทำงาน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานตามบทบาทหน้าที่ในใบคำชี้แจงกิจกรรม

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มสแกน QR Code เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูลตามหน้าที่ที่กำหนด ในใบชี้แจงกิจกรรม

2. นักเรียนที่มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคนมาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด ซึ่งมีการทำต่อเนื่องในห้องเรียนออนไลน์ (โปรแกรม LINE) ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงาน และให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือ

3. นักเรียนร่วมกันทำใบงาน "การฟัง การดูและการเขียนโฆษณา" เพื่อสะสมคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story)

1. นักเรียนหมายเลข 1 และ 5 ช่วยกันสร้างสรรค์สินค้าหรือบริการ แล้วใช้ Apple Pencil วาดภาพลงใน Ipad พร้อมทั้งเขียนอธิบายลักษณะ คุณสมบัติ และข้อดีของสินค้าและบริการนั้น ๆ ให้สมาชิกในกลุ่มทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการเขียนโฆษณา

2. นักเรียนหมายเลข 2 , 3 และ 4 คิดคำและข้อความที่จะใช้ในการเขียนโฆษณาของ แต่ละคน

พร้อมทั้งรูปแบบการจัดวางและการตกแต่งแผ่นงานการโฆษณาแล้วนำมาประชุมเพื่อคัดเลือกปรับปรุง และร่วมกันเขียนโฆษณาจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report)

1. นักเรียนหมายเลข 1 และ 5 ตรวจสอบผลงาน โดยตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของผลงานอย่างถี่ถ้วน
2. นักเรียนหมายเลข 1 นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนโดยนำภาพโปสเตอร์โฆษณาของกลุ่มขึ้นฉายบน Smart TV และนักเรียนหมายเลข 5 เผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback)

1. นักเรียนทุกคนเข้าไปอ่านงานของเพื่อนแต่ละกลุ่มในห้องเรียนออนไลน์ พร้อมกดโหวตหรือใส่ ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ให้กับเรื่องที่ตนชื่นชอบ (โดยการกดโหวตของกลุ่มตนเอง)
2. ครูสรุปผลคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมและนำผลงานที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดแสดงไว้ที่ป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนโฆษณา
2. นักเรียนทำแบบทดสอบออนไลน์และทราบผลคะแนนของตนเองทันทีหลังทำแบบทดสอบ

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Media)

- 8.1 อุปกรณ์ดิจิทัล ได้แก่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์พกพา สมาร์ททีวี Apple pencil
- 8.2 แบบทดสอบออนไลน์ (Google Form)
- 8.3 หนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 8.4 ใบงาน เรื่อง “การฟัง การดูและการเขียนโฆษณา”

9. การประเมินผล (Learning Assessment)

- 9.1 ตรวจใบงาน
- 9.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนโฆษณา)
- 9.3 สังเกตและประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 9.4 แบบทดสอบออนไลน์

9.5 แบบประเมินมารยาทในการเขียน

10. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล (Criteria for Learning Assessment)

ตัวชี้วัดจากจุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
<u>ด้านความรู้</u> - นักเรียนอธิบายหลักการเขียนโฆษณาได้	- ตรวจใบงาน - ตรวจแบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	- ใบงาน - แบบทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านทักษะ</u> - นักเรียนใช้กระบวนการเขียนโฆษณาสินค้าที่ตนสร้างสรรค์เองเขียนโฆษณาตามที่กำหนดได้	- ตรวจผลงานการเขียนโฆษณา - ตรวจแบบทดสอบ	- แบบประเมินความสามารถในการสื่อสาร (การเขียนโฆษณา) - แบบทดสอบ	- นักเรียน - แบบทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนใช้กระบวนการถาม/ตอบและการอภิปราย ในการสร้างความรู้ให้ตนเอง	- ตรวจแบบทดสอบ - สังเกตการ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- แบบทดสอบ - แบบสังเกต การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	- แบบทดสอบ - นักเรียน - ใบงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับดี

	- ตรวจใบ งาน	- ใบงาน		
<u>ด้านคุณลักษณะ</u> - นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	- ตรวจใบ งาน - ตรวจ ผลงาน การเขียน โฆษณา - สังเกต การ ปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- ใบงาน -แบบ ประเมิน ความสาม ารวใน สื่อสาร (การเขียน โฆษณา) - แบบสังเกต การปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- ใบงาน - แบบทดสอบ บ - นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน	- ตรวจ ผลงาน การเขียน โฆษณา	-แบบ ประเมิน มารยาทใน การเขียน	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี

คำชี้แจงกิจกรรมการฟัง การดูและการเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ “การฟัง การดูและการเขียนโฆษณา” และเขียนโฆษณาสินค้า ตามหน้าที่ที่กำหนดให้

บทบาทของนักเรียน

ช่วงการศึกษาค้นคว้า :

หมายเลข ๑ และ ๒ สืบค้นเกี่ยวกับการโฆษณาและการโฆษณาชวนเชื่อ โดยต้องศึกษาความหมาย ลักษณะ จุดประสงค์ของการโฆษณาและการพิจารณาโฆษณาจากนั้นเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิดแล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจให้ละเอียด ชัดเจน

หมายเลข ๓ และ ๔ รับแท็บเล็ตจากอาจารย์แล้วแจกให้สมาชิกในกลุ่มและสืบค้นวิธีการเขียนโฆษณา และการใช้ภาษาในการเขียนโฆษณาจากนั้นเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด แล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจให้ละเอียด ชัดเจน

หมายเลข ๕ รับใบคำชี้แจง อ่านรายละเอียดให้ครบถ้วนและแจ้งกับสมาชิกภายในกลุ่มให้ละเอียด ชัดเจน และสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานเขียนโฆษณา

ช่วงการเขียนโฆษณา :

หมายเลข ๑ และ ๕ สร้างสรรค์สินค้าหรือบริการ แล้ววาดภาพพร้อมทั้งเขียนอธิบายลักษณะ คุณสมบัติ และข้อดีของสินค้าและบริการนั้นๆ ให้สมาชิกในกลุ่มทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการเขียนโฆษณาและหลังจากเขียนโฆษณาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง ของผลงานอย่างถี่ถ้วน

หมายเลข ๒ - ๔ หลังจากทราบลักษณะสินค้าและบริการที่จะเขียนโฆษณาเรียบร้อยแล้วให้แต่ละคนคิดคำขวัญและข้อความที่จะใช้ในการเขียนโฆษณาพร้อมทั้งรูปแบบการจัดวางและการตกแต่งแผนงานการโฆษณาแล้วนำมาประชุมเพื่อคัดเลือก ปรับปรุงและร่วมกันเขียนโฆษณาจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ช่วงการนำเสนอผลงาน :

หมายเลข ๑ นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

หมายเลข ๕ เผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

แหล่งการเรียนรู้แนะนำ

ชื่อ _____ ชั้น ป.๖/ _____ เลขที่ _____

ใบงานการฟัง การดูและการเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. การโฆษณา หมายถึง _____

โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ _____

๒. การโฆษณาชวนเชื่อ หมายถึง _____

โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ _____

๓. หลักในการพิจารณาโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่

๓.๑ _____

๓.๒ _____

๓.๓ _____

๓.๔ _____

๓.๕ _____

๔. หลักในการเขียนโฆษณา มีดังนี้

๔.๑ _____

๔.๒ _____

๔.๓ _____

๔.๔ _____

๔.๕ _____

๔.๖ _____

๕. การใช้ภาษาในการเขียนโฆษณา ประกอบด้วย

๕.๑ _____

๕.๒ _____

๕.๓ _____

แบบประเมินความสามารถในการเขียน

เรื่อง การเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโฆษณาสินค้าที่สมมติขึ้นเอง ๑ ชนิด พร้อมภาพประกอบ

****ควรมีข้อมูลตัวสินค้า รายละเอียดด้านสรรพคุณหรือคุณสมบัติ ราคา สถานที่จำหน่าย
ประโยชน์**

ใช้ข้อความที่น่าสนใจ จดจำง่าย

23													
24													
25													
26													
27													
28													
29													
30													

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12- 10	ดีมาก
9 - 6	ดี
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนโฆษณา)

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. โครงสร้างข้อความ ในโฆษณา	ประกอบด้วยโครงสร้าง 5 ส่วน ได้แก่ หัวเรื่อง หัวเรื่องรอง ข้อความ โฆษณา ภาพประกอบ และ สรุป	ประกอบด้วยโครงสร้าง 3-4 ส่วน ได้แก่ หัวเรื่อง หัวเรื่องรอง ข้อความ โฆษณา ภาพประกอบ และสรุป	ประกอบด้วยโครงสร้าง น้อยกว่า 3 ส่วน ได้แก่ หัวเรื่อง หัวเรื่องรอง ข้อความโฆษณา ภาพประกอบ และสรุป
2. การเขียนหัวเรื่อง	การใช้ถ้อยคำสั้น กระชับ ได้ใจความ น่าสนใจและดึงดูด ความสนใจ โดยใช้ภาษา ที่สะดุดตาหรือใช้ตัวอักษรที่ มีความชัดเจนมีความโดดเด่น มากกว่าส่วนอื่น ๆ	การใช้ถ้อยคำสั้น กระชับ ได้ใจความ โดยใช้ภาษา ที่สะดุดตาหรือใช้ ตัวอักษร ที่มีความชัดเจน มีความโดดเด่นมากกว่า ส่วนอื่น ๆ	ขาดการใช้ถ้อยคำสั้น กระชับ ได้ใจความหรือ การใช้ ภาษาที่สะดุดตา หรือใช้ ตัวอักษรที่มีความชัดเจน มีความโดดเด่นมากกว่า ส่วนอื่น ๆ
3. การเขียนข้อความ โฆษณา	กล่าวถึงประโยชน์ สรรพคุณ รายละเอียดของสินค้า ราคา คุณภาพ โดยมีหลักฐานต่าง ๆ เช่น การรับประกันคุณภาพ จากสถาบันต่าง ๆ ความคิดเห็นจากบุคคลที่มี ชื่อเสียง หรือความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น ใช้ตัวอักษรที่มีขนาดเล็กกว่า หัวเรื่องและมีการใช้คำขวัญ ในส่วนสรุป	กล่าวถึงประโยชน์ สรรพคุณ รายละเอียด ของสินค้า ราคา คุณภาพ และใช้ตัวอักษร ที่มีขนาดเล็กกว่าหัวเรื่อง	ขาดการกล่าวถึง ส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น ประโยชน์ สรรพคุณ รายละเอียดของสินค้า ราคา คุณภาพ หรือการ ใช้ตัวอักษร ที่มีขนาดเล็กกว่าหัวเรื่อง

4. อักษรวิธี	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้องทุกคำ ใช้ประโยคถูกต้องชัดเจน สละสลวยและเขียนด้วย ลายมือบรรจงเรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผิดไม่เกิน 5 คำ ใช้ประโยคถูกต้อง และ เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อยรักษา ความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และประโยคผิด เกิน 5 คำ/ประโยค หรือไม่เขียนด้วยลายมือ บรรจงเรียบร้อย ไม่รักษาความสะอาด ในการเขียน
--------------	--	--	--

เกณฑ์การตรวจใบงาน “การฟัง การดูและการเขียนโฆษณา”

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (2 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบ ทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานไม่ครบ ทุกส่วน หรือเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. ส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น สม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น บางครั้ง	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น น้อย
2. กระตือรือร้นใน การทำงาน	มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรม กลุ่มอย่างดีเยี่ยม	มีความกระตือรือร้น ไม่เฉยเมยในการ ปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม	ไม่กระตือรือร้นหรือ เฉยเมย ในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม
3. รับผิดชอบในงาน ที่ได้รับมอบหมาย	มีความรับผิดชอบใน งานและหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายสม่ำเสมอ	มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายดี	ไม่มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย
4. ขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ	มีขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ ตาม กำหนดเวลา อย่างสม่ำเสมอ	มีขั้นตอนในการ ทำงานตาม กำหนดเวลา ปานกลาง	ทำงานไม่เป็นขั้นตอน ตามกำหนดเวลา
5. เวลาในการ ทำงาน	ใช้เวลาในการทำงาน อย่างเหมาะสมเสมอ	ใช้เวลาในการ ทำงานอย่าง เหมาะสม ปานกลาง	ใช้เวลาในการทำงาน ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบ

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการเขียน

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธีอย่าง สร้างสรรค์ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น เขียนสิ่งที่เป็นจริงมีประโยชน์มี การค้นคว้าข้อมูลอย่างถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับรูปแบบ ของงานเขียน เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาดเรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ดี (2 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาด เรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอหากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาด และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น น้อยกว่าร้อยละ 50
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การสรุปความ เวลา 3 คาบ
 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ป.6/5 , ป.6/9

1. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านหรือฟังได้ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมสาระสำคัญของเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง เลือกคำในการเขียนสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจน เรียบเรียงประโยคได้อย่างเหมาะสม มีมารยาทในการเขียน รวมถึงปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

2. สาระสำคัญ (Main Concept)

การสรุปความ คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงโดยให้ครอบคลุมสาระสำคัญของเรื่องด้วยการตั้งคำถามว่า ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการให้รับรู้เรื่องใด มีใครเกี่ยวข้องทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร และเกิดผลอย่างไร หรือการเขียนแผนภาพความคิดหรือแผนภาพโครงเรื่องโดยเขียนคำ สำคัญไว้ในแผนภาพ แล้วนำมาเรียบเรียงให้ได้ความครบครอบคลุมความรู้ทั้งหมดเพื่อจะสามารถนำสาระสำคัญมาใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะการค้นคว้า ความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

การอ่าน

1. อ่านจับใจความสำคัญ
2. อ่านสรุปความ

การเขียน

1. เขียนแผนภาพความคิด
2. เขียนตอบคำถาม
3. เขียนสรุปความ
4. มารยาทในการเขียน

การฟัง การดู การพูด

1. นำเสนอผลงาน
2. การถามตอบ การอภิปราย
3. มารยาทการฟัง การดู การพูด

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Learners' Key Competencies)

- 4.1 ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)

ด้านความรู้ (knowledge)

- นักเรียนอธิบายวิธีการเขียนสรุปความรู้ได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ (skill)

- นักเรียนเขียนสรุปความรู้โดยใช้หลักการเขียนแผนภาพความคิด
- นักเรียนเขียนสรุปความได้ได้ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือฟัง

ด้านคุณลักษณะ (characteristic)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

7. การออกแบบกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)

1. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์จากเว็บไซต์เรื่อง “เข้าใจ ASEAN ผ่านการ์ตูน” ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการเปิดอาเซียนด้วยคำถาม ต่อไปนี้

- นักเรียนรู้ความหมายหรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนหรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนทราบข่าวเกี่ยวกับการเปิดประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการหรือไม่

เมื่อปี พ.ศ. ไດ

- นักเรียนสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงบ้างหรือไม่ อย่างไร

2. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับผลกระทบต่อนตนเองและประเทศ เนื่องจากการไม่ทราบบทบาทและบริบทของประเทศไทยรวมถึงประชาชนไทยในประชาคมอาเซียน

3. นักเรียนนำเสนอแนวทางในการรับทราบข้อมูล ข่าวสารและศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่ง่าย และสะดวกที่สุด (แนวคำตอบ : สืบค้นจากเว็บไซต์ E-book และบทความออนไลน์ เป็นต้น)

4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม โดยความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) กลุ่มละ 5 คน และครูแจ้งหมายเลขประจำตัวของนักเรียน (โดยไม่ชี้แจงเกณฑ์การจัดหมายเลข) มีรายละเอียดดังนี้

หมายเลข 1 คือนักเรียนกลุ่มอ่อน

หมายเลข 2 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 3 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 4 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

หมายเลข 5 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับคู่มือใบคำชี้แจงกิจกรรม เพื่อร่วมกันวางแผนการทำงาน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานตามบทบาทหน้าที่ในใบคำชี้แจง

กิจกรรม

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับคอมพิวเตอร์พกพา เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูลตามหน้าที่ที่กำหนด ตามใบชี้แจงกิจกรรม

2. นักเรียนที่มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคนมาคัดเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไม่ซ้ำซ้อนกัน (ทำต่อเนื่องในห้องเรียนออนไลน์ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้าของงาน และให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือ)

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story)

1. นักเรียนหมายเลข 4 และ 5 กำหนดประเด็นหลักและประเด็นรองในการสรุปความให้ชัดเจนและอธิบายรายละเอียดโดยสังเขปให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ

2. นักเรียนหมายเลข 1 , 2 และ 3 ศึกษาข้อมูลที่ถูกคัดเลือกแล้วเขียนเป็นแผนภาพความคิดเพื่อสรุปความ จากประเด็นที่เพื่อนหมายเลข 4 และ 5 กำหนดไว้

3. นักเรียนหมายเลข 4 และ 5 ตรวจสอบความครบถ้วนของแผนภาพความคิด และ
ปรับแก้ตามความเห็น ของกลุ่ม

4. นักเรียนหมายเลข 4 และ 5 เรียบเรียงและเขียนสรุปความจากแผนภาพความคิด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report)

1. นักเรียนร่วมกันอ่านผลงาน เพื่อนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนนำไปเผยแพร่
2. นักเรียนหมายเลข 1 , 2 และ 3 ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของผลงานก่อนเผยแพร่
3. นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาด้วยโปรแกรมนำเสนอหน้าชั้นเรียน และเผยแพร่ผลงาน
บนห้องเรียนออนไลน์

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback)

1. นักเรียนทุกคนเข้าไปอ่านงานของเพื่อนแต่ละกลุ่มในห้องเรียนออนไลน์ พร้อมกดโหวต
หรือใส่ ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ให้กับผลงานที่ตนชื่นชอบ (โดยการกดโหวตของกลุ่มตนเอง)
2. ครูรวบรวมผลและนำผลงานที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดติดไว้ที่ป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนสรุปความ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบออนไลน์และทราบบลคะแนนของตนเองทันทีหลังทำแบบทดสอบ

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

- 8.1 อุปกรณ์ดิจิทัล ได้แก่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์พกพา และสมาร์ตทีวี
- 8.2 หนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บทที่ 13 “ประชาคมอาเซียน”
- 8.3 แบบทดสอบออนไลน์

9. การประเมินผล

- 9.1 ตรวจแผนภาพความคิด
- 9.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนสรุปความ)
- 9.3 แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 9.4 แบบทดสอบ
- 9.5 แบบประเมินมารยาทในการเขียน

10. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัดจาก จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ วัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
<u>ด้านความรู้</u> - นักเรียนอธิบายวิธีการ เขียนสรุปความรู้ได้ ถูกต้อง	- ตรวจใบ งาน - ตรวจแบบ ทดสอบ	- ใบงาน -แบบ ทดสอบ	- ใบงาน -แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านทักษะ</u> - นักเรียนใช้หลักการ เขียน แผนภาพความคิด ในสรุป ความรู้	-ตรวจ แผนภาพ ความคิด	-แบบ ประเมิน แผนภาพ ความคิด	- นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนเขียนสรุป ความ ได้ครอบคลุมเนื้อหา สาระ สำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือฟัง	- ตรวจ ผลงาน การเขียน สรุปความ - ตรวจแบบ ทดสอบ	- แบบ ประเมิน ความสามา รถในสื่อสาร (การเขียน สรุปความ) -แบบ ทดสอบ	- นักเรียน -แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี

<u>ด้านคุณลักษณะ</u> - นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกต การ ปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- แบบ สังเกต การ ปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้น ไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนมีมารยาท ในการเขียน	- ตรวจ ผลงาน การเขียน สรุปความรู้	-แบบ ประเมิน มารยาทใน การเขียน	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนใน ระดับดีขึ้น ไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี

คำชี้แจงกิจกรรมการสรุปความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ “การสรุปความ”ตามหน้าที่ที่กำหนดให้ โดยเลือกหัวข้อที่ต้องการศึกษาและสรุปความรู้ ๑ หัวข้อ แล้วร่วมกันศึกษารวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้อง พร้อมเขียนสรุปความเพื่อนำเสนอ

หัวข้อการศึกษา

- ๑) ความหมายและความเป็นมาของประชาคมอาเซียน
- ๒) ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนฉบับที่ ๑
- ๓) ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนฉบับที่ ๒
- ๔) วัตถุประสงค์หลักและกฎบัตรอาเซียน
- ๕) ประเทศไทยจะได้ประโยชน์อะไรจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน
- ๖) การพัฒนาตนเองในสังคมประชาคมอาเซียน

บทบาทของนักเรียน

ช่วงการศึกษาค้นคว้า :

หมายเลข ๑ :

- รับใบคำชี้แจง อ่านรายละเอียดให้ครบถ้วนแล้วแจ้งกับสมาชิกภายในกลุ่มให้ละเอียด ชัดเจน
- ทำใบงานการสรุปความให้เสร็จสมบูรณ์
- สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องการศึกษาและสรุปความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และน่าเชื่อถือ (ต้องระบุแหล่งข้อมูล) แล้วนำเสนอต่อกลุ่มในคาบเรียน

หมายเลข ๒ และ ๓ :

- รับคอมพิวเตอร์พกพาจากอาจารย์แล้วแจกให้สมาชิกในกลุ่ม
- สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องการศึกษาและสรุปความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและน่าเชื่อถือ (ต้องระบุแหล่งข้อมูล) แล้วนำเสนอต่อกลุ่มในคาบเรียน
- รวบรวมและคัดเลือกข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทั้งหมด
- ทำใบงานการสรุปความให้เสร็จสมบูรณ์

หมายเลข ๔ และ ๕ :

- สืบค้นหลักการและขั้นตอนการสรุปความโดยละเอียดจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จากนั้นรวบรวมข้อมูล มาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด แล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและนำเสนอต่อกลุ่มบนห้องเรียนออนไลน์ร่วมด้วย

- ทำใบงานการสรุปความให้เสร็จสมบูรณ์

ช่วงการเขียนสรุปความ :

หมายเลข ๔ และ ๕ :

- ศึกษาข้อมูลที่ถูกคัดเลือก แล้วเขียนประเด็นหลักและประเด็นรอง เพื่อให้เพื่อนหมายเลข ๑ , ๒ และ ๓ นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องเขียนในแผนภาพความคิดสรุปความ

- ตรวจสอบความครบถ้วนของแผนภาพความคิด และปรับแก้ตามความเห็นของกลุ่ม

- เรียบเรียงและเขียนสรุปความจากแผนภาพความคิด

หมายเลข ๑ : ศึกษาข้อมูลที่ถูกคัดเลือกแล้วเขียนแผนภาพความคิดเพื่อสรุปความจากประเด็นรองที่เพื่อนหมายเลข ๔ และ ๕ กำหนดไว้

หมายเลข ๒ และ ๓ : ศึกษาข้อมูลที่ถูกคัดเลือก แล้วเขียนแผนภาพความคิดเพื่อสรุปความประเด็นรองที่เพื่อนหมายเลข ๔ และ ๕ กำหนดไว้

ช่วงการนำเสนอผลงาน :

สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันอ่านผลงาน เพื่อนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนนำไปเผยแพร่

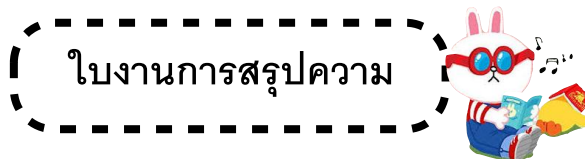
หมายเลข ๑ , ๒ และ ๓ ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของผลงานก่อนเผยแพร่ และนำเสนอผลการศึกษาน้ำขึ้นเรียน

หมายเลข ๔ และ ๕ นำเสนอผลการศึกษาน้ำขึ้นเรียนและเผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

แหล่งเรียนรู้แนะนำ

ชื่อ _____ ชั้น ป.๖/ _____ เลขที่ _____

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเขียนเติมคำตอบให้ถูกต้อง

๑. การสรุปความ หมายถึง _____

๒. ใจความสำคัญ หมายถึง _____

๓. หลักในการจับใจความสำคัญ ได้แก่

๓.๑) _____

๓.๒) _____

๓.๓) _____

๔. ประโยชน์ของการสรุปความให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่อง คือ _____

๕. วิธีการสำคัญ ที่จะช่วยให้สรุปความได้ครบถ้วน มี ๒ วิธี คือ

๕.๑) _____ แล้ว _____ เรียบเรียงให้ได้

ความครบต่อเนื่องและครอบคลุมเนื้อความเดิม

๕.๒) _____ โดยเขียน _____

แล้ว _____ เรียบเรียงให้ได้ความครบต่อเนื่องและครอบคลุมเนื้อความเดิม

๖. วิธีการตั้งคำถามในการสรุปความ ควรตั้งว่าอย่างไร _____

๗. ขั้นตอนสุดท้ายของการสรุปความ คือ _____ เพื่อตรวจสอบว่าเนื้อความที่สรุปได้นั้น

ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของเรื่อง โดยมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และไม่มีใจความซ้ำซ้อน

๘. หากมีการนำข้อมูลที่สรุปความมาใช้จำเป็นต้อง _____ แหล่งที่มาของเรื่อง

๙. “การบิดคำ การใช้คำอื่นที่มีความหมายเหมือนกัน การใช้คำเชื่อมและการลำดับใจความสำคัญ

ให้เชื่อมโยงกัน” เป็นขั้นตอนใดของการสรุปความ _____

๑๐. เนื้อความส่วนใดของเรื่อง ที่จะไม่นำมาเขียนสรุปความ (ระบุยกตัวอย่างให้ชัดเจน)

ข้าวเปลือกสองหาบ

มีพี่น้องคูหนึ่ง ตั้งแต่เด็กรักใคร่สามัคคีกันมาก ครั้นโตเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากต่างก็แต่งงานมีครอบครัวแล้ว พ่อแม่ จึงให้พวกเขาแยกบ้านกันอยู่ แยกบ้านไม่แยกนาในสมัยก่อนเป็นเรื่องธรรมดา พี่น้องคูนี้ก็เช่นเดียวกัน มีอยู่ปีหนึ่ง หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ต่างก็แบ่งข้าวเปลือกกันคนละครึ่งหาบกลับไปบ้านของตน แล้วกองไว้ที่ลานตากข้าว หน้าบ้าน ตกค่ำผู้เป็นพี่ก็คิดว่า “น้องชายอายุยังน้อย ลูก ๆ ก็ยังเล็กอยู่ เราควรที่จะช่วยเหลือเขาให้มากถึงจะถูก” เมื่อ คิดเช่นนั้นแล้วก็หาบข้าวเปลือกหนึ่งหาบ ไปที่บ้านของน้องชายอย่างเงียบ ๆ ฝ่ายน้องชายก็คิดเช่นเดียวกันว่า “พี่ชาย มีลูกหลายคนแบ่ง ข้าวเปลือกได้เพียงไม่กี่หาบจะพอกินได้อย่างไร?” คิดแล้วก็หาบข้าวเปลือกหนึ่งหาบส่งไปที่บ้าน ของพี่ชายอย่างเงียบ ๆ รุ่งเช้าเขาทั้งสองต่างก็ประหลาดใจ ที่ข้าวเปลือกของตนไม่ได้ลดน้อยลงเลย พอตกค่ำเขาทั้งสองต่างก็เกิดความคิดแบบเดิมขึ้นอีกเมื่อพี่หาบข้าวเปลือกไปถึงหน้าบ้านของน้องชาย เป็นเวลาเดียวกับที่น้องชายก็ กำลังหาบข้าวเปลือกเตรียมจะส่งไปให้พี่ชายเช่นกัน เขาทั้งสองเผชิญหน้ากัน เกิดความรู้สึกตื่นตันทันใจจนน้ำตาไหล

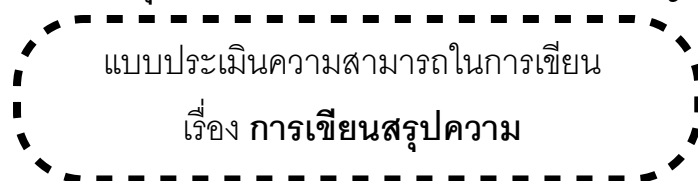
ตั้งคำถาม

๑. _____
๒. _____
๓. _____
๔. _____

แผนภาพความคิด

สรุปความได้ว่า

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนสรุปความเรื่องที่กำหนดให้ ตามวิธีการสำคัญทั้ง ๒ วิธี

หัวข้อการศึกษา : _____

ตั้งคำถาม

แผนภาพความคิด

แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนสรุปความ)

คำชี้แจง ครูผู้สอนประเมินงานของนักเรียนแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ

คะแนน

เลข ที่	การเก็บ ประเด็น สำคัญ				การเชื่อมโยง และลำดับ ความคิด				กลวิธีสรุปความ				อักขรวิธี				รวม 16 คะแนน
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																	
2																	
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
14																	
15																	
16																	
17																	
18																	
19																	
20																	

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16- 12	ดีมาก
11 - 6	ดี
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนสรุปความ)

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
คำสำคัญ / ประเด็นสำคัญ	เก็บประเด็น สำคัญ หรือคำสำคัญจาก เนื้อหาครบถ้วน สอดคล้องกับ หัวข้อที่ศึกษา และครอบคลุม สาระสำคัญ ทั้งหมด	เก็บประเด็น สำคัญ หรือคำ สำคัญจาก เนื้อหาได้ บางส่วน มีความ สอดคล้องกับ หัวข้อที่ศึกษา แต่ยังไม่ ครอบคลุม สาระสำคัญ ทั้งหมด	ไม่มีประเด็น สำคัญ หรือคำ สำคัญ แต่ยังมีความ สอดคล้องกับ หัวข้อที่ศึกษา และครอบคลุม สาระสำคัญ บางส่วน	ไม่มีประเด็น สำคัญ หรือคำ สำคัญ และไม่ สอดคล้องกับ หัวข้อที่ศึกษา
การเชื่อมโยง และลำดับ ความคิด	เชื่อมโยงและ ลำดับความคิดได้ ดี ไม่วกวน และใช้ คำเชื่อมได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม ตลอดทั้งเนื้อหา	เชื่อมโยงและ ลำดับความคิด ได้ค่อนข้างดี ไม่ วกวน และใช้ คำเชื่อมได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสมเป็น ส่วนมาก	เชื่อมโยงและ ลำดับความคิด ได้บางส่วน และ ใช้คำเชื่อมไม่ ถูกต้อง	ไม่เชื่อมโยงและ ไม่ลำดับ ความคิด หรือลอก ข้อความจากบท อ่านทั้งหมด

กลวิธีสรุป ความ	สรุปใจความ สำคัญโดยไม่มี การยกตัวอย่าง ไม่มีการอธิบาย เพิ่มเติม ไม่เขียน เนื้อความซ้ำ ไม่ระบุข้อความที่ เป็นรายละเอียด ไม่มีเครื่องหมาย อัญประกาศ ไม่มีข้อความที่ เป็นภาษาพูด คำ ย่อ ไม่มีข้อความ ที่สรุปผิดไปจาก เรื่อง	มีข้อบกพร่อง ไม่เกิน 2 ข้อ	มีข้อบกพร่อง 3-5 ข้อ	มีข้อบกพร่อง มากกว่า 5 ข้อ
อักขรวิธี	ใช้คำถูกต้องตาม ความหมาย เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง ทุกคำ ให้ประโยค ที่สมบูรณ์ สื่อ ความได้ ชัดเจน	ใช้คำถูกต้องตาม ความหมาย เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้ เครื่องหมาย วรรคตอนผิดไม่ เกิน 5 คำและ ให้ประโยคที่ สมบูรณ์ สื่อความ ได้	ใช้คำถูกต้องตาม ความหมาย เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้ เครื่องหมาย วรรคตอนผิด 6 - 10 คำและ ให้ประโยคที่ สมบูรณ์ สื่อความ ได้	ใช้คำถูกต้องตาม ความหมาย เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้ เครื่องหมาย วรรคตอนผิดเกิน 10 คำ หรือ ให้ประโยคที่ไม่ สมบูรณ์ สื่อ ความไม่ได้

เกณฑ์การตรวจใบงาน “การสรุปความ”

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (2 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบ ทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานไม่ครบ ทุกส่วน หรือเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การสังเกตการณ์ปฏิบัติการกลุ่ม

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. ส่วนร่วมในการ แสดง ความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น สม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น บางครั้ง	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น น้อย
2. กระตือรือร้นใน การ ทำงาน	มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติการ กลุ่มอย่างดีเยี่ยม	มีความกระตือรือร้น ไม่เฉยเมยในการ ปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	ไม่กระตือรือร้นหรือ เฉยเมย ในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม
3. รับผิดชอบในงาน ที่ได้รับมอบหมาย	มีความรับผิดชอบใน งานและหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายสม่ำเสมอ	มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายดี	ไม่มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย

4. ขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ	มีขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ ตาม กำหนดเวลาอย่าง สม่ำเสมอ	มีขั้นตอนในการ ทำงานตาม กำหนดเวลา ปานกลาง	ทำงานไม่เป็นขั้นตอน ตามกำหนดเวลา
5. เวลาในการ ทำงาน	ใช้เวลาในการทำงาน อย่างเหมาะสมเสมอ	ใช้เวลาในการ ทำงานอย่าง เหมาะสม ปานกลาง	ใช้เวลาในการทำงาน ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบ

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการเขียน

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธีอย่างสร้างสรรค์ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น เขียนสิ่งที่เป็นจริงมีประโยชน์มีการค้นคว้าข้อมูลอย่างถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาดเรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ของผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ดี (2 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาด เรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ผู้แต่งเสมอหากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาด และบอกแหล่งที่มา ผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น น้อยกว่าร้อยละ 50
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ภาคเรียนที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การเขียนจดหมาย	เวลา 3 คาบ
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ป.6/3 , ท 2.1 ป.6/1 ป.6/6		

1. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

นักเรียนสามารถเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนเพื่อแสดงความยินดีและเขียนจดหมายกิจธุระเพื่อสมัครทำงานพิเศษได้ถูกต้อง โดยใช้ถ้อยคำระดับภาษา และรูปแบบจดหมายเหมาะสมด้วยลายมือบรรจง สามารถเขียนจดหมาย และส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) ได้ด้วยตนเอง ทั้งสามารถอ่าน จับใจความเพื่อการแสวงหาความรู้ และมีมารยาทในการเขียน

2. สาระสำคัญ (Main Concept)

จดหมายส่วนตัว เป็นจดหมายที่เขียนถึงผู้ที่เรารู้จักมักคุ้นเพื่อส่งข่าวคราว เล่าเรื่อง ได้ตามทุกข์สุข แสดงความยินดี แสดงความรัก ความระลึกถึงกัน ความห่วงใย หรือขอความช่วยเหลือกันในระหว่างญาติ มิตร พ่อแม่ ครู ภาษาที่ใช้เป็นภาษาระดับกันเอง หรือที่เรียกว่า ภาษาปาก แต่ต้องเหมาะสมกับระดับฐานะของบุคคล

จดหมายกิจธุระ เป็นจดหมายระหว่างบุคคลที่ติดต่อสื่อสารกันด้วยกิจธุระ เช่น การติดต่อ สอบถาม การสมัครงาน การบอกขายหรือแจ้งรายการสินค้า การเตือน การทวงถาม การแจ้งข่าวสาร หากเป็นจดหมายกิจธุระที่ติดต่อสื่อสารระหว่างบริษัท ห้างร้าน องค์กรต่าง ๆ เรียกว่า จดหมายธุรกิจ ใช้ภาษาระดับทางการ

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

การอ่าน

1. อ่านจับใจความสำคัญ

2. อ่านสรุปความ

การเขียน

1. เขียนจดหมาย

2. เขียนตอบคำถาม

3. มารยาทการเขียน

การฟัง การดู การพูด

1. นำเสนอผลงาน
2. การถามตอบ การอภิปราย
3. มารยาทการฟัง การดู การพูด

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Learners' Key Competencies)

- 4.1 ความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)

ด้านความรู้ (knowledge)

- นักเรียนอธิบายความหมายของจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้อง
- นักเรียนอธิบายความหมายของจดหมายกิจธุระได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ (skill)

- นักเรียนใช้ระดับภาษาและรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนได้อย่าง

เหมาะสม

- นักเรียนใช้ระดับภาษาและรูปแบบการเขียนจดหมายสมัครงานได้อย่างเหมาะสม

ด้านคุณลักษณะ (characteristic)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน
- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

7. การออกแบบกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Grouping and Warm up)

1. นักเรียนร่วมกันพูดคุย แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนจดหมาย และการสื่อสารด้วยจดหมายผ่านการพิมพ์ข้อความส่งขึ้นบนห้องเรียนออนไลน์ จากคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าในสมัยนี้ยังมีการติดต่อกันด้วยจดหมายหรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนเคยได้รับจดหมายจากเพื่อนหรือญาติ บ้างหรือไม่ รู้สึกอย่างไร
- นักเรียนรู้จักไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือไม่ คืออะไร และนักเรียนเคยใช้บ้างหรือไม่

อย่างไร

- นักเรียนทราบหรือไม่ว่า หากเราต้องการสมัครงานจะต้องทำอย่างไร

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนจดหมายสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ในปัจจุบัน เพื่อกระตุ้นความใฝ่รู้ของนักเรียน รวมถึงทราบถึงคุณค่าและประโยชน์ของการสื่อสารผ่าน การเขียนจดหมาย

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มแบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) กลุ่มละ 4 – 5 คน และครูแจ้งหมายเลขประจำตัวของนักเรียน (โดยไม่ชี้แจงเกณฑ์การจัดหมายเลข) มีรายละเอียดดังนี้

หมายเลข 1 คือนักเรียนกลุ่มอ่อน

หมายเลข 2 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 3 คือนักเรียนกลุ่มกลาง

หมายเลข 4 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

หมายเลข 5 คือนักเรียนกลุ่มเก่ง

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงานร่วมกัน(Cooperative Planning)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับครูใบคำชี้แจงกิจกรรม เพื่อร่วมกันวางแผนการทำงาน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานตามบทบาทหน้าที่ในใบคำชี้แจงกิจกรรม

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ความรู้ (Implementation and Analysis)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มสืบค้นข้อมูลตามหน้าที่ที่กำหนดในใบชี้แจงกิจกรรม
2. นักเรียนที่มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกคนมาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด ซึ่งมีการทำต่อเนื่องในห้องเรียนออนไลน์ (โปรแกรม LINE) ซึ่งจะมีครูคอยติดตามความก้าวหน้า ของงาน และให้คำปรึกษากับกลุ่มเมื่อต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 4 อภิปรายและเขียนเรื่อง (Discuss and Write Story)

1. นักเรียนที่มีหน้าที่อธิบายสรุปความรู้ อธิบายความรู้ที่สรุปได้ให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบงาน แล้วส่งให้ครูตรวจสอบความถูกต้องบนห้องเรียนออนไลน์
3. นักเรียนร่วมกันเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนเพื่อแสดงความยินดีและเขียนจดหมายกิจวัตร เพื่อสมัครทำงานพิเศษตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและนำเสนอผลงาน (Presentation of Final Report)

1. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและความเรียบร้อยก่อนนำเสนอในห้องเรียนออนไลน์
2. นักเรียนที่มีหน้าที่นำเสนอผลงาน นำผลงานของกลุ่มเผยแพร่บนห้องเรียนออนไลน์

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลงาน (Feedback)

1. นักเรียนทุกคนเข้าไปอ่านงานของเพื่อนแต่ละกลุ่มในห้องเรียนออนไลน์ พร้อมกดหัวใจหรือใส่ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ให้กับเรื่องที่ตนชื่นชอบ (โดยงดการกดหัวใจของกลุ่มตนเอง)
2. ครูรวบรวมผลและนำผลงานที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดติดไว้ที่ป้ายนิทรรศการ

ขั้นที่ 7 สรุปความรู้และประเมินผล (Wrap up and Evaluation)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนจดหมาย
2. นักเรียนทำแบบทดสอบออนไลน์และทราบดีผลคะแนนของตนเองทันทีหลังทำแบบทดสอบ

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

- 8.1 อุปกรณ์ดิจิทัล ได้แก่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์พกพา และสมาร์ตทีวี
- 8.2 หนังสือเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 8.3 ใบงานเรื่อง “การเขียนจดหมาย”
- 8.4 แบบทดสอบออนไลน์

9. การประเมินผล

- 9.1 ตรวจใบงาน
- 9.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนจดหมาย)
- 9.3 แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 9.4 แบบทดสอบออนไลน์

9.5 แบบประเมินมารยาทในการเขียน

10. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัดจาก จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ วัด	แหล่ง ข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ - นักเรียนอธิบายรูปแบบ การเขียนจดหมาย ส่วนตัว ได้ถูกต้อง	- ตรวจใบ งาน - ตรวจ แบบ ทดสอบ	- ใบงาน - แบบ ทดสอบ	- ใบงาน - แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนอธิบายรูปแบบ การเขียนจดหมายกิจ ธุระ ได้ถูกต้อง	- ตรวจใบ งาน - ตรวจ แบบ ทดสอบ	- ใบงาน - แบบ ทดสอบ	- ใบงาน - แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี
ด้านทักษะ - นักเรียนใช้ระดับภาษา และรูปแบบการเขียน จดหมาย ส่วนตัวถึง เพื่อนได้อย่าง เหมาะสม	- ตรวจ ผลงาน - ตรวจ แบบ ทดสอบ	- แบบ ประเมิน ความสามา รถในสื่อสาร (การเขียน จดหมาย) - แบบ ทดสอบ	- ผลงาน - แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี

- นักเรียนใช้ระดับภาษา และ รูปแบบการเขียน จดหมายสมัครงานได้ อย่างเหมาะสม	- ตรวจ ผลงาน - ตรวจ แบบ ทดสอบ	- แบบ ประเมิน ความ สามารถ ในสื่อสาร (การเขียน จดหมาย) - แบบ ทดสอบ	- ผลงาน - แบบ ทดสอบ	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนต่ำกว่าระดับดี
<u>ด้านคุณลักษณะ</u> - นักเรียนมุ่งมั่นในการ ทำงาน	- ตรวจใบ งาน - สังเกต การ ปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- ใบงาน - แบบ สังเกต การปฏิบัติ กิจกรรม กลุ่ม	- ใบงาน - นักเรียน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนนต่ำกว่าระดับดี
- นักเรียนมีมารยาทในการ เขียน	- ตรวจ ผลงาน การเขียน สรุป ความรู้	-แบบ ประเมิน มารยาท ในการ เขียน	- ผลงาน	ผ่าน : นักเรียนได้คะแนน ใน ระดับดีขึ้นไป ไม่ผ่าน : นักเรียนได้ คะแนน ต่ำกว่าระดับดี

คำชี้แจงกิจกรรมการเขียนจดหมายกิจธุระและจดหมายส่วนตัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ“ลักษณะรูปแบบและวิธีเขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ” ตามหน้าที่ที่กำหนดให้ แล้วร่วมกันเขียนจดหมายทั้ง ๒ ประเภท

บทบาทของนักเรียน

ช่วงการศึกษาค้นคว้า :

หมายเลข ๑ และ ๒

- รับใบคำชี้แจง อ่านรายละเอียดให้ครบถ้วนแล้วแจ้งกับสมาชิกภายในกลุ่มให้ละเอียด ชัดเจน

- สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเขียนจดหมายกิจธุระและจดหมายส่วนตัวจากนั้นรวบรวมข้อมูลมาอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ

- ทำใบงานการเขียนจดหมายให้เสร็จสมบูรณ์

หมายเลข ๓

- สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการเขียนจดหมายและมารยาทในการเขียนจดหมายจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือจากนั้นเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิดแล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและนำเสนอต่อกลุ่มบน ห้องเรียนออนไลน์

- ทำใบงานการเขียนจดหมายให้เสร็จสมบูรณ์

หมายเลข ๔ และ ๕

- รับคอมพิวเตอร์และแท็บเล็ตจากอาจารย์แล้วแจกให้สมาชิกในกลุ่ม

- สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของจดหมายและหลักการเขียนจดหมายโดยละเอียดจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด แล้วอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและนำเสนอต่อกลุ่มบนห้องเรียนออนไลน์ร่วมด้วย

- ทำใบงานการเขียนจดหมายให้เสร็จสมบูรณ์

ช่วงการเขียน :

หมายเลข ๑

- สืบค้นตัวอย่างจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนและจดหมายสมัครงานเพื่อเป็นตัวอย่างในการเขียนจดหมาย และนำเสนอต่อกลุ่ม

หมายเลข ๒

- ร่างเนื้อความในจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนเพื่อแสดงความยินดีและนำเสนอต่อกลุ่ม

หมายเลข ๓

- ร่างเนื้อความในจดหมายกิจธุระเพื่อสมัครงานและนำเสนอต่อกลุ่ม

หมายเลข ๔

- เรียบเรียงเนื้อความในจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนเพื่อแสดงความยินดีจากแบบร่างให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์

หมายเลข ๕

- เรียบเรียงเนื้อความในจดหมายกิจธุระเพื่อสมัครงานจากแบบร่างให้ ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์

ช่วงการนำเสนอผลงาน :

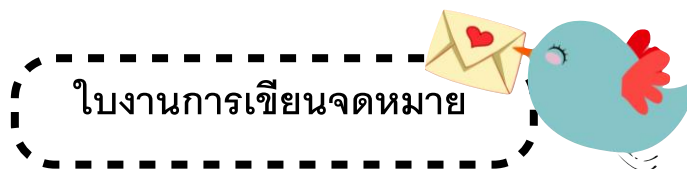
หมายเลข ๒ และ ๓ เผยแพร่ผลงานบนห้องเรียนออนไลน์

หมายเลข ๔ และ ๕ ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของผลงานก่อนเผยแพร่

แหล่งเรียนรู้แนะนำ

ชื่อ _____ ชั้น ป.๖/ _____ เลขที่ _____

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. จดหมาย แบ่งออกเป็น _____ ประเภท ได้แก่ _____

๒. จดหมายส่วนตัว มีลักษณะคือ

เช่น _____

๓. จดหมายกิจธุระ มีลักษณะคือ

_____ ซึ่งมีรูปแบบการเขียนเหมือนกับจดหมาย _____

เช่น _____

๔. ประโยชน์ของจดหมาย ได้แก่

๔.๑ _____

๔.๒ _____

๔. _____

๕. หลักการเขียนจดหมาย มีดังนี้

๕.๑ _____

๕.๒ _____

๕.๓ _____

๕.๔ _____

๕.๕ _____

๕.๖ _____

๖. มารยาทในเขียนจดหมาย มีดังนี้

๖.๑ _____

๖.๒ _____

๖.๓ _____

๖.๔ _____

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนนำส่วนประกอบที่กำหนดให้ เติมลงในจดหมายให้ถูกต้องสมบูรณ์

๑. นำส่วนประกอบที่กำหนดให้ เติมลงในจดหมายกิจธุระให้ถูกต้อง

เนื้อความ	ลายมือชื่อ	วันที่ เดือน ปี ที่เขียนจดหมาย	คำขึ้นลงท้าย	ที่อยู่ของผู้เขียน
ชื่อผู้เขียนจดหมาย (ลายมือบรรจง)		ส่วนปิดเรื่อง	สาเหตุที่มีจดหมายมาถึง	คำขึ้นต้น
จดหมายกิจธุระ				

.....

.....

.....

.....

.....

(.....)

จดหมายกิจวัตร

คำชี้แจงให้นักเรียนเขียนจดหมายกิจธุระเพื่อสมัครงาน โดยเลือกจากบริษัทที่กำหนด ๑

ฉบับ

๑. บริษัท โลกหนังสือ จำกัด รับสมัครนักเรียนที่มีความรอบคอบและบุคลิกภาพดี
ทำหน้าที่ขายหนังสือ

๒. บริษัท รักษ์พิมพ์ จำกัด รับสมัครนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานด้านการใช้คอมพิวเตอร์และการใช้ภาษาไทยทำหน้าที่พิมพ์หนังสือ

๓. บริษัท สยามบรรจุภัณฑ์ จำกัด รับสมัครนักเรียนที่มีความรอบคอบและเก่งด้านการคิดคำนวณ ทำหน้าที่นับสินค้าบรรจุลงกล่อง

21														
22														
23														
24														
25														
26														
27														
28														
29														
30														

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 10	ดีมาก
9 - 7	ดี
ต่ำกว่า 7	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสาร(การเขียนจดหมาย)

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
รูปแบบ	เขียนจดหมายถูกต้อง ตามรูปแบบทุกส่วน	เขียนจดหมายไม่ถูกต้องตามรูปแบบ 1-2 ตำแหน่ง	เขียนจดหมายไม่ถูกต้องตามรูปแบบ 3 ตำแหน่ง ขึ้นไป
เนื้อหา	เนื้อหากระชับ ชัดเจน ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของจดหมาย และเจ้าหน้าที่ของถูกต้อง	เนื้อหาขาดความกระชับ ไม่ชัดเจน แต่ยังคงความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของจดหมาย และเจ้าหน้าที่ของถูกต้อง	เนื้อหาขาดความกระชับ ไม่ชัดเจน ขาดความ ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของจดหมาย และเจ้าหน้าที่ของไม่ถูกต้อง
การใช้ภาษา	ใช้ภาษาและถ้อยคำในการเขียนถูกต้อง ใช้ระดับภาษาเหมาะสม	ใช้ภาษาและถ้อยคำในการเขียนถูกต้อง แต่ใช้ระดับภาษาไม่เหมาะสม	ใช้ภาษาและถ้อยคำในการเขียนไม่ถูกต้อง หรือใช้ระดับภาษาไม่เหมาะสม
อักขรวิธี	เขียนสะกดคำ วางรูปสระวรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องทุกคำ ใช้ประโยคถูกต้องชัดเจน สละสลวย และเขียนด้วยลายมือบรรจงเรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระ วรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดไม่เกิน 5 คำ ใช้ประโยคถูกต้องชัดเจน และเขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อยรักษาความสะอาดในการเขียน	เขียนสะกดคำ วางรูปสระวรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และประโยคผิดเกิน 5 คำ/ประโยค หรือไม่เขียนด้วยลายมือบรรจงเรียบร้อย ไม่รักษาความสะอาดในการเขียน

เกณฑ์การตรวจใบงาน “การเขียนจดหมาย”

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (2 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานครบ ทุกส่วน และเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	นักเรียนทำใบงานไม่ครบ ทุกส่วน หรือเขียนตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การสังเกตการณ์ปฏิบัติการกลุ่ม

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	ควรปรับปรุง (1 คะแนน)
1. ส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น สม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น บางครั้ง	มีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น น้อย
2. กระตือรือร้นใน การทำงาน	มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติการ กลุ่มอย่างดียิ่ง	มีความกระตือรือร้น ไม่เฉยเมยในการ ปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม	ไม่กระตือรือร้นหรือ เฉยเมย ในการ ปฏิบัติการกลุ่ม
3. รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย	มีความรับผิดชอบใน งานและหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายสม่ำเสมอ	มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายดี	ไม่มีความรับผิดชอบ ในงานและหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย

4. ขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ	มีขั้นตอนในการ ทำงานอย่างเป็น ระบบ ตาม กำหนดเวลาอย่าง สม่ำเสมอ	มีขั้นตอนในการ ทำงานตาม กำหนดเวลาปาน กลาง	ทำงานไม่เป็น ขั้นตอน ตาม กำหนดเวลา
5. เวลาในการ ทำงาน	ใช้เวลาในการทำงาน อย่างเหมาะสมเสมอ	ใช้เวลาในการ ทำงานอย่าง เหมาะสมปานกลาง	ใช้เวลาในการทำงาน ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบ

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 60-70
ควรปรับปรุง	นักเรียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการเขียน

ระดับ	คำอธิบายคุณภาพ
ดีมาก (3 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธีอย่าง สร้างสรรค์ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น เขียนสิ่งที่จริงมีประโยชน์มีการค้นคว้าข้อมูลอย่างถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาดเรียบร้อย และ บอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ดี (2 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสวยงาม สะอาดเรียบร้อย และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความ มาจากหนังสือเล่มอื่น
ควรปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบของงานเขียน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย สวยงาม สะอาด และบอกแหล่งที่มา ชื่อผู้แต่งเสมอ หากคัดลอกข้อความมาจากหนังสือเล่มอื่น น้อยกว่าร้อยละ 50
ไม่ส่งงาน (0 คะแนน)	ไม่มีผลงาน

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

-ผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

-ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย

ตาราง 7 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	3.00	4.00	4.00	3.70	ดี
2.จุดประสงค์การเรียนรู้ตรงตามตัวชี้วัดและครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	4.00	5.00	4.70	ดีมาก
3.สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	3.00	4.00	5.00	4.00	ดี
4.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและเชื่อมโยง สัมพันธ์กัน	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
5.กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	ดีมาก
6.กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถในการเขียน สื่อสาร	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
7.กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
8.กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเหมาะสมและเน้นกระบวนการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
9.กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายสามารถนำไปปฏิบัติได้ จริง	3.00	4.00	5.00	4.00	ดี
10.กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและสรุ องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
11.สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
12.สื่อการเรียนรู้สอดคล้อง เหมาะสม กับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
13.การกำหนดชิ้นงาน / ภาระงานมีความ เหมาะสม	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
14.นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนการใช้สื่อและแหล่ง การเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง	5.00	5.00	4.00	4.70	ดีมาก
15.การทำชิ้นงาน / ภาระงานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	4.00	5.00	4.00	4.30	ดี
16.การทำชิ้นงาน / ภาระงาน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการ เรียนรู้ดิจิทัล	4.00	5.00	4.00	4.30	ดี

17. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ / ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
19. การวัดและประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
20. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	3.00	4.00	5.00	4.00	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40				
ระดับคุณภาพ	ดี				

ตาราง 8 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนแบบปกติ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	3.00	3.00	3.00	3.00	ดี
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ตรงตามตัวชี้วัดและครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	4.00	5.00	4.70	ดีมาก
3. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.00	4.00	5.00	4.00	ดี
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	4.00	5.00	5.00	4.70	ดีมาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.00	3.00	3.00	3.00	ดี
6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4.00	4.00	4.00	4.00	ดี
7. สื่อการเรียนรู้สอดคล้อง เหมาะสม กับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	4.00	4.00	ดี
8. การกำหนดชิ้นงาน / ภาระงานมีความเหมาะสม	4.00	4.00	4.00	4.00	ดี
9. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ / ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
10. การวัดและประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	4.00	4.00	5.00	4.30	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00				
ระดับคุณภาพ	ดี				

ตาราง 9 ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	รวม ΣR	ค่า IOC	สรุป
1	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	2.00	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 ผลการตรวจสอบค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (จำนวน 5 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
1	0.61	0.43	ใช้ได้
2	0.62	0.21	ใช้ได้
3	0.58	0.26	ใช้ได้
4	0.54	0.25	ใช้ได้
5	0.74	0.41	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.79

ตาราง 11 คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

คนที่	ความสามารถในการเขียนสื่อสาร (70 คะแนน)		
	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
1	42	55	69
2	43	54	64
3	40	50	56
4	43	53	61
5	42	55	63
6	36	46	54
7	42	57	64
8	47	60	68
9	48	60	67
10	44	62	68
11	46	53	64
12	39	49	56
13	42	56	65
14	40	49	58
15	27	40	51
16	41	54	61
17	35	44	51
18	43	57	65
19	42	51	57
20	41	52	60
21	29	42	49
22	45	55	59

23	48	61	68
24	45	52	56
25	47	59	64
26	49	59	68
27	30	46	49
28	42	51	59
29	46	58	61
30	42	55	69

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

คนที่	ความสามารถในการเขียนสื่อสาร (70 คะแนน)		
	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
1	53	65	68
2	40	53	59
3	40	50	50
4	39	53	53
5	28	30	37
6	55	60	64
7	42	57	55
8	49	60	66
9	44	55	51
10	45	62	50
11	49	53	51
12	43	45	46
13	32	56	56
14	49	58	66

15	35	45	54
16	46	50	51
17	58	65	70
18	32	46	48
19	20	31	32
20	37	52	54
21	34	39	40
22	22	33	33
23	30	38	42
24	47	52	57
25	41	53	58
26	34	40	46
27	49	55	62
28	24	30	33
29	40	50	52
30	41	60	68

ผลการวิเคราะห์สถิติ Dependent Sample Test ของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียน
 สือสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	คะแนนความสามารถในการเขียนสือสาร หลังเรียน	60.5172	30	5.99774	1.11375
	คะแนนความสามารถในการเขียนสือสาร ก่อนเรียน	41.5172	30	6.62043	1.22938

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	คะแนนความสามารถในการเขียนสือสาร หลังเรียน & คะแนนความสามารถในการเขียนสือสาร ก่อนเรียน	30	.892	.000

Paired Samples Test

Paired Differences

			95% Confidence Interval of the Difference						
			Std.	Std. Error					
Mean			Deviation	Mean	Lower	Upper	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสาร หลังเรียน - คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสาร ก่อนเรียน	19.000	2.98807	.55487	17.86340	20.1366	34.242	28	.000

ผลการวิเคราะห์สถิติ Independent Sample Test ของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียน
 สือสารของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการจัดการเรียนรู้

Group Statistics					
รูปแบบการจัดการเรียนรู้		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนนความสามารถในการเขียน สือสาร	การเรียนรู้ดิจิทัล	30	60.5172	5.99774	1.11375
	การเรียนรู้แบบปกติ	30	51.3000	10.70659	1.95475

Independent Samples Test					
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
		F	Sig.	t	df
คะแนนความสามารถ ในการเขียนสือสาร	Equal variances assumed	6.078	.017	4.060	57
	Equal variances not assumed			4.097	45.878

Independent Samples Test						
		Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	t-test for Equality of Means 95% Confidence Interval of the Difference Lower	t-test for Equality of Means 95% Confidence Interval of the Difference Upper
คะแนนความสามารถ ในการเขียนสือสาร	Equal variances assumed	.000	9.21724	2.27013	4.67139	13.76309
	Equal variances not assumed	.000	9.21724	2.24977	4.68836	13.74613

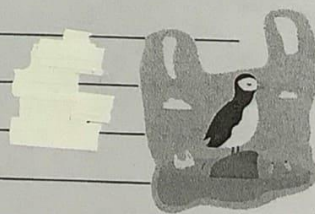

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างแบบประเมินความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6
ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

เรื่อง เสา่น้อยผู้ค่อยรัก

เสา่นน้อยตัวหนึ่งได้เกิดมาในโลกมนุษย์และมีทะเลที่แสนสวยงาม
เมื่อเสา่นน้อยอายุ ๕ ปี ลูกพลาสติกและขยะอื่นๆ เริ่มตกลงมา มากขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้
ทะเลที่แสนสวยงาม เหลือแต่เพียงเงาสีดองของพลาสติก ไม่กี่ปีต่อมา เสา่นน้อยพบว่า
ท้องเสา่นน้อยมีขยะทุกชนิด เพราะเสา่นน้อยกับลูกพลาสติกที่ตกลงมาทะเลเจอกัน
เสา่นน้อยได้เฝ้าอย่างหนักไปเรื่อยมาในสายน้ำสีดำ บางวันเสา่นน้อยได้เก็บลูกพลาสติก
มากองรวมกัน เสา่นน้อยคิดว่าคงจะพอแล้ว ก็ทำให้ลูกพลาสติกลดปริมาณไปโดยที่เส่าน้อย
บางครั้งเสา่นน้อยก็เก็บเปลือกหอยลูกพลาสติกเข้าไป เสา่นน้อยก็มีความสุขได้ทันที
ไม่สนว่าหอยจะตายหรือไม่ก็ตายอยู่แล้ว เสา่นน้อยต้องใช้ชีวิตที่เหลืออย่างลำบาก
ในทะเลที่สกปรกนี้ เมื่อ ๕ ปี เสา่นน้อยได้เฝ้าอย่างรักเฝ้าซึ่งก็คือทะเลที่สกปรกนี้ ทำให้เส่าน้อย
ทางที่คิดจะนำประดาหน้าผู้ซึ่งจะลงมือช่วยกับลูกพลาสติก แต่ทุกครั้งก็โดนเจออุปสรรค เช่น
ความยากลำบากไม่ไหว หรือ มีสัตว์น้ำอื่นมาขวางกั้นเส่าน้อย ในยุคที่เส่าน้อยได้พบ
เทคโนโลยีที่นำประดาหน้าสามารถดำลงไปได้ พวกเขาจึงได้ลงไปเก็บลูกพลาสติกที่ทะเลแต่ครั้ง
และช่วยเหลือน้องของเสา่นน้อยได้ทันเวลา ทุกคนจึงต่างขอบคุณที่ประดาหน้าทำดีมา
ช่วยเส่าน้อย เมื่อเส่าน้อยประดาหน้าขึ้นเส่าน้อยก็ได้ไปประกาศให้คนอื่นบนบกทำเรื่องรักทะเล
แทนที่จะไปทิ้งขยะในทะเล เมื่อเส่าน้อยได้ขึ้นบกก็ไปเจอกล่องนมที่สกปรกและเน่าเสีย เพื่อ
ช่วยเส่าน้อยและแก้ปัญหาให้สัตว์ทะเลที่อื่นๆต่อไป ในที่สุดเส่าน้อยก็มีความสุขอย่างเต็มที่

ข้อคิด : เราทุกคนไม่ควรทิ้งขยะลงในทะเลเพราะจะทำให้สิ่งต่างๆในทะเลเสียหาย
แต่เราควรช่วยกันทำเรื่องรักทะเลแทน

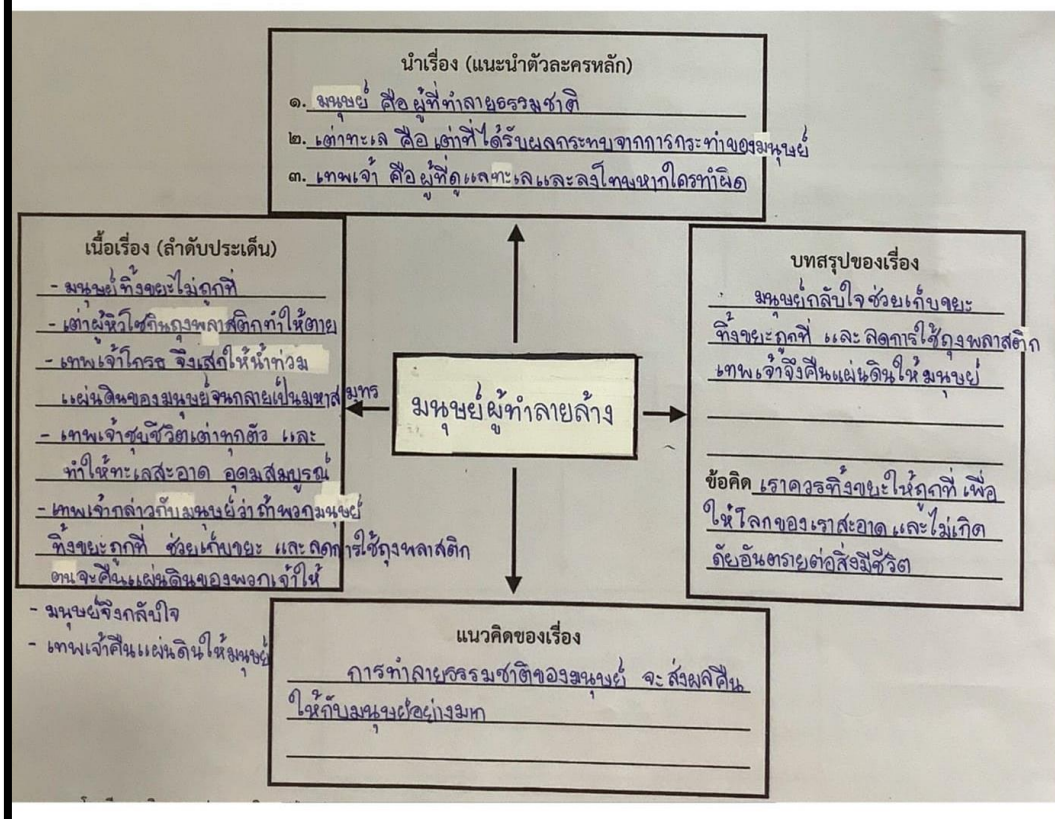
ตรวจสอบ

☒ สะกดคำถูกต้อง	☒ ใช้วรรคตอนถูกต้อง	☒ ใช้คำถูกต้องตรงความหมาย
☒ สำนวนภาษาเหมาะสม	☒ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	☒ สะอาดเรียบร้อย

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์จากภาพที่กำหนดให้ และวางแผนการเขียนด้วยแผนผังความคิด

วางแผนการเขียนด้วยแผนผังความคิด

เรื่อง มนุษย์ผู้ทำลายล้าง

ณ ทะเล แห่งหนึ่ง มีกลุ่มมนุษย์ที่กำลังทำลายธรรมชาติ อย่างไม่
รู้ตัว โดยการทิ้งขยะ เช่น ขวดพลาสติก ขวดพลาสติก ลงสู่ทะเล ต่อมาไม่นาน
มีเตาทะเลหนึ่งใช้กินอาหารพลาสติกเข้าไป เพราะคิดว่าเป็นอาหารของตน
นั่นก็คือ แมงกะพรุน ทำให้เตาทะเลเหล่านั้นตายลงไปทีละตัวๆ เมื่อเทพเจ้า
ทราบเช่นนั้น ก็โกรธมนุษย์มากๆ จึงลงโทษมนุษย์ โดยการเสกให้เกิด
การนำท่วมครั้งใหญ่ ซึ่งท่วมแผ่นดินของมนุษย์จนกลายเป็นมหาสมุทรได้
ทั้งหมด ทำให้มนุษย์ต้องใช้ชีวิตอยู่กันลำบากมากๆ เทพเจ้ากล่าวกับ
มนุษย์ว่า “ถ้าหากว่าพวกเจ้าช่วยกันเก็บขยะ ทิ้งขยะให้ถูกที่ แยกขยะ
และ ลดการใช้พลาสติก เช่น การเปลี่ยนมาใช้ถุงผ้า แทนถุงพลาสติก ลด
การใช้โฟม เช่น การเปลี่ยนมาใช้กล่องอาหารที่สามารถใช้ซ้ำได้ แทนการใช้
กล่องโฟม หากนี้โลกของเราก็คงจะทั้ง สะอาด ปลอดภัย และอุดมสมบูรณ์
ที่สำคัญที่สุดคือหากพวกเจ้าปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้ได้ ข้าจะคืนแผ่นดิน
ของพวกเจ้าให้ แต่ถ้าหากเจ้าไม่ปฏิบัติตาม เจ้าก็จะอยู่กันแบบนี้ต่อไป”
เมื่อเทพเจ้าพูดจบ ก็จึงขับชีวิตเตาทุกตัวให้ฟื้นคืนชีพ รวมทั้งเสกให้ทะเล
สะอาด อุดมสมบูรณ์ มนุษย์ก็ได้ฟังคำกล่าวของเทพเจ้าก็ต่างกลับใจมาช่วย
รักษาสังแวดล้อม เมื่อเทพเจ้าเห็นเช่นนั้นก็จะคืนแผ่นดินให้มนุษย์ได้อยู่
กันอย่างมีความสุข

ข้อคิด : เราควรทิ้งขยะให้ถูกที่ เพื่อให้โลกของเราสะอาด และไม่เกิด
ภัยอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต

ตรวจสอบ

☒ สะกิดคำถูกต้อง	☒ ใช้วรรคตอนถูกต้อง	☒ ใช้คำถูกต้องตรงความหมาย
☒ สำนวนภาษาเหมาะสม	☒ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	☒ สะอาดเรียบร้อย

การเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโฆษณาสินค้าที่สมมติขึ้นเอง ๑ ชนิด พร้อมภาพประกอบ

******ควรมีข้อมูลตัวสินค้า รายละเอียดด้านสรรพคุณหรือคุณสมบัติ ราคา สถานที่จำหน่าย ประโยชน์
ใช้ข้อความที่น่าสนใจ จัดจำง่าย

การเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโฆษณาสินค้าที่สมมติขึ้นเอง ๑ ชนิด พร้อมภาพประกอบ

****ควรมีข้อมูลตัวสินค้า รายละเอียดด้านสรรพคุณหรือคุณสมบัติ ราคา สถานที่จำหน่าย ประโยชน์**
ใช้ข้อความที่น่าสนใจ จัดจำง่าย

การเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโฆษณาสินค้าที่สมมติขึ้นเอง ๑ ชนิด พร้อมภาพประกอบ

******ควรมีข้อมูลตัวสินค้า รายละเอียดด้านสรรพคุณหรือคุณสมบัติ ราคา สถานที่จำหน่าย ประโยชน์
ใช้ข้อความที่น่าสนใจ จัดจำง่าย

การเขียนโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโฆษณาสินค้าที่สมมติขึ้นเอง ๑ ชนิด พร้อมภาพประกอบ

****ควรมีข้อมูลตัวสินค้า รายละเอียดด้านสรรพคุณหรือคุณสมบัติ ราคา สถานที่จำหน่าย ประโยชน์
ใช้ข้อความที่น่าสนใจ จัดจำง่าย**

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ญาณิศา เนียมหอม
วัน เดือน ปี เกิด	8 พฤศจิกายน 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดนครนายก
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2557 การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	98 ม.1 ต.พิบูลย์นอก อ.บ้านนา จ.นครนายก 26110

